

ГОМІН УКРАЇНИ

РІК ВИДАННЯ XXI

№ 12 (1035)

Субота

15

березня
MARCH

1969

Ціна примірника 20¢

„ГОМІН УКРАЇНИ” — суспільно-політичний тижневик
Видає Видавничий Спілка „Гомін України” з обм. нор
у Торонті, Ont.

„HOMIN UKRAINY” — UKRAINIAN WEEKLY
Published every Saturday by „Homin Ukraine”
Publ. Co. Ltd.

140 Bathurst Street, Toronto 2B, Ont. — Canada
Tel. 368-3443 & 368-3444. Editorial office 368-9443.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL
POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA AND FOR
PAYMENT OF POSTAGE IN CASH.

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ НТШ У ТОРОНТІ

Канадське Наукове Товариство ім. Шевченка — Торонто влаштує в неділю, 16 березня 1969 р. о 4-й год. по пол., у залі школи св. Миколая при вул. Белвуде ч. 4 у Торонті Наукову конференцію з програмою:

1. проф. д-р Євген Вертипорох — відкриття.
 2. Аріядна Стебельська — звук і барва кількох Шевченкових рядків.
 3. проф. Тадей Залеський — І. Хміль „Гомін Полісся” та письменники модерністи.
 4. о. проф. д-р І. Назарко, ЧСВВ — Призабутий попередник Шашкевича (про о. Юліана Добрильського).
- Членів НТШ, прихильників і гостей запрошує
Управа К.НТШ

ПОМЕР ПРОФЕСОР Г. В. СІМПСОН — ВЧЕНИЙ ІСТОРИК

На 76 році життя помер видатний канадський історик, великий приятель українського народу. Між його науковими працями залишилися твори присвячені історії України. Головні з них: „Да нейма „Русь”, „Россия”, „Україна” енд дейр гісторікал бектраунд” і „Україна” з численними мапами українських земель, їх географічного, історичного і політичного значення.

Проф. Г. В. Сімпсон працював на Саскачеванському університеті, викладаючи там історію. Останні роки був професором-емеритом.

Для вяснення історичної правди про Україну та її нарід в англомовному світі покійний поклав чимало праці і цим здобув пошану в українців ще за свого життя. Його ім'я ніколи не буде забутий в народі, яко го він був незмінним і щирим приятелем.

Повідомлення про смерть Г. В. Сімпсона підписали від українців: проф. Андрусин, проф. В. Буйняк, Р. Гнатичин і А. Процюк.

Покійного поховано на цвинтарі Вудлаун у Саскатуні.

СКІЛЬКИ АРТИСТІВ, МУЗИКАНТІВ В УССР?

Більше двадцяти років тому в УССР засновано Українське театральне товариство. В 1969 році це товариство налічує близько 4 тисяч артистів, режисерів, художників, музикантів та інших діячів театру. 24 лютого ц. р. в Києві відкрився 5 з'їзд названого товариства, яке мусить працювати в системі директив КПСС.

Нова президія УТТ складається з 17 осіб. Головою президії обрано артистку Н. М. Ужвій, першим заступником голови — В. Харченка, другим — В. Щоголіва.

30-річчя Карпатської України

Сучасники хвилюючих подій виникнення самостійної держави Карпатської України пам'ятають один важливий факт: Карпатська Україна, становлення її державності, тризуб на синьожовтому прапорі над парламентом цієї маленької області України, боротьба за владу у Хусті і, остаточно, окупація її мадярами — це не справа самої області, це не історія тільки українців Закарпаття, а справа цілого українського народу і всієї України.

У Хусті рішалася 30 років тому доля не „чеських” українців, ані „угорських”, а доля всіх українців. Там рішалася доля і „польських”, і „румунських”, і „совєтських” і всіх інших, де б вони не жили. І саме

тому, коли „встоялись не було сили”, біль стискав серця у соборному жалю українців у всьому світі. У тому трагічному часі мільйони українців напружено ловили з етеру кожне слово про Хуст, про о. Волощина — першого президента Карпатської України, її перших міністрів. Ще вчора невідомі мільйонам українців імена: Брашайко, Ревай, сьогодні виростили на велетнів. Міністри української держави! Як гордо це звучало. Пам'ятаємо той час і ті почуття, що наповняли гордістю наші груди. Ми всі знали в тому часі, що Карпатсько-українська держава має своїх громадян, легально кількості тисяч осіб тільки! Але нелегально вона мала тоді 50 мільйонів громадян льо-

яльних і вірних її державності, що народжувалася на території однієї області для всієї України і цілого народу. І тому до Хусту через Карпати йшли добровільці захистити її, коли було вже відомим, що німецько-італійська вісь не признає Україні самостійності, що вона готує собі там тільки „життєвий

простір”, а українського на роду державним бачити не хоче.

Трагедія української державності в Карпатській Україні з перспективи 30 років ще ясніше показує, що вороги нашого народу не дозволять йому вхопити вільного повітря на жодній п'яді його землі. Докажіть (30-річчя... стор. 4)

Між Москвою і Пекіном

Інцидент на китайсько-совєтському кордоні 2 березня ц. р. викликав бурхливі протисовєтські демонстрації на території червоного Китаю, а у відповідь їм прийшли протикитайські демонстрації в СССР. Зудар між прикордонними патрулями стався на острові Даманський (Ченьбао — по-китайському). Як подає совєтське пресоє агентство ТАСС, це був напад збройного відділу китайців у числі понад 200 вояків. Китайці інформують, що на острів напали совєтські вояки, озброєні танками і гарматами. У висліді збройного удару були вбиті і ранені.

З дрібного по суті інциденту, яких в останніх роках було тисячі на кордоні 4.000 миль довжини, зроблено тепер дуже голосну проблему. Очевидно, йдеться тут в основному про дуже поважний конфлікт між СССР і Китаєм, в ос-

нові якого лежать не так ідеологічні розходження, але територіальні претензії Пекіну до Москви.

У протисовєтських демонстраціях китайці носили плякати з написами: „Повісити Косигіна”, „Спалити Брежнев”, а китайське радіо висунуло обвинувачення під адресою Москви, що вона догворюється з США, щоб окружити Китай, пригтовляючи окупацію китайської території. „Народня газета” в Пекіні і військовий орган „Газета визвольної армії” помістили статтю під наг. „Геть з царями”, у якій порівняно теперішнє совєтське керівництво до російських царів з їх імперіалістичною політикою. Москву обвинувачують у війсьній провокації.

Ніхто не вірить, що тепер з цього інциденту виникне воєнний конфлікт, бо Китай не готовий ще до (Між Москвою... стор. 4)

20 років видавництву Ю. Середяка

У березні 1969 року сповниться 20 років з того дня, коли в столиці Аргентини Буенос-Айресі ред. Юліан Середяк оформив своє видавництво. Впродовж тих років видавництво випустило на читацький ринок Юрія Тиса „Рейд у невідоме” і „Звідун з Чигирини”, Оксани Керч „Альбатроси”, Степана Вусатого „Еміграція в похід”, Бабяра—вірші іронічні, комічні, сатиричні, Гриця Мотики „Плямки на піднебінні”, Федора Одрача „Півстанок за селом”, Івана Смоляка „Зрада”, Миколи Понеділка „Вітаміни”, „Соборний борщ”, „А ми тую червону калину...”, Пилипа Яновського „Під рідним і чужим небом”, Івана Евентуального „Проти

шерсті”, Василя Гайдарівського „А світ такий гарний”, Марії Струтинської „Помилка доктора Варецького”, Тараса Шевченка „Заповіт” і 46 перекладів на чужі мови, Ганни Черній „Дімо зі мною”, „Сонечко” — збірку віршів і казок, Миколи Угорчака-Погідного „Пригоди Котика Мурчика”, його ж „Марійка Лебідка” та „Ілля Муромець”, Василя Дубини „Блакитні хмаринки”, „Сміхліна” в обробці Бориса Крюкова, Марії Остромири „Над бистрим Черешом”, Алли Косовської „Гірський вовк”, Анатолія Галана „Невигадане”, Емілії Шпак „З книги життя”, Марії Цуканової „На грані двох світів” і Календарі-альманахи „Мітла” за рр. 1952-1969.

Зміст книжок говорить про те, що видавець великий наголює поклаш на видання жартівливо-гумористичного характеру, але в баяні публікації зустрічаємо історично-пригодницькі повісті, романи, спогади, оповідання, репортажі та книжечки для малят. Коли туди додати, що у видавництві Ю. Середяка появляється безперервно вже двадцять років місячний багато-ілюстрований журнал гумору і сатири „Мітла” та щорічно Календарі-альманахи під тією ж самою назвою, то видавництво ред. Юліана Середяка, громадського і політичного діяча в Аргентині, справді заслуговує на визнання і признання.

Скоро у буенос-айреському видавництві побачить денне світло нова повість Ярослави Острук „Те, що роз'єднує”, а згодом вийде Марії Остромири „У освітню годину”. Своєї черги чекає книжечка для дітей Леоніда Полтави „Лисичий базар”.

15 березня 1969 року ювілейна дата видавництва. Тому 20 років появилася перше число гумористичного журналу „Мітла”. Вітаємо ред. Юліана Середяка з 20-річним творчим досягненням.

ОМ.

Кількома рядками

Учені ствердили, що в 200 році рівень Венеції знизиться ще на дальших 30 сантиметрів. Якщо не будуть ожиті радикальні заходи Венеції грозить загибель, коли її рівень понизиться нижче рівня моря.

Перу без підшкодування націоналізувало деякі американські нафтові фірми і частію зв'язало свою екскаміку з СССР. США та інші країни Латинської Америки ріше застосувати обмежені репресії.

На конвенті Канадської університетської ліберальної федерації в Монреалі 250 делегатів вичлени резолюцію, в якій вони вимагають від Оттави вийти з НАТО і НОРАДУ, визнати червоної Китай і вислати керуєву деспотичну Б'яфрі. Головою цієї пацифістично-капітулянтської федерації став Том Барроу з Манітобського університету.

Голова єгипетської секретної служби полк. Абдель Країм Юсіф заповів собі смерть. Міністер оборони ген. лійт. Гафез Ассад захватив владу в країні і відставив президента та інших лідерів від керівництва країною.

Англо-французький суперсонічний літак Конкорд відбув 27-місячний лт. який закінчився успішно.

Прем'єр Оггаріо Джесі Робарте заявив у Калгарі, що в критичній ситуації провінція введе власну систему податків. Це ставиться тоді, коли федеральний уряд відмовиться приєзати провінціям більші прва в розподілі прибутків з податків.

Американські авіаційні компанії визначили 50.000 доларів нагородити тим усім особам, які допоможуть заарештувати тих повітряних піратів які повернуться до США.

Ген. Абдель М. Рїд — шеф штабу єгипетської армії загінув у неділю 9 березня ц. р. від вибуху ізраїльського артилерійського набоя. Першими вогнем через Суєзький канал відкрили єгиптяни. Гарматний дуель тривав декілька годин. Ізраїльтяни поцілили бази пального.

Вперше араби звикли ракети совєтської продукції, вистрілюючи їх на ізраїльську територію. Це має бути відплата за літунські маслоти Ізраїля на арабській базі.

Радіо Б'яфрі повідомило, що впродовж одного місяця літунство Нігерії вбило бомбами 900 осіб, які не були воїнами. Війна між Б'яфрію та Нігерією не припиняється, а всі намагання звести обі сторони при круглому столі і розв'язати мирно справу конфлікту — досі не дали жодних позитивних результатів.

†

Ділимося з членством ОУН та українською спільнотою сумною вісткою про те, що в середу 26 лютого 1969 року в 10-й годині вечора помер нагло, несподіваною смертю

бл. п. Микола Фриз-Вернигора

визначний член Організації Українських Націоналістів, сотник Української Повстанської Армії, відомий політично-громадський діяч, відданий українській визвольній справі, активний член численних українських громадсько-політичних установ.

Панахиду за спокій душі Покійного відслужено в п'ятницю 28 лютого ц. р. в похоронному заведенні Дучинського в Йонкерсі. Похорон відбувся в суботу 1-го березня ц. р. о 9-й год. ранку з церкви св. Михаїла на місцевій цвинтар. Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття. Хай чужа земля буде для нього легкою!

Провід Організації
Українських Націоналістів

Березень — травень — місяці прескампанії „Гомону України”
ВКЛЮЧАЙТЕСЯ В ПРЕСКАМПАНІЮ З НАГОДИ 20-РІЧЧЯ „ГОМОНУ УКРАЇНИ”: ПРИЄДНУЙТЕ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ І УДІЛОВЦІВ, НАДСИЛАЙТЕ ЮВІЛЕЙНІ ПОЖЕРТВИ.

В. Щербій

Державний акт Срібної землі

§ 1. „Карпатська Україна є незалежна держава“
(з першого конституційного закону Карпатської України)

Розглядаючи події в Карпатській Україні з перспективи тридцяти років — ті події і, особливо їхнє завершення в Державному акті 15 березня 1939 р. в сучасному набирають ще більше ваги, а ніж це видавалось нам, учасникам тих подій тоді, коли... „з мотикою на сонці“ поривались.

Тридцять років в житті учасників тих подій виростили не тільки важливий елемент в думанні, який називаємо „холодним розсудком“, потрібним в оцінюванні всяких подій та вартостей, але ті три декади, вагітні у великі світові події (остання світова війна й її наслідки з т. зв. переоцінкою вартостей) аж надто чітко підкреслюють вагу Державного акту Срібної Землі.

Кривава, жорстока різня, яку почала московська босячня в 1917 р., яку названо революцією пролетаріату і яку то різно морально та й матеріально піддержав та й виростив такий західний світ — піднесла на ціле горло основне суспільно-політичне гасло: „Незалежні національні держави — це пересудок“... Народи, згідно з цим гаслом, повинні організуватися в „модерному, всесвітньому колективі, у всевітній державі“... На простішій мові — це гасло мало за мету забезпечити шлях московській босячці в її намаганні збурияти й опанувати світ. І, як відомо, на що гринату дав себе піймати Захід, віддаючи в лапу московського молоха більше, ніж третину всього світу й більше, ніж четвертину населення світу. Топлячи в морі крові десятки народів, Московщина „будує велике, модерне суспільство“...

Небезпеку московського гасла, піднесеного в сімнадцятих - вісімнадцятих роках нашої доби, а підхопленого від західних утопістів вісімнадцятого й дев'ятнадцятого сторіччя: „будова великого суспільства“ побачила англійська політична наука тільки в пізніших тридцятих роках нашого сторіччя. Її чільні представники (т. зв. Оксфордська Школа): МкДугал, Р. Муір, І. Баркер, Дж. Валлс, А. Е. Ціммерман, Н. Ф. Галл, Р. Тавній, А. Фішер, Т. Галдейн, Ф. Андергіл, Н. Тірней і многі інші виступили в збірній науковій праці: „Націоналізм“ (видання Королівського Оксфордського інституту студій міжнародних справ 1939 р.), засуджуючи „будову великих суспільств“, як віджили, нереальну і регресивну теорію, та захищаючи націоналістичний принцип найвищих організованих форм суспільств. Та й... тільки! Західний світ зберіг в себе цей націоналістичний принцип суспільств, відмовляючи права на такий же лад численним іншим народам, які при видній згоді й допомозі того ж західного світу Московія насильно, розбосом втолочила у найбільше регресивне „велике суспільство“, в московській тваринній колективі, що йому на ім'я: СССР.

Розглядаючи події в Карпатській Україні з перспективи тридцяти років — ті події і, особливо їхнє завершення в Державному акті 15 березня 1939 р. в сучасному набирають ще більше ваги, а ніж це видавалось нам, учасникам тих подій тоді, коли... „з мотикою на сонці“ поривались.

ропі краще, ніж будь-яка інша зрозуміла властивий змісл націоналістичного принципу організування найвищої суспільної форми — держави, в ім'я якої то принципу віддала та нація гекатомби жертв, ще заки появились наукові праці „вільного“ західного світу, що захищали цей принцип.

Сьогодні за Карпатами — завтра вся Україна...

В політичній ситуації, в яку держави т. зв. осі кинули Європу в пізніх тридцятих роках нашого сторіччя, українська політична думка мала чи не найкращу можливість демонструвати і реалізувати ідею безперервної національної революції, яку нація зачала в сімнадцятому році, а яка то революція скоріше чи пізніше мусить реалізуватися в повноті по няття: Українська соборна самостійна держава.

Нарід, на який невиправдано скидається чи не всю вину за не зреалізовану національну революцію в сімнадцятих - двадцятих роках — в тридцятих виявив всю свою політичну зрілість, енергію й готовність продовжувати бій за державу, хоча б це коштувало йому нові гекатомби жертв. Світлим свідомством тієї готовності являється саме 15 березня 1939 року. Замість академічних роздумувань над темою готовності народу активно боротися за свої вітальні інтереси, за волю й державу — пригадаймо зрілість й свідому жертвовність того народу, виявлені в теорії, стже в політиці та й на полі крові Карпатської України.

Не дивлячись на сповідну політичну зрізничованість менше, ніж одного мільйона українців на Закарпатті, подавляюча більшість народної гуці та її інтелектуальної, провідної верстви стояла здецидовано на позиціях боротьби за ідею самостійної держави, гаранта волі. Льоялісти - мінімалісти (ідея автономії в рамках Чехо-Словацької Республіки, чи мадярської корони св. Стефана) не перевелись були й на Закарпатті — так, як не перевелись вони і всіх інших областях України. Та вони були в меншості й, треба сказати в ім'я правди, були на свій лад українськими патріотами і в децидуючий момент виказали далеко більше державницького глузду, ніж такі мінімалісти в буревійних сімнадцятих - двадцятих роках над Дніпром та над Дністром.

Розгйдану рівновагу Чехо-Словацької Респ. брунатною німецькою зубчаткою використали негайно українці на Закарпатті для того, щоб продемонструвати здецидовану волю продовжувати боротьбу за волю України, не здійснену в сімнадцятих - двадцятих роках. Це, що праясний уряд мегаломанів, не дивлячись на небезпеку, яка зависла над їхньою країною у виді кривавої свастикки — підсадив в перших днях астанання закарпатських українців до автономного уряду чужих виступників: Бродія-Фенцика не мало ніякого відношення до визвольної боротьби українців. Зараз так, після того як держави „осі“ відрубали від Закарпаття 1939 року, 111

Ужгород, Мукачів, Берегово — закарпатські українці, не прохаючи Праги, зорганізували свій український уряд, зложений з дійсних патріотів, що його очолив провідник визвольного змагу на Закарпатті о. А. Волошин, чи як його народ у своїй відданості називав — Батько Волошин.

Коли оцінювати Державний акт у Хусті лише з позицій холодного реалізму, — то приклонники „холодного розуму“ апріорно відкинули б можливість проголошення Карпатської України незалежною державою, бож не було ніяких, хоча б малих даних для існування української держави в одній області. Та й не було ані одного поневолювача України, який „примкнув би очі“ на те, що „долоте руно“ вимикається з їхніх пазурів. І новий власник („ін спе“) т. зв. нової Європи не залишав ніяких надій на те, що українці в новому буревії зможуть числити на згоду гітлерівської Німеччини відбудувати свою національну й державну волю. Інакше: Можливості для Державного акту на Закарпатті (Державний... стор. 6)

За що хвалять КПЗУ?

*) Раніше вже була мова про намагання Сахарчука затиати інтригу та провокацію, мовляв, коли полк С. Коновалець якийсь час жив у Берліні, то „головна квартира ОУН - УВО“ мусіла орієнтуватися на Німеччину. Якщо з місцем перебування можна в'язати різні „орієнтації“, то І. М. Сахарчук у першу чергу повинен користуватися прикладом Леніна, який, поки його німці зі Швайцарії перекинули у вагоні на території царської Росії, жив у різних „капіталістичних“ країнах, вживав у роз'їздах їх паспортів, брав участь у з'їздах і т. п.

Автор статті про „боротьбу“ КПЗУ свідомо втікає від небезпечних закриттів, щоб не попасти в сліпий куток. Ми допоможемо йому поцікавитися рядками київського видання з 1960 року¹⁾. Там написано так: „Поліція з особливою наполегливістю розшукувала підпільні редакції, арештоувала їх членів, знищувала друкарні. В зв'язку з цим видання центрального органу КСМЗУ було перенесено на три роки за кордон, в Німеччину, де тоді друкувалося багато західноукраїнських комуністичних видань“. Далі йде пояснення як „технічна комісія“ в Празі „переправляла контрабандою комуністичну нелегальну літературу, в тому числі й „Спартак“, через польсько-чехословацький кордон біля м. Тешина. Таким складним шляхом „Спартак“ потрапляв до трудящих Західної України“.

Згідно з тезою Сахарчука виходить, що й КПЗУ і Комуністична спілка молодих Зах. України (КСМЗУ) прогятом 1926 - 1929 „орієнтувалася“ на Німеччину і її сателітів, бо їх головна „техніка“ - пропаганда працювала в „капіталістичній країні“. І. М. Сахарчук, викладаючи такі конижки вбк УВО та ОУН, навіть не є свідомий того, що його власні конижки копають м'які місця його вигадок.

*) Продовж. із чч. 6, 8, 10.
1) З історії західноукраїнських земель, Видавництво Академії наук УССР, Київ, 1960, стор. 111

Ріст націоналізму тривожить Москву

Про це пише англійська преса, яка в останніх місяцях присвятила багато місця й уваги націоналістичній проблемі Советського Союзу. Лондонський „Економіст“ в числі з 25 січня ц. р. помістив обширну статтю п. н. „Українці вимагають“, у якій, аналізуючи видані на еміграції книжки „Де Чорновіл Пейперс“ та Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація?“ (англійською мовою), автор статті вказує на важливість української проблеми в Советському Союзі. Боротьбу за права української мови і культури та за рівноправність українського народу веде молода генерація. Ця боротьба, як показують одержані з України документи, охоплює всі верстви і прошарки народу, що „вказує на швидкий ріст в останніх роках української національної свідомості між студентами, інтелектуалами та іншими суспільними групами. Це основа надій на перемогу“.

Коли зважити, що лист до совєтських лідерів з протестом проти безправ-

них арештувань і засудів діячів української культури підписали 139 українців, в тому 14 письменників, фільмовий директор С. Параджанов, 20 фізиків і математиків, 27 кваліфікованих робітників та інші визначні професіоналісти, — то це говорить про серйозність української проблеми, якої не можна вже обійти мовчки. Не вдалося її Москві зліквідувати терором за Сталіна, а тепер українці протестують проти симптомів нового націоналізму й русифікації.

Як показує І. Дзюба — пише автор статті в „Економісті“, — в Україні проходить русифікація часто подібна до царських часів. Особливо зрусифіковані міста. Постійно зменщується число українських шкіл і публікацій в УССР. Панує офіційний курс приниження і нищення української культури. Предметом переслідування є ті, що виступають в обороні української мови, культури й традицій. Імперська машина пильно дбає про те, щоб у партії і уряді УССР працювали самі ви-

служники імперського центру. Офіційною мовою в урядах, господарських установах і в війську — є російська мова.

Але опір цьому російському наступові і теророві з кожним роком зростає і посилюється в крутах молоді, інтелектуалів та українського робітництва й колгоспного селянства.

Україна має всі передумови бути передовою, самостійною нацією. „Своїм населенням, що величною рівняється Великобританії, своєю розвиненою індустрією і велетенськими багатствами урожайної землі вона має куди більше право вимагати національної незалежності, як афразійські народи. Але, треба це ясно сказати, совєтські лідери не мають наміру йти назустріч тим вимогам“.

Про опір русифікації і боротьбу за незалежність України та інших поневолених Москвою народів пише Віктор Зожа в лондонському „Де Гардіян“ з 19 лютого ц. р. Його стаття має вимовний заголовок „Ріст націоналізму тривожить росіян“. Він пише:

„Зростаюча хвиля націоналізму серед народів, що творять Советський Союз, викликає тривогу в Москві. Тривожні сигнали приходять з таких віддалених від себе теренів як Україна на західному кордоні і Таджикистан у совєтській Центральній Азії, як теж з балтійських республік.“

У квітні 1932 р. VI пленум ЦК КПЗУ мусів прийняти диктат Москви „не боятися дрібнобуржуазного союзника, а мобілізувати його й організувати для боротьби з окупантами за соціальну перебудову суспільства“ (УІЖ, стор. 15). Блок КПЗУ з дрібнобуржуазією не йшов під гаслами „національно - визвольної боротьби трудящих“, а тільки за соціальною перебудовою населення. Пізніший т. зв. людський фронт потвердив ще ясніше тезу, що за будь-яку боротьбу за українську державу філіяльно - агентурна КПЗУ не випустила жодного духу.

Відповідає правді, що колишній галицький триколірні москвофіли з „Прикарпатської Руси“, а згодом уже з червоної „Волі Народу“ — Вальницький, Пелехатий, Заяць та інші, а далі такі коляборанти як Галан, Козланок, нападали на українських націоналістів - самостійників, виконуючи завдання чужих сил. Вони гавкали лайкою міських заулків УГА, Українську Католицьку і Православну Церкву, митрополита Шептицького, та всіх тих, які твердо захищали право українського народу жити у вільній і незалежній державі. І Сахарчук, обороняючи погану славу КПЗУ, використав сторінки УІЖ, щоб у 1968 році розправитися з українськими патріотами та самостійниками.

Продажні елементи з КПЗУ користувалися дуже часто диверсією та провокацією як засобами боротьби з українцями на західноукраїнських землях. У своїх підпільних і легальних репліках вони містили листи нібито від колишніх воїнів УСС та УГА, підшивались під надумані прізвища членів інших організацій та товариств, щоб викликати підозріння та заколоту внаслідок тих органів (За що хвалять... стор. 7)

*) УРЕ, Київ, 1962, 7 том, 276

Росіяни не тільки керують республіками з Москви. Вони держать у своїх руках більшість провідних станових у столицях республік, де лише репрезентативні посади призначені для місцевих службовців.“

Розбудову національних кадрів у партії та уряді республік Москва трактує як „буржуазний націоналізм“. Політбюро КПСС у Москві висловило догану партійному керівництву Таджикицької республіки за просування на відповідальні посади людей „без потрібних політичних і бізнесових“ кваліфікацій. Це вислів недовір'я за те, що таджикки призначають на керівні посади своїх власних людей, а не росіян, які, мовляв, більше кваліфіковані. 8 років тому подібні обвинувачення довели до усунення таджиків з провідних станових. Тоді і тепер совєтська критика закидає таджикам, що вони дають перевагу мусульманським звичаям.

Відзначено 40-річчя ОУН в Сиракюзах

Під гаслом „Здобудеш українську державу, або загинеш у боротьбі за неї“ проходили ювілейні святкування 40-річчя Організації Українських Націоналістів, створеної на Конгресі українських Націоналістів у Відні 2-го лютого 1929 р.; там же обрано керівні органи ОУН. Провід очолив полк. Євген Коновалець. З ініціативи організації Українського Визвольного Фронту — ООЧСУ, ОЖ ОЧСУ, СУМА і ТУСМ — цю знаменну дату в новітній історії України відзначили патрістичні Сиракюзи точно в сорокріччя величавим ювілейним бенкетом у неділю, 2-го лютого 1969 р., у великій залі Українського Народного Дому.

ОУН виросла на великих чинах визвольних змагань 1917-1922, СВУ, УВО, продовжуючи революційними засобами визвольну боротьбу. ОУН керувала змаганнями Карпатської України за незалежність, була головним ініціатором і творцем Акту 30-го червня 1941 р., Української Повстанської Армії, УГВР; вона несла головний тягар протинамецького підпілля 1941-44 р. і під новою московською окупацією під проводом ген. хор. Романа Шухевича. ОУН повністю оправдала своє існування і гідно склала іспит, а з фук російського окупанта вагнули три провідники революційної ОУН — Є. Коновалець, Р. Шухевич і С. Бандера.

У рамках української недільної радіопрограми, при свяченні 40-річчю ОУН, виступив із словом проф. д-р Микола Ю. Богатюк, пригадуючи цікаві факти з історії ОУН. „З живих колишніх учасників 1-го Конгресу ОУН залишилися тільки проф. Степан Ленкавський, поет Олесь Бабій і журналіст Зенон Пеленський. Гасло для ювілейних святкувань взято з Декалогу українського націоналіста, що його ще в 1929 р. уклавав проф. С. Ленкавський, один з основоположників ОУН. Автор мотта для Декалогу — „Я дух одвічної степи, що зберіг тебе від татарської потопа і поставив на грані двох світів тво

ригти нове життя“ — мусить і далі залишатися невідомим, бо й досі карається в концтаборах Мордовії“.

Вечером відбувся бенкет, який відкрив голова Ювілейного комітету і гол. місцевого Відділу УККА, професор д-р Микола Ю. Богатюк коротким вступним словом. Тостмайстром на святі був мгр. Михайло Рубич, який з великою дозою вміння керував цілою програмою. Повстанням з місць святкова громада вшанувала всіх тих безчисленних членів і не-членів ОУН, які по-геройському впади на полі бою за волю і державну незалежність українського народу. Зворушливою до глибини душі була хвилина, коли з-поза сцени маєстатично пролунали слова „Декалогу“, а далі символічний звук сурми.

Святкову доповідь виголосив кольоритно й поетично ред. Данило Чайківський, довголітній в'язень польських і німецьких тюрем і концтаборів, кол. гол. ред. „Шляху Перемоги“ в Мюнхені. Наче прожектором доповідач навітлив 40 роки та ролі в них Організації Українських Націоналістів, підкреслюючи постійну і повну піддержку з боку всього українського народу.

В мистецькій частині ювілейного бенкету виступив шароквідомий жіночий вокальний квартет „Верховина“ з Торонта під мистецьким керівництвом п-ї Олени Глібович, при акомпан'юванні п-ї Степанії Жовнір Клас. Виступ „Верховини“, як і в минулому, повністю причарував українську сиракюзьку громаду, за що симпатичних „верховинок“ нагороджувано рюшими оплесками.

У почесній президії сиділо понад 30 осіб, представників місцевих організацій. Українські патрістичні Сиракюзи і цим разом заповнили велику залю Українського Народного Дому, а між присутніми було чимало професіоналістів, молоді та гостей з сусідніх міст — Обурну та Ютики. Учасність у бенкеті взяли теж

і українські піонери, які своєю працею і прикладною жертвовністю допомагали воюючій Україні не тільки в часі між двома світовими війнами, але й під час і після другої світової війни.

Сцена залу в червоно-чорних кольорах революційної ОУН була прикрашена українськими національними прапорами, тризубом та емблемою революційної ОУН. Перед сценою, на передовому місці, теж на червоно-чорному тлі висіли оригінальні примірники підлілних видань — „Сурми“, „Націоналіста“ та ін., за саме посідання яких колись чекалася велика кара та ув'язнення. Цю виставку приготував мгр. Ілля Городецький.

Молитву провів о. Богдан Смик, парох української католицької церкви св. Володимира в Ютиці. Сmacher та добірний бенкетовий обід зготовили пані з Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України. Ювілейний бенкет пройшов з великим успіхом, величаво і святково та на високому рівні. Українська патрістична громада Сиракюзу на правду доказала, що вона належно розуміє завдання-місію, що її здійснює революційна ОУН, і що вона перебуває у духовному єднанні з лицарями українського підпілля ОУН-УПА, які по-геройському впади на полі слави, або ще й далі стоять у златяній, безкомпромисовій боротьбі з ворогом для добра всього українського народу.

Мотря
Кульчицька-Богатюк

Небуденний гість у Рочестері

На запрошення ОЖ ОЧСУ прибула до Рочестера 22 лютого ц. р. дружина кол. голови Українського Тимчасового Державного Правління з 1941 року, голови ЦК АБН і провідника Українського Визвольного Руху — Ярослава Стецька, пані мгр. Слава Стецько. Вона є головою Пресового Бюро АБН і редактором журналу „АБН-Корреспондент“. Мимо дуже короткого часу на підготовку до її приїзду, серед будного дня, зала Українського Народного Дому наповнилася по береги українським громадянством. Повстанням з місць привітали приятні дорогу гостю, яку представила голова ОЖ ОЧСУ пані Анна Буцера. Промовили мимоволі в головні думки про ту цікаву і унікальну пару українських людей, що разом, або поодинокі, проміряли і далі промірюють далекі континенти і країни в одній найважливішій справі: волі для свого нескореного народу. Стукають до дверей володарів того світу, не як прошаки, а як гідні та достойні репрезентанти нашого народу, горді на своє походження, історичне минуле і пребату українську культуру.

Пані Слава Стецько своєю скромною поведінкою справляє на присутніх дуже симпатичне враження. Високе чоло, ясне, усмінене обличчя, енергійна жестикуляція рук, гідна подиву елюквентність мудрої і бистрої думки, приковує увагу присутніх на залі людей. Говорить на тему „Українська справа в світі“. Наводить багато прикладів, як ставляться поодинокі народи світу до справи визволення України, де маємо певних і зде-

цидованих приятелів. Інформує про новостворений центр світової Антисоціалістичної Ліги Молоді, про Світову Антисоціалістичну Лігу Народів і конференцію у Сайгоні, про плани відбутися подібну конференцію у майбутньому в столиці США. Довготривалі оплески на залі підтверджують слухність її аргументації. Українські дітисумівки підносять рожі. Голова ОЖ ОЧСУ заповідає малу перерву і приготування до бенкету.

За столами засіли представники організації і товариств та члени української громади. Голова жіноцтва п-ї Анна Буцера відкривала бенкет і керування ним передала в руки тостмайстра. Широ і сердечно вітає тостмайстер небуденного гостя, п-ї мгр. Славу Стецько і тут неприсутнього її мужа — провідника Українського Визвольного Руху Ярослава Стецька, підкреслюючи заслуги і працю голови Проводу ОУН та його дружини. Старші і молодь співали повстанських пісень, а у висліді цього небувалого вечора, присутні спонтанно почали підносити до стола щедрі пожертви на працю АБН, що сумою 100 доларів започаткував син Волині п. Кіндрат Палій. Загальна сума зложених спонтанно і добровільно датків винесла 674 дол. Співом „Не пора, не пора“... закінчено цю небуденну імпрезу.

Наступного дня пані мгр. Славу Стецько привітав у церкві Богоявлення на Службі Божій парох о. Степан Городецький.

Б. Г.

НА ПРЕСФОНД „ГОМОНУ УКРАЇНИ“

Гуменок Ярослав, Су Сент Марі (посмертна згадка по бл. п. І. Габрі) дол. 20.00
М. К., Торонто 20.00
Миколай Петро, Торонто (хрестини у п-ва Медискі) 15.00
Андрухів М., Монреаль (василья у п-ва Грідайкі) 15.00
Зенчук Василь, Торонто 12.00
Вашильов Григорій, Ріджайна (з прийяття у п-ва Хомпшвік) 12.00
Сагаш Соля, Ріджайна (з гостями у п-ва М. Бесарі і П. Березюк) 12.00
Сагаш Соля, Ріджайна (уродили п. О. Масляного) 7.00
о. Габрусевич Юлія, Форт Вільям (посл. згадка матері) 10.00
Цицар А., Едмонтон 10.00
Стахів Теофіл, Гамільтон (гостиня в п-ва Устивських) 10.00
Колодій М., Торонто 10.00
Гевак С., Гамільтон (1-ша річовця смерті бл. п. І. Голуба) 10.00
Кравець Іван, Торонто (з нагоди 25-річчя подружжя) 10.00
Голіци Володимир, Торонто (з нагоди 25-річчя подружжя п-ва Кравців) 10.00
Базюк Микола, Вінніпег 8.00
Федусь Ів., Портедж ля Прері 6.00
Кендзерський Мих., Едмонтон 5.00
Прот. Спридейко Д., Су Сент Марі

Гарасюк М., Бранфорд 1.00
Матайвіс Гр., Ст. Кетеріас 1.00
Орешук Яків, Гельф 1.00
Горбай В., Едмонтон 1.00
Серкіз Волод., Брантфорд 1.00
Цебрій В., Портедж ля Прері 1.00
Басара Іван, Філадельфія 0.50
Зносок П., Калгарі 0.50
Гавришко Степан, Бофало 0.50

ВПЛАТИЛИ УДІЛИ:

Криницький Богдан, Торонто 25 дол.
Касарда Андрій, Ля Саль, Кве. 25 дол.
Марченко О., Едмонтон 25 дол.

Усім уділовцям, жертводавцям і збірщикам щира подяка!

З 25-РІЧЧЯ ПОДРУЖЖЯ — НА ПРЕСФОНД „ГОМОНУ УКРАЇНИ“

З нагоди 25-річчя подружнього життя панства Катерини і Івана Кравців, склали на пресфонд „Гомону України“ по \$10: Кравець Іван і Голіци Володимир.

Ювілятам бажаємо багато здоров'я, щастя і багатьох літ, а жертводавцям щире спасібі.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

Будьте ласкаві справити помилку, яка зайшла в газеті, числі 10. у повідомленні про пресфонд.

Написав: Леськів Ярослав 5 дол. — Вадзор, Кудла Волод. 5 дол. — Вадзор, Вітрак І. 2 дол. — Вадзор, Соляма Д. 2 дол. — Вадзор.

Мзе буті: Легкий Ярослав 5 дол., Кудла Володимир 5 дол., Вітрак Ілько 2 дол. — всі три з Емгерстбургу, а Соляма Дмитро 2 дол. — з Детройту, США.
Петро Мишак

†

Ділимося з членством Організації Оборони Чотирьох Свобід України й Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України та всім українським громадянством сумною вісткою про те, що в середу 26-го лютого 1969 року помер несподівано на удар серця

**бл. п. СОТНИК
МИКОЛА ФРИЗ — ВЕРНИГОРА**

член Головної Управи ООЧСУ, член Головних Управ різних інституцій та установ Українського Визвольного Фронту, визначний довірчий суспільно-політичний діяч в Україні і на чужині — в Німеччині, Франції й США, виховник сумівської молоді, провідний член ОУН і старшина УПА. Папахиду за спокій душі Покійного відправлено 28 лютого ц. р. у похоронному заведенні Дучинського в Йонкерсі. Похоронні відправи відбулися в церкві св. Михаїла в Йонкерсі й на місцевому цвинтарі.

Дружині і дітям Покійного складасмо вислови нашого щирого співчуття.
Хай вічною буде пам'ять про Нього!

ГОЛОВНА УПРАВА
Організації Оборони Чотирьох Свобід України
Нью-Йорк

†

З великим смутком повідомляємо членів Спілки Української Молоді Америки і все українське громадянство про те, що в середу 26 лютого 1969 р. несподівано покинув нас, померши на удар серця в Йонкерсі, Н.Й., США,

**бл. п. СОТНИК
МИКОЛА ФРИЗ — ВЕРНИГОРА**

член Головної Управи СУМА — культурно-освітній референт, улюблений сумівською молоддю виховник та учитель Школи Українознавства в Йонкерсі, видатний політично-суспільний діяч в Україні і серед української спільноти на теренах Німеччини, Франції і США, провідний член ОУН і сотник УПА.

Покійний народився 7-го грудня 1914 р. в селі Заколоть, Дрогобицького повіту на західноукраїнських землях, гімназійну науку закінчив у Дрогобичі, а теологічні студії — в Перемишлі. Під час другої світової війни боровся в лавах ОУН-УПА проти німецького й московського окупантів; у 1947 році перейшов з рейдуючого відділом УПА на Захід, де перебував у Німеччині, Франції, а від 1967 р. в Америці. Папахиду за спокій душі бл. п. Микола Фриза-Вернигора відслужено в п'ятницю 28-го лютого ц. р. в похоронному заведенні Дучинського, а похорон відбувся в суботу 1-го березня ц. р. о год. 9-ій рано з церкви св. Михаїла на місцевий цвинтар.

Хай чужа земля буде Йому легкою, а пам'ять про Нього серед нас вічною!

ГОЛОВНА УПРАВА
Спілки Української Молоді
Америци

†

З глибоким смутком повідомляємо друзів, членів Товариств кол. воєнків УПА ім. ген. хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки в США, в Канаді і в Європі, друзів комбатантів і все українське громадянство про те, що в середу, 26 лютого 1969 р. несподівано і передчасно відійшов із наших рядів, померши на удар серця в Йонкерсі, Н.Й., США.

**бл. п. СОТНИК
ФРИЗ — ВЕРНИГОРА**

член Головної Управи Т-ва кол. воєнків УПА, основник і кол. голова Братства кол. воєнків УПА ім. св. Юрія Переможця в Європі, старшина УПА, провідний член ОУН, визначний політично-суспільний діяч на Рідних Землях і на чужині, політичний виховник кадрів УПА в Україні і виховник української молоді у Франції та США, заслужений працівник і член багатьох українських установ та організацій.

Народжений 7-го грудня 1914 р. в селі Заколоть, Дрогобицького повіту, Покійний Друг Микола закінчив гімназійну науку в Дрогобичі й теологічні студії в Перемишлі. Ще замолоду включився у революційно-визвольну боротьбу українського народу за його визволення і пройшов довгорічний важкий воєнський шлях. У 1947 р. пробився з Рідних Земель у рейдуючому відділі УПА на Захід, де почав нове життя, але до самої смерті залишився українським воєнком, готовим на кожний поклик Батьківщини.

Покійний залишив у смутку дружину, доню і трьох малолітніх синів, яким складасмо вислови нашого глибокого і сердечного співчуття у їхньому горю.

Вічна й славна хай буде пам'ять — Воїнові Української Національно-Визвольної Революції, а чужа земля легкою!

ГОЛОВНІ УПРАВИ
Товариства кол. воєнків УПА
ім. ген. хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки
в Америці
Товариства кол. воєнків УПА в Канаді
Братства кол. воєнків УПА ім. св. Юрія Переможця
в Європі

†

Повідомляємо все наше членство та українську громаду, що до нас прийшла сумна вістка з США про те, що 26-го лютого 1969 року в Йонкерсі, штаті Нью-Йорк, неочікувано й передчасно наглою смертю на 55-му році життя помер

бл. п. Микола Фриз - Вернигора

сотник УПА, передовий член ОУН, воїн української визвольної боротьби на рідній землі та активний і відомий політичний і громадський діяч Українського Визвольного Фронту на еміграції.

Похований 1-го березня на місцевому цвинтарі.
Дружині й Родині Покійного складасмо вислови нашого глибокого співчуття.
Нехай чужа земля буде Йому легкою!
Пам'ять про борця за визволення України залишиться назавжди серед народу на рідній землі і на чужині!

ОРГАНІЗАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ
КАНАДА

Українське народне мистецтво

В НАЦІОНАЛЬНОМУ МУЗЕЇ КАНАДИ В ОТТАВІ

ОТТАВА — Незабаром у Національному музеї Канади в Оттаві буде відкрита шеститижнева виставка зразків українського народного мистецтва, яке зберегло й розвинуло українські поселенці на канадській землі. Більшість зразків, що їх підготовлено до виставки, походять з Манітоби, провінції, де є найбільше скупчення українського населення і де зосереджується українське організаційне життя. Виставка, фокусом якої будуть українські писанки (в Національному музеї на сьогодні є понад 700 писанок), відкривається 1-го квітня і триватиме до 10-го травня ц. р. Крім писанок відвідувачі матимуть змогу побачити теж українські народні музичні інструменти, вироблені в Канаді, народно-ношу, килими тощо. 4-го і 5-го квітня відбудеться показ техніки виготовлення писанок.

ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА В НАЦІОНАЛЬНОМУ МУЗЕЇ КАНАДИ

Відділ українського народного мистецтва в Канаді при Національному музеї Канади є складовою час

тиною т. за. Слов'янської і Східноєвропейської секції музею. Історія його починається щойно в 1967 році, але, незважаючи на такий короткий час, там зібрано чимало зразків українського народного мистецтва. За наміченим досі планом, у цьому відділі мають бути зібрані можливо всі найкращі і репрезентативні зразки нашого народного мистецтва в Канаді.

Під сучасну пору цей відділ має найбільшу поза Україною збірку народних українських пісень та інструментальної музики, записану на ленті. Запис продовжується, а рівночасно розпочато збирання зразків нашого народного мистецтва, які знаходяться в різних місцевостях Канади.

ЕНТУЗІЯСТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА

Коли незабаром відбудеться в Оттаві таких розмірів виставка народного українського мистецтва і коли при Національному музеї Канади організовано окремий український відділ з такою багатозбірною зразків того мистецтва, то заслуга в тому керівника цього відділу, молодого

ентузіаста українського народного мистецтва, який з цим мистецтвом пов'язав свою професійну кар'єру — Богдана Климаша. До Оттави Б. Климаш прибув у 1967 році і з тим роком датується організація українського відділу в Національному музеї Канади.

Богдан Климаш народився в Торонті, де закінчив середню школу й університетське навчання. Свої даліші університетські студії він продовжував на Манітобському університеті (М.А.), а відтак на Гарвардському університеті. На протязі літніх семестрів 1959 і 1962 рр. студіював на Карловому у-

ніверситеті у Празі. Тепер працює над своєю докторською дисертацією н. т. „Український фолклор у Канаді" як докторант Індіяна університету, при якому є один з кращих Фолклорних інститутів на північно-американському континенті.

Народним мистецтвом Б. Климаш зацікавився ще в часі своїх початкових університетських студій, а це заінтересування в нього ще збільшилося, коли він по переїзді до Вінніпегу мав змогу познайомитися зі зразками того мистецтва, які збереглися в Манітобі. Зразки народного мистецтва Б. Климаш почав збирати в 1963 році і з того часу це стало — як це правильно відмітила його дружина п-і Зена — „нашим

редичним підприємством". Йдеться про те, що кожного літа панство Климашів із своїми двома малими дочками виїжджають до Манітоби „на вакації", щоб при святити цей час на розшуки за зразками народного мистецтва. Вислідом цього „редичного підприємства" і є власне та збірка, яка нахочиться в Національному музеї Канади.

ПЛЯНИ НА МАЙБУТНЄ

Цих плянів у Б. Климаша, як і можна було того сподіватися, багато. Але, як розповідав він під час нашої зустрічі, ледве, чи все можна буде перевести в

життя. Б. Климаш мріє про те, щоб при Національному музеї якнайкраще розбудувати український відділ на родного мистецтва, бо це „найдогідніше з кожного погляду місце, де такі зразки будуть найкраще і професійно збережені". Він теж хотів би, щоб до цієї акції збереження нашого народного мистецтва вклучилися українські місцеві інституції, церкви, школи тощо. „Ми маємо — говорить Б. Климаш — ряд осередків, де зберігають вишивки, різьба тощо, але все це звичайно занедбане, немає там відповідних фахівців (Українське... ст. 8)

30-РІЧЧЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

(Закінчення із ст. 1)
зом цього — 1968 рік і чехо-словацькі події. Прямий ська Україна пережила долю Карпатської України, Москва повторила відрух Будапешту. І як Будапешт 30 років тому, так і тепер Москва, за дозволом тих сил, що вірять в рівнозв'язок сил світу та мир за всяку ціну, навіть за ціну волі народів, повторила насильство над Чехо-Словацькою, а посередньо над Україною.

Україна територіально — невеликий край. Тільки один мільйон квадратних кілометрів території з 60 мільйонами населення, що на ній живе. УСССР — це тільки 60 відсотків української території та населення. У відношенні до таких потуг як Китай, ССРСР і США, Україна — тільки середня потуга, як Британія, Німеччина, Японія чи Франція.

Та це тільки позірна її малість. Пона українська територія економічно перевищує решту території ССРСР. Вона може змагатися багатствами з такими країнами як США, Китай та Індія. Україна як держава, об'єднана на всіх своїх територіях — це імперія не лише економічно, але й полі-

тично. Україна в майбутньому — це не середня держава, але й потуга. У цьому її краса і романтика для українського народу, але й його трагедія.

Карпатська держава 30 років тому і її боротьба та упадок — це перший крок до наступного — 1941 року з проголошенням 30 червня самостійності тієї держави у Львові. Потім на її шляху до Києва став німецький чобіт, а в 1944 році знову московський і відновлений польський. Українську державність підняла на своїх прапорах УПА і несла його вперто і жертовно повних 10 років на всіх землях України.

Українська державність в серцях її громадян змушнила і поширилася на всі землі України і поза Україною, всюди, куди доля кинула українців, щоб жити і боротися за її величчя.

Ми свідомі, що народжена української державності мусить зрушити порядок має своїх сильних оборонців, які сьогодні держать рівновагу. Але час порушення рівноваги постійно зближається і він неминучий. І коли прийде той час, коли рівновага буде захитана, Україна мусить бути приготувана зайняти своє місце, Божим провидінням їй призначене. Нам треба тільки його собі усвідомити і приготувати тих, кому з нами буде спільний шлях та користь, і всімти об'єднано допомогти народові в Україні здійснити його мету, почату в 1918 році і відновлену 1939 року в Хусті та 1941 року у Львові. Остаточна перемога українського народу станеться у звільненому Києві, коли військові українські з'єднання, разом із союзними військами Об'єднаних Націй, окутують Москву і підпишуть мир. б.с.

МІЖ МОСКВОЮ І ПЕКІНОМ

(Закінчення із ст. 1)
війни, але обі сторони концентрують щораз більші мілітарні сили здовж кордону. У Внутрішній Монголії є 200.000, здовж манджурського кордону — 300.000, а в Сінкіяні 400.000 китайських вояків. Число советських військ невідоме, але Москва перекидає постійно на Далекий Схід нові з'єднання військ. Тому й берлінської кризи з приводу виборів теперішнього західнонімецького президента Америка поважає не трактувала, знаючи, що Москва ніколи на два фронти не воювала. Москва робить заходи, щоб в обличчі дуже серйозної загрози з боку Китаю договоритися з Америкою.

Справжня небезпека воєнного конфлікту для ССРСР стане серйозно актуальною тоді, коли Китай буде мати достатню кількість атомних бомб і балістичних ракет, що може статися в 1970 - 75 роках.

ДО ВІНАЙМУ

кімната і кухня або „флет", умебльований, у спокійному домі, для 1 або 2 осіб. Тел. у Торонті 531-8540.

Одна або дві кімнати з холодильником і піччю для самотнього чоловіка або жінки. В Торонті голоситися на телефон 767-7715.

ЛІГА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

Відділ у Гамільтоні

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ

відбудуться в суботу 22-го березня 1969 р. в залі „Дому Української Молоді" при вул. Кенілворт — Північ ч. 211 в 6.30 вечером з наступним порядком нарад:

1. Відкриття Зборів
2. Вибір Президії
3. Прийняття порядку нарад
4. Відчитання протоколу з минулих Заг. Зборів і його схвалення
5. Звіти Управи
6. Звіти Контрольної Комісії і Громадського Суду
7. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій управі
8. Вибір нових керівних органів відділу
9. Вибір делегатів на Крайову Конференцію ЛВУ
10. Різне
11. Завваги і побажання
12. Закриття Зборів

Якщо на означений час не прибуде відповідна кількість членів вимагана статутом ЛВУ, Збори відбудуться одну годину пізніше і будуть правосильними, незалежно від кількості присутніх на Зборах членів.

УПРАВА

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДИ В КАНАДІ

Осередок ім. ген. Шухевича-Чупринки в Торонті

ПОВІДОМЛЕННЯ

Згідно зі статутем Спільки Української Молоді в Канаді Управа Осередку СУМ ім. ген. Р. Шухевича-Чупринки в Торонті скликає на неділю 23-го березня 1969 року в приміщенні Українського Дому при вул. Крісті ч. 83 в Торонті

ЗВИЧАЙНІ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОСЕРЕДКУ СУМ

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття Зборів
2. Вибір Президії Зборів
3. Схвалення порядку нарад
4. Вибір Верифікаційної та Номінаційної Комісії
5. Відчитання та прийняття протоколу з останніх Загальних Зборів
6. Звіт з діяльності уступаючої Управи Осередку СУМ
7. Звіт Товариського Суду
8. Звіт Контрольної Комісії
9. Дискусія над звітами
10. Уділення абсолюторії уступаючій Управі Осередку СУМ
11. Вибір нових керівних органів Осередку СУМ на діловий 1969/70 рік (Управи, Товариського Суду та Контрольної Комісії)
12. Вибір делегатів на Крайовий З'їзд СУМ у Канаді
13. Схвалення бюджету Осередку СУМ
14. Різне
15. Закриття

ПОЧАТОК Загальних Зборів о 2-ій год. по пол.

Якщо на Загальні Збори не прибуде передбачена статуту кількість членів на означений час, Загальні Збори відбудуться з незмінним порядком нарад при будь-якій кількості членів на одну годину пізніше.

УПРАВА

Осередку СУМ у Торонті

Торонто, дня 7 березня 1969 року.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДИ КАНАДИ

— О.СУМ ім. ген. Романа Шухевича-Чупринки в Торонті —

запрошує все українське громадянство на

КОНЦЕРТ

ДУХОВОЇ І СИМФОНІЧНОЇ ОРКЕСТРИ

О.СУМА, ім. Мик. Павлушкова, з Чикаго.
Мистецький керівник проф. Михайло ГОЛЯН.

У програмі твори відомих українських і світових композиторів.

СУБОТА 29 БЕРЕЗНЯ — 8-МА ГОД. ВЕЧОРА
Нова зала Українського Дому, 85 Крісті Ст., Торонто.

Квитки до набуття в місцевому О.СУМ і українських книгарнях.

МАСОВОЮ УЧАСТЮ В КОНЦЕРТІ ПІДТРИМАЙТЕ ЦЕЙ МОЛОДЕЧИЙ АНСАМБЛЬ!

СВІЖА СТРІЛЕЦЬКА МОГИЛА

З глибоким жалем повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що з волі Всевишнього відійшов у вічність 19 лютого 1969 року наш Дорогий Тато і Дідусь

бл. п. Михайло ВОЙТОВИЧ

Покійний народився 22 лютого 1891 року в селі Острів, Сокальський повіт. У 1912 році був покликаний до австрійського війська, де здобув ступінь старшого десятника при обслузі тяжких скорострільів. До Канади прибув у 1928 році до свого брата Йосипа у Гефорд, Саск. Пізніше переїхав до Норт Бателфорд.

Покійний був членом УНО та кілька разів був у проводі Організації. Похороном проводив о. Богдан Бачинський, парох української католицької церкви в Норт Бателфорд. Похоронено його на міському цвинтарі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:

Дочка — Олена з мужем Степаном Мулик і діти
Брат — Йосип з родиною у Віндзорі
Сестра Марія з мужем, дочкою, зятем і внуками та дальша родина в Україні

У сороковий день після смерті
Найдорожчого Мужа і Батька

бл. п. Михайла ЧАЙКОВСЬКОГО

відправиться

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в четвер 20 березня 1969 р. год. 7.30 рано
в церкві св. о. Миколая, вул. Квін-Бервудс, Торонто.

До участі в поминальному Богослуженню і спільних молитвах запрошує

дружина Марія
з донькою Вірою

ANOTHER REASON
MOST PEOPLE
LISTEN TO...

CFRB
1010

BILL BRIGHT

СПОРТ

НА ЛЕЩАТАХ ЗА ПЕРШІСТЬ УСЦАК

15 лютого ц. р. у Кінгстоні США, відбулися змагання за пер-

шість УСЦАК у лещатарстві, за клубний чемпіонат, за чашу ім. д-ра Володимира Врецьома та за три медалі КЛК з Клівленду: Торонто і Нью-Йорку. 74 учасники свідчили про дотеперішній рекорд. В тому числі були 45 чоловіків, 25 жінок і 4 юнаки. Заступлені: 9 клубів. Господарем

зустрічі лещатарів був КЛК з Нью-Йорку. Обсяжки голського судді викликав Юрій Купчинський. Провідником змагань був Юрій Граб.

У групі чоловіків Зенсе Марквич з Нью-Йоркського КЛК зайняв перше місце у крутобігу, зідзвсому бігу і комбінованому. Він завоював чашу ім. д-ра В. Врецьома. На друге місце вийшов Зенсе Касараба з КЛК (Клівленд) за крутобіг і комбінований біг з Бордан Кушак (також з КЛК — Клівленд) за перемогу у зідзвсому бігу.

З жінок торонтянка Люся Друневич з місцевого КЛК завоювала перше місце, на друге вийшла Христя Гаврилюк з КЛК (Нью-Йорк). У групі юнаків перше місце припало Андрію Ткачеві, а друге Романові Купчинському обом з Нью-Йоркського КЛК.

Коли мова про клубну перемогу, то переїжджу чашу торонського КЛК цього року завоював КЛК — Нью-Йорк. Починаючи від 1965 року, власниками переїжджої чаші були такі клуби: 1965 — КЛК — Нью-Йорк, 1966-67 — КЛК — Торонто, 1968 — КЛК — Клівленд, 1969 — КЛК — Нью-Йорк.

Були заступлені клуби з таких місцевостей: КЛК — Нью-Йорк, КЛК — Клівленд, КЛК — Бостон, КЛК — Торонто, «Черч» — Детройт, «Чорноморська Сім» — Ньюарк, КЛК — Філадельфія, УССКА — Філадельфія та УСК — Сиракузи. Загальне клубне точування визначило такі товариства: 1) КЛК — Нью-Йорк — 68 оч., 2) КЛК — Клівленд — 39 оч., 3) КЛК — Торонто — 18 оч., 4) КЛК — Бостон — 6. Всього клуби мусіли задіяти тільки саму участь.

● В 1970 році відбудеться великий шаховий турнір за першість УСЦАК. Господарем цього турніру будуть «Леві» з Чикаго

КОРОТКО

● 23 лютого ц. р. у власних приміщеннях у Чикаго відбулися річні загальні збори УСТ «Леві». Головою президії був адв. Ілля Мула, а секретарем Юрій Кузик. У результаті обговорення діяльності УСТваристів обрали Романа Прихазя голвою «Левів», а його заступником Юрія Косачевича. Орг. референтом виступив Володимир Голіда, секретарем — Аскольд Ключас, скарбником — Микола Остапчук, реф. преси — Петро Голєватий.

● «Леві» і «Крила» з Чикаго будуть змагатися у Першій дивізії, куди належить 12 клубів. Ви-

ща ліга з 8 клубів побільшає до 13, але в ній обмеже жодного українського товариства. Контролює з тієї Ліги мають німецькі клуби, які доправили до того, що «Леві» попали до нижчої класи.

ART GALLERY OF ONTARIO

317 Dundas St. West
Toronto 2 B
Telephone: 363-3485

Чи Ви бачили Рембрандта

Lady with a Lap Dog?

Вона знаходиться на виставці «Рембрандт і його учні» в Онтарійській «Арт Галлері» вже тепер і триватиме до 27 квітня.

Середа, четв. і п'ятн.: 10.30-10.00. Інші дні 10.30-5.30. Неділі: 1.00-5.30. Вступ \$1.00; члени 50¢, студенти і діти даром.

O'KEEFE CENTRE FRONT & YONGE EM. 3-6633

ДВА ТИЖНІ! ВІД 18 ДО 29 БЕРЕЗНЯ

THE NATIONAL BALLET OF CANADA

ВЕСНЯНИЙ СЕЗОН 1969 РОКУ ПЕРШИЙ ТИЖДЕНЬ (ТИЖДЕНЬ ВЕСНЯНИХ ФЕРІЙ)

18 березня 11 рано і 3.30 п.п. CINDERELLA
19 березня 11 рано і 3.30 п.п. CINDERELLA

21 березня 11 рано і 3.30 п.п. ROMEO AND JULIET
22 бер. 3.30 п. п. і 8.30 веч. ROMEO AND JULIET

ДРУГИЙ ТИЖДЕНЬ

24 березня — 8.30 веч. THE FOUR TEMPERAMENTS
CYCLUS
NUTCRACKER, PHRASES & TSCHAIKOVSKY PAS DE DEUX

25 березня — 8.30 веч. THE FOUR TEMPERAMENTS
CYCLUS
SERENADE

26 березня — 8.30 веч. THE FOUR TEMPERAMENTS
CONCERTO BAROCCO
SERENADE

27 березня — 8.30 веч. LA SYLPHIDE
SERENADE

28 березня — 8.30 веч. LA SYLPHIDE
SOLITAIRE

29 березня 2 п. п. і 8.30 веч. SWAN LAKE

ЦІНИ	Вікт., сер., п'ятн., суб. 11 рано	Пон. до четв. 8.30 веч	П'ятн. і суб. 8.30 веч.
	2 по п. і 3.30 по п.		
Deluxe Orchestra	\$5.50	\$7.50	\$7.75
Orch. & Mezzanine	4.50	5.75	6.25
Rear Orch. & Front Balc.	4.00	4.50	4.75
Middle Balcony	3.00	3.50	3.75
Rear Balcony	2.50	2.50	2.75

КАСА ВІДКРИТА ВІД 11 РАНО до 9 ВЕЧ. ПОНЕД. до СУБ.

ODEON THEATRES

Від 13 до 19 березня

Мужчина, на якого можете сполгатися в біді.
"OTLEY"

Виступають: TOM COURTENAY, ROMY SCHNEIDER

HYLAND Кольоровий Для дорослих

Кольоровий фільм для всієї родини!
ANDY GRIFFITH у

"ANGEL IN MY POCKET"

ТАКОЖ

КОРОТКИЙ ФІЛЬМОВИЙ ДОДАТОК

CORONET HUNTER (TRUCK YIELD)
ALHAMBRA BAY RIDGES (OFFERIN)

Прекрасні два фільми в кольорах!
"PLANET OF THE APES"

"THE MAGNIFICENT MEN IN THEIR FLYING MACHINES"

DANFORTH ELANE WESTON
LAKESHORE PARKWAY

20th CENTURY THEATRES Cinema Showcase PRESENTATIONS

MGM PRESENTS STANLEY KUBRICK PRODUCTION
2001 a space odyssey ALL SEATS RESERVED
CINERAMA Super Panavision and Metrocolor
EVENINGS 8:30 PM - MATINEES 2 PM (Wed. Sat. & Holiday)
Glendale 1861 AVENUE RD. N. OF LANSINGE

PETER O'TOOLE KATHARINE HEPBURN
THE LION IN WINTER
PANAVISION COLOR
EVENINGS 8:30 PM - MATINEES 2 PM (Wed. Sat. & Holiday)
Capitol 2492 YONGE-CASTLEFIELD 487-4848

HAYLEY MILLS, HYWEL BENNET
Денно від 2 по пол.
"TWISTED NERVE"
Restricted Технікольор
Towne CINEMA BLOOR-YONGE SUBWAY 924-2690

Номінований на «Академі» нагороду — найкращого автора року!
CLIFF ROBERTSON у
"CHARLY"
Веч. від 7.10 і 9.15
Для дорослих
International CINEMA 2841 YONGE-MANOR RD. 489-3800

Номінований на «Академі» нагороду на найкращого актора —
ALAN BATES у
"THE FIXER"
Для дорослих
Yorkdale CINEMA SHOPPING CENTRE 787-0332

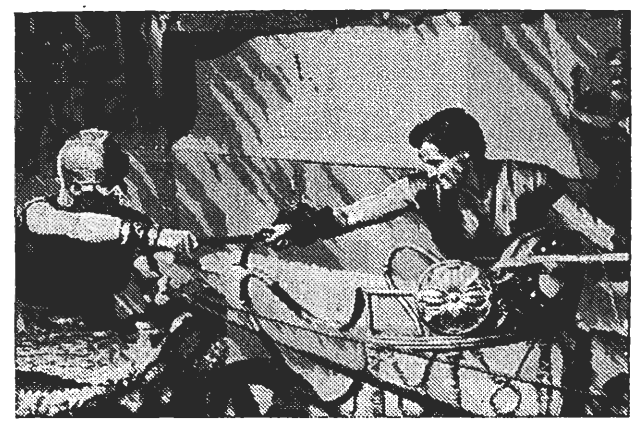
Під час шкільних ферій...
WALT DISNEY'S "SWISS FAMILY ROBINSON"
Кольоровий та
"NAVAJO ADVENTURE"
NORTHWEST DRIVE-IN HIGHWAY 27 DIXON RD. 677-3041
SCARBORO DRIVE-IN KENNEDY RD. - EGLINTON 766-5121
THE CINEMA 651 MT. PLEASANT-BELSIZE 488-8000

5-ий успішний місяць! Прод. денно від 2 по пол.
"ROMEO & JULIET"
Для дорослих — Технікольор
Park 3291 YONGE MILE S. OF 401 488-8437

Люди на межі екстазії!
"UP TIGHT"
Restricted RAYMOND ST. JACQUES
NORTHEAST DRIVE-IN SHEPPARD-VICTORIA PARK 664-9111
DOWNTOWN YONGE DUNDAS 386-7280

Найкращий фільм міста!...
"HELLO DOWN THERE"
Кольоровий
TONY RANDALL, JANET LEIGH, JIM BACKUS, MERV GRIFFIN у
"THE DARING GAME"
Для дорослих
BEACH 1371 QUEEN E. 691-8236
PALACE DANFORTH-PAPE BLVD. STOP 686-7228
PARKDALE 1408 QUEEN ST. W. 622-1173
400 DRIVE-IN
TE PEE DRIVE-IN AND INDOOR THEATRE LIVERPOOL RD. 691-282-4390

THE WORLD'S MOST HONORED MOTION PICTURE!
WINNER OF 11 ACADEMY AWARDS including "BEST PICTURE!"
METRO GOLDWYN MAYER
WILLIAM WYLER'S PRESENTATION OF
BEAN BUR
STEREOPHONIC SOUND - METROCOLOR IN 70mm. WIDE SCREEN
NOW SHOWING
RESERVED SEAT TICKETS AT BOX OFFICE, BY PHONE: 922-3113
EVENINGS at 8:00 MATINEES WED. SAT. SUN. & HOLS. at 2:00
ALL NEW **Loews UPTOWN**
YONGE AT BLOOR • 922-3113

Чарлтон Гестон у ролі Бен Гура, пробіє вирвати батіг від Месалла (Стивен Бойд), коли цей вдаре його під час спекотних перегонів на колісницях у фільмі «Бен Гур». Найбільш нагороджений фільм світу, виграв 11 «Академі» нагород і тепер висвітлюється Метро-Голдвін-Масер на додатково розкішному 70 мм. широкому екрані і при повно стереофонічному звуку. Представлений фільм Вільяма Вайлера був зфільмований в Італії та в інших чужих місцевостях у «технікольор». Режисер Вільям Вайлер. Тепер висвітлюється у Лоу'с Аптавін театрі.

FAMOUS PLAYERS THEATRES

Від 14 до 20 березня
По дальшій інформації телефонуйте 924-2581
Початок 7 год. веч., субота від 2 год. по пол., неділя від 1.30 по пол.

АРТИСТКА НОМІНОВАНА НА НАГОРОДУ!
VENESSA REDGRAVE у
"ISADORA"
Кольоровий Для дорослих

EGLINTON PARKING (NEAR) SMOKING IN THE LOBBY

11-ий тиждень
Є добрі поліцаї і злі поліцаї,
а також є
"BULLITT"
Виступають STEVE McQUEEN & ROBERT VAUGHN
Для дорослих Кольоровий

IMPERIAL RUNNYMEDE GOLDEN MILE YORKDALE Cinema

13-ий тиждень
Ох! Це ж Рінго Стар у цукерках!
MARLON BRANDO і RICHARD BURTON
у
"CANDY"
Кольоровий

HOLLYWOOD CINEMA SOUTH

ВОЛТ ДІЗНЕЙ РЕКОМЕНДУЄ
"THE LOVE BUG"
Технікольор
Виступають: DEAN JONES, MICHELE LEE

HOLLYWOOD CINEMA NORTH

13-ий тиждень
Яку злобну гру грає Марґе?
ANTHONY QUINN, RICHARD CAIN, ANNA KARINA
у
"THE MAGUS"
Кольоровий

THE CINEMA TORONTO DOMINION CENTRE 364-3451

Останніх 3 тижні
JULIE ANDREWS AS THE STAR!
20TH CENTURY-FOX PRESENTS A ROBERT WISE FILM
TODD A. O. Color by DeLuxe
EVEN. AT 8:00 BOX OFFICE OPEN 12 NOON DAILY — SUNDAY 1 P.M.
Wed., Sat., Sun. & Hols. RESERVE SEATS BY PHONE 923-7331

UNIVERSITY PARKING NEARBY SMOKING IN THE LOBBY

Наступна атракція — провокативна!
"LES BICHES"
Кольоровий
VAUGHAN CINEMA

3 українського життя у світі

З ПРАЦІ В СТ. ТОМАС

У такій малій українській громаді як Ст. Томас, Онт., стає щораз тяжче вести громадську працю. Батьки старіються, а молодь, хоч вдома, в СУМ і Рідній Школі дістає національне виховання, то обтяжена на укою в державній школі і, поза звичайною працею в СУМ і Рідній Школі, не може багато часу присвятити громадській праці. Все ж таки завдяки самопосвяті родин п-ва Падучаків і п-ва Дубеків та кількох інших родин Ст. Томас може похвалитися успіхами в громадській праці.

Відділ ЛВУ при допомозі Ю.СУМ влаштував 19 січня ц. р. Свято державності, відмічуючи і 50-ліття соборності України. Окрім програму розпочав вступним словом голова відділу п. Д. Падучак. Знамениту доповідь про значення тих річниць дав новий парох Лондону і Ст. Томасу о. д-р Мончак.

На дальшу програму склалися деклямації, виступи хору і музичного квінтену Ю.СУМ.

Деклямували: малий І-вась Близнюк, учень Рідної Школи (вірш „Серце України”), а знана вже в нас знаменита декляматорка сунівка Ірця Гіць віддеклямувала вірш „Вчора вільний, а сьогодні поневолені

Україні”. Музичний квінтет сумівців (Ганя Петришин, С. Падучак, В. Цюпа, О. Дубек і Р. Бобик) відіграв пісню „Засяло сонце золоте”. Хор відспівав дві пісні: „Із гір Карпат” і „Світить місяць над темним лісом”.

Як щороку, так і цього року відділ ЛВУ подбав, щоб на міському ратуші в дні 22 січня повізав український прапор.

Чи не влаштувати б нам час до часу опільні виступи СУМ з кількох поблизьких громад? Наприклад, міг би відбутися спільний виступ сумівців з Лондону, Ст. Томасу й Віндзору. Варто над цим призадуматися.

Ю. Кузьма

РІЧНИ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СУМА В КЛІВЛЕНДІ

Цього року Загальні збори О.СУМ ім. гет. Б. Хмельницького в Клівленді відбулися у власному домі СУМА. Їх відкрив уступаючий голова Теодор Василик молитвою „Боже Великий” та привітав присутніх сумівців і гостей.

На пропозицію В. Кметя Зборами проводила президія в складі: Василь Мудрак — голова, Петро Райца — заст. голови, Мирослава Мудрак і Іван Колосиць — секретарі. Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять Андрія Стецяка, який того року відійшов у вічність.

Звіт з минулих річних Зборів прочитав Іван Коломиць. Звіт прийнято без змін.

Привітання склали: член ГУ СУМА Григорій Головка — від ГУ СУМА, д-р Богдан Футей — від ЦУ ТУ-СМ, Лев Кусяка — від 3-го Відділу ООЧСУ в Клівленді.

Григорій Головка обширно звітнував про 12-ий Крайський З'їзд СУМА, який відбувся 23 і 24 листопада м. р. в Нью-Йорку. Опісля звітували члени уступаючої управи: С. Савчак — секретар, М. Лішнянський — організаційний референт, П. Присяжний — скарбник, І. Цішкевич звітнував забулавого Я. Краонянского про працю Ю.СУМА, В. Кметь — референт преси і дружинників, М. Почтар — про С.К. СУМА „Скала”, М. Кігічак — фінансовий референт дому СУМА, М. Дідич — голова Дому СУМА, С. Кавка — господар Дому СУМА, Т. Василик — голова Осередку СУМА мав заключне слово. Д-р Б. Футей, голова Контрольної Комісії, вніс пропозицію на схвалення абсолюторії, що прийнято.

Після дискусії голова Номінаційної ком. Микола Поглід, запропонував листу нової управи СУМА на 1969 рік у такому складі: Петро Райца — голова, Григорій Головка — заст. голови, Михайло Лішнянський — організаційний реф., Степан Савчак — секретар, Михайло

Дідич — фінансовий реф., Микола Стадник — булавний дружинник, Ігор Цішкевич — булавний Ю.СУМА, Степан Кавка — голова Дому СУМА, Михайло Кігічак — фінансовий реф. Дому СУМА, Теофіл Цішкевич, Ярослав Краснянський, Петро Мігеліч, Зенон Юрків — члени управи.

19-ті річні Загальні збори Осередку СУМА в Клівленді закінчено відспіванням „Не пора, не пора”.

Володимир Кметь

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ У ТОРОНТІ

З важливих причин змінено дату концерту на честь Тараса Шевченка з 23 березня на 30 березня год. 4 по пол., зала „Сентрал Технікел Скул”, вулиця Гарборд і Липинкат у Торонті.

Управа Відділу КУК у Торонті

Х. КОНГРЕС УККА У ЖОВТНІ 1969 Р.

Десятий Конгрес Американських Українців відбується в Нью-Йорку в готелі Коммодор у дні 24 до 26 жовтня ц. р. 1 березня Екзекутива і Рада директорів УККА відбули наради, схвалили бюджет і резолюції та намітили плян праці до часу скликання чергового Конгресу. Голова УККА проф. Лев Добрянський мав доповідь про діяльність УККА на зовнішньо-політичному відтинку, а проф. д-р М. Стахів про внутрішні українські проблеми.

СТУДЕНТСЬКІ І МОЛОДІЖНІ З'ІЗДИ В НІМЕЧЧИНІ

Управа Союзу українських студентів у Німеччині (СУСН) під керівництвом Богдана Шупера готується до багатоденної літньої порою. Передбачають приїзд Верховного архієпископа і кардинала Йосифа Сліпого на фестиваль української молоді Європи. Далі плян передбачає Конгрес Центрального союзу українського студентства (ЦЕСУС) і Світовий конгрес СУМ. З Канади і ОША та інших країн виїдуть туди численні представники, які візьмуть участь в європейських імпрезах.

ЛЕВКОВІ РЕВУЦЬКОМУ — 80 РОКІВ

Одним з найстаріших композиторів в Україні є Левко Миколайович Ревуцький, якому проминуло 80 років життя. 21 лютого ц. р. у Києві окремим вечором відзначено лавреата Шевченківської премії та академіка АН. Вечір відкрив голова правління Спілки композиторів України А. Я. Штогаренко, а доповідь про ювілята мав В. Д. Кирейко.

Відзначимо 20-річчя „ГОМОНУ УКРАЇНИ” — ще сьогодні ставмо його передплатниками й УДІЛЦЯМИ!

Державний акт Срібної землі

(Продовження із ст. 2) патті в 1939 р. були далеко складніші й більше безнадійні, ніж можливості відбудови української держави в сімнадцятих - двадцятих роках.

Проте патріоти Срібної Землі гарячково й здецидовано, користуючись автономією, готовилися продемонструвати ідею незалежної української держави, маючи на меті з одного боку попередити перед надходячим буревієм потуги Європи та й світ про те, що Україна не дозволить нікому безкарно перейти понад її голову, з другого боку — в ситуації, в яку попадали Європа та й світ, Державний акт в Срібній Землі мусів загорітись ясним полум'ям незакінченого змагу за державу у всій Україні. І в цьому саме всеукраїнськості Державного акту в Хусті в 1939 році.

У важкому готуванні до проголошення такого Акту схрещувалися в суперечності думки провідної верстви закарпатських українців. У безвиглядності існування держави на клаптику української землі за Карпатами були висловлені думки про „державу чехів, українців і словаків”. Були й думки „не дражнити мадярів”, яких купував Гітлер для його майбутньої гри в Європі, й „унапрямувати роботу так, щоб було можливо домогтися автономії в короні св. Стефана”.

Основне ядро державного будівництва — провідні члени Організації Українських Націоналістів, на якому то ядрі цілком сперся голова автономного уряду, о. Августин Волошин, здецидовано обстоюла думку підготувати й провести в життя Акт державної незалежності Карпатської України. Та й ця думка була й справді волею народної гущі. Вправді головний Провід ОУН, що в той час його очолював полк. Андрій Мельник, своїм дорученням забороняв членству ОУН брати активну участь в подіях на Закарпатті. Таке доручення, яке це сталося відомим пізніше, було зумовлене політикою „вичікування” на розвиток подій, які підготувала Німеччина. Проте члени Крайової Екзекутиви західних земель відмовили послуху тому дорученню, спираючись на тому, що пляни гітлерівської Німеччини, викладені в „Майн Кампф”, не вищують будь-якої можливості для державності України, за яку то державність України мусить і буде боротись, хоча б і проти волі всіх. Ідейно-політичні постулати провідних членів ОУН, які не покорились дорученню Головного Проводу, та взяли активну участь в подіях на Закарпатті — цілком відповідали волі народної гущі.

Українці Срібної Землі, наче перекирів всієї української гущі, спонтанно й ціною благородної крові підтримали ідею повної незалежності й державності. Нарід розумів цю ідею без зайвого агітування й прямодушно про таку ідею висловлювався. Ось селянин з Рахівських гір простодушно її висловлює: „Коли нині не будемо боротись за „май” (малу) Україну — то не будемо мати завтра Великої (май-май) України”.

І, як дуже ця прямодушно висловлена політична думка українського селянина - робітника з гір спілітається з „контра

спем-сперо” Лесі Українки, про яку, можливо, він і не чув. І справді українці Закарпаття в умовах, які не обірали ніяких можливостей для незалежності й державності в обкресленій карпатській області, віддали все своє найцінніше, щоб лише не перервався бій України за її волю.

Нарід висловив спонтанно свою волю в умовах терору на його клаптику землі, в умовах шовіністичного чеського тодішнього безумства. Терористичні банди, наслані Угорщиною і Польщею, підтримані морально й матеріально (зброєю) Німеччиною та ССРР, чеський безумний військовий напад на Карпатську Україну в час, коли Прага віддавалась Гітлерові без пострілу, мали на меті заглушити волю українців за Карпатами. Проте нарід у час терору й погарів, хоронений лише горсткою завзятців, своєю новоорганізованою військовою силою, Карпатською Січчю, однодушно, без виборчих коштовних кампаній обрав свій перший національний Сойм, який мав надати правних форм державності творив, в ім'я якого мав Закарпаття та й, майже, всіх областей України зачала вже скроплювати горби Срібної Землі своєю кров'ю, як гронами червоної калини.

Щоб жила завтрішня Україна...

Серед неспаних ночей під розумним керуванням провідних членів ОУН: Михайла Колодзінського - Гузара, шефа Штабу Карпатської Січі, штабових старшин: пор. Романа Шухевича - Шуки, пор. Зенона Коссака - Тарнавського, на уковця-поета Олега Кандиби, пор. Кріса та інших, невеличке, погане озброєне, але віддане ідеї моралі, „січова братія” в двох Кошах: Хуст і Королево н/Тисою та місцеві Січові гнізда по містечках і селах Карпатської України доконують чуд, щоб докони неможливого: проти волі найближчих сусідів (Польщі, Мадярищини, Чехії) та проти волі сильних в Європі (Московії й брутної Німеччини) проголосити Державний акт на Закарпатті.

Фізично, майже, докраю виснажений голова автономного уряду, о. Августин Волошин зі своїми невідступними опівпрацівниками, насамперед з провідними членами Головної Команди Січі безугаву працює, щоб, поки мадярські гармати розорять Срібну Землю, поки чеське шовіністичне безумство, таке ж безумство „моцарство”, заки тиха, але крайне ворожа Україні німецька акція стануть на перешкоді проголошення великого дня в Срібній Землі — сповнилась воля народу.

Мешканці Срібної Землі віддали свої дев'яност дев'ять відсотків голосів за листу патріотів-самостійників, обираючи свій перший парламент — як чеська залоза, силою коло двадцяти тисяч воєків несподівано робить військовий путч, обстрілюючи всі Січові станиці, Кіш, будинок уряду, Народню гостинницю та інші важливіші пункти. Ллється кров українців, тих, що і справді хотіли допомогти рятувати Чесько-Словацьку Республіку перед німецьким наїздом!...

А на кордонах з Угорщиною сотні тисяч мадярських гонувців чекали на наказ свого командування стріляти на безборонних дітей, жінок і таких мирних людей. І „моцарство” чотирогранні шапки, а над ними штики гущею обложили карпатські, українські узгір'я...

А тількищо обрані парламентарі, позбавлені комунікації, мусять негайно добитись з карпатських полонин, з необкреслених „вісцю” долів, зі всіх сіл і містечок до головного містечка, до столиці Хусту, щоб продемонструвати і залегалізувати повірену їм волю народу... Одні групи січовиків, кривавлючись, відбивають гранатами, револьверами, а то й навкулашки нічних чеських напасників, другі ліквідують терористичні акції посиленних мадярсько-польських терористичних банд, а треті... захоплюють все, що має колеса, що рухається, щоб допомогти обраним парламентарістам продістатись до столиці на першу, можливо, й останню, але найважливішу сесію...

Немає часу на похорони, закопують упавших січовиків в першому кривавому герці з чехами в сирну землю. Важче пораненим дають першу поміч. Легше ранені й здорові займають найважливіші пункти столиці й краю. Чехи скапитували... Найміцніша оборона біля будинку, де зібрались в повному кворумі парламентаристи.

Мабуть не доведеться вдруге пережити такої піднесено-розкішної хвилини (а так хотілося б), як та в Хусті п'ятнадцятого березня тисяча дев'яност тридцять дев'ятого року... Голубі - золоті прапори, як радіє, воскресне життя... Володимирів золотий знак, знам'я вільної, зібраної водно Вітчизни... На підвищенні тимчасовий український, автономний уряд, який вибором обранцями народу поповниться й перетвориться в незалежний український уряд... (Далі буде)

Потребуєть шось видрукувати? Замовте в друкарні „Гомону України”

ЩИРО ЗАПРОШУЄМО

ВСІ ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ, ПІДПРИЄМСТВА, КООПЕРАТИВИ, ПОКУПЦІВ І ПРОМИСЛОВЦІВ пересилати свої

Великодні побажання та оголошення

через „Гомін України”

НЕ ПІЗНІШЕ 31 БЕРЕЗНЯ 1969 Р.

Наші представники в різних місцевостях підуть назустріч українським громадам і допоможуть оформити та переслати святкові оголошення до „Гомону України”. Ціна святкових оголошень: за 1 вчк через одну шпальту \$2.00 (приблизно 15 сіл).

АДМІНІСТРАЦІЯ

В ЧАСІ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТКУВАНЬ ВЖИВАЙТЕ

Вина Paarl

Вина PAARL оцінені більше, ніж 30-ма країнами світу, а Ваші гості будуть також насолоджуватися їхньою високою якістю. PAARL'S помірковані ціни дозволять Вам приймати елегантно без обтяження Вашого бюджету.

Дивіться за імпортованими винами PAARL під південно-африканською рубрикою на листах імпортованих вин та горілок.

СТОЛОВІ ВИНА

- PAARL ROODEBERG (Full Dry Red)
- PAARL CABERNET (Light Dry Red)
- PAARL SELECTED PINOTAGE (64 Vintage Premium Dry Red)
- PAARL ROSE (Dry Pink)
- PAARL RIESLING (Dry White)
- PAARL LATE VINTAGE (Semi Dry White)
- PAARL SELECTED STEEN (Premium Dry White)

„ШЕРПІС”

- PAARL OLOROSO CREAM
- PAARL GOLDEN MEDIUM
- PAARL PALE DRY

ДЕСЕРТОВІ ВИНА

- PAARL RICH RUBY PORT
- PAARL OLD TAWNY PORT
- PAARL FINE OLD MUSCATEL

СПЕЦІАЛЬНА ЛІСТА

- PAARL VAN DER HUM (liqueur)

БУДЬТЕ ВИБАГЛИВІ, ВИБЕРІТЬ PAARL

Paarl Wines

імпортовані з Південної Африки

КОМІТЕТ ПАНЬ

при Т-ві „Український Дім для Старших” у Торонті влаштує

ПЕРЕДВЕЛИКОДНІЙ БАЗАР З ЧАСМ

що відбується в неділю, 30 березня 1969 р. від 2-ої до 6-ої год. веч. у приміщенні Пансіону при вул. Гай Парк Гарденс ч. 35 АТРАКЦІЮ БАЗАРУ: вишивки, писанки, квіти і інше.

ПРОСИМО ПРО ЧИСЛЕННУ УЧАСТЬ.

Весь дохід призначений на будову нового пансіону.

ЗА КОМІТЕТ ПАЛЬ:

М. Навроцька голова

Н. Козій прес. реф.

Словацьке політиканство в Церкві

Про надто односторонній підхід до справи Греко-католицької Церкви в Словаччині говорить поміщене в паризькій „Культурі” за січень - лютий 1969 р. інтерв'ю ред. Бенедикта Гайденкорна з словацькими діячами в Торонті — єпископом М. Руснаком і мільйонером Степаном Романом. Справді треба подивлятися їхню відвагу, як теж ініціативу редактора польського півніжника „Звізновесец” п. Б. Гайденкорна оцінювати та інтерпретувати справи Церкви з шовіністичних позицій і з виразними асиміляторськими тенденціями. Найбільше дивує нас, що ця стаття знайшла на сторінках „Культури”, яка все таки вітається доброю опінією, бо уникає поверховності у підході до підсовєтських проблем, а зокрема не погугає шовіністам у національних питаннях. Тимчасом інтерв'ю ред. Гайденкорна п. н. „Розмови з єп. Руснаком і Ст. Романом” різко розходяться з наявними фактами, що їх при дрібці доброї волі і об'єктивності не важко було б перевірити.

Ред. Гайденкорн і єп. Руснак не хочуть бачити українців у Словаччині. Для них у Схід. Словаччині, а в тому в Греко-католицькій Церкві є незначна група „українських шовіністів” і „руснаки”, які не є частиною українського народу, але — за визначенням єп. М. Руснака — „віровизнавевою назвою”. Їх прямо залічують до словаків.

Такої плутанини поняття і неповаги до правди важко прямо допустити в освіченої людини. Але єп. М. Руснак пішов ще далі. Він договорився і до того, що ліквідацію Греко-католицької Церкви на Словаччині приписав українцям, кажучи:

„З правдивим жалем треба ствердити, що в справі знищення нашої Церкви в Словаччині велику роль відіграла Українська Національна Рада, одна з партійних комуністичних організацій в Словаччині.

„Парафію віддано православному попам, спрвадженім з давнього терену Прикарпатської Русі і з України. Комуністи за одним махом вдарили по Церкві і по національних почуваннях нашого населення. Бо попи опритно українизували, або радше намагалися українизувати наше населення. До речі, під тим оглядом вони йшли старим шляхом українських шовіністів, які нашу віровизнавеву назву „руснак” хотіли капіталізувати на національно-політичному полі, визнаючи нас „ласкаво” українцями, а територію Схід. Словаччини частиною України.

Впевняємо вас, що на цій території Словаччини живе щонайбільше 20.000 українців, але не можу сказати чи вони належать до Греко-католицької Церкви”.

Хто ж насправді є шовіністом? «Г»

Чи шовіністами є ті українці в Східній Словаччині, які домагаються для українського населення національних прав, щоб плекатися своєю українською мовою й культуру, навчати своїх дітей в українських школах, як теж зберігати рідні традиції у праїдній Греко-католицькій Церкві? Чи не є радше шовіністами ті, які безвідповідально поводяться з фактами, які заловчують, що в Схід.

Словаччині живе около 150 тисяч української людности, яку стараються зредукувати до 33 тисячі, приписавши до „словаків” усіх „руснаків”.

Словаки, одержавши тепер рівні права з чехами, послали асиміляційний наступ на українську людність. Зокрема вони хочуть зробити словаками наших людей, які з причин довготривалої неволі залишилися у національному розвитку позаду і ще далі називають себе „руснаками”. Приклади словацького шовінізму наводять пражська газета „Наше Життя” з 7 лютого ц. р. у статті А. Чуми „Шлях, що не веде до направи”. Там є мова про ліквідацію українських шкіл, які замінені словацькими. Українським учителям відбирається право вчити українською мовою історію, географію та інші предмети. Українцям відмовляється права мати свої середні школи. Їм не дозволено мати свою окрему молодіжну організацію та відновити Українську Національну Раду.

Єп. Руснакові повинно бути відомим, як це виявлено в час „лібералізації”, що Греко-католицьку Церкву на Словаччині зліквідовано на доручення Москви, яка, до речі, зліквіду-

вала попередньо цю саму Церкву в Західній Україні. Його впевнювання про те, що „велику роль” в тому відіграла Українська Національна Рада — це луцторожні фрази. Хіба не відомо йому, що українці понесли найбільші жертви за вірність своїй Греко-католицькій Церкві: єпископа Павла Гойдича засуджено в 1951 р. на досмертну тюрму, де й помер, а єпископ Василь Голко перебував у тюрмі від 1951 до 1967 р. Прикро і жаль, що єп. Руснак не знайшов ні одного слова, щоб згадати про них. Не згадав він і про заходи владики Голка, як про це писала чехо-словацька преса, для відновлення Греко-католицької Церкви. Про його заслуги для відновлення Церкви єп. Руснак видно призабув, а всі їх приписує виключно п. Ст. Романові з Торонта, який, мовляв, ведучи торговельні розмови з чехо-словацьким урядом, домогся дозволу на відновлення Греко-католицької Церкви. Не має доброго слова у словацького владики і про тих арештованих священників, які в більшості були українцями з чинів оо. Редemptористів і Василіян, бо лише третина з них — це словаки, а радше пословачені українці.

Це мова фактів, про які

не слід забувати. Зокрема — на нашу думку — це повинен льояльно визнати владики Руснак, який свій високий церковний уряд завдячує старанням ієрархів Української Католицької Церкви в Канаді, зокрема владики Кир Ісидора, хоч словаків греко-католицького віровизнання є тут невелика горстка. За те віддячилися єп. Руснак і Ст. Роман заявами про український шовінізм в Греко-католицькій Церкві. Ст. Роман сказав ред. Гайденкорнові:

„Згідно з останніми, найбільш авторитетними даними, на терені всієї Чехо-Словаччини живе 38.000 українців, з того около 10.000 в Празі. Греко-католиків у Схід. Словаччині є 320.000. Це дуже вимовне. Дуже мені прикро ствердити, що відповідальні в Ватикані чинники зовсім не розуміють національно-політичного аспекту і мовчки акцептують інтерпретацію українців. На жаль, діється це не без участі частини українського духовенства”.

Така оце словакізаційна політика, виложена єп. М. Руснаком і Ст. Романом у „Культурі”, що дуже виразно змагає до ліквідації Української Католицької Церкви в Словаччині. (вс)

ПРИСІЛАЄ ПЕРЕДПЛАТУ!

ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ В ТОРОНТІ

В суботу, 22-го лютого 1969 р., відбулась велика імпреза в ново-збудованій залі Українського Культурного Центру при вулиці Крісті в Торонті. Це був концерт української вишивки.

Українська вишивка — це на ша гордість. У ній є відблиск нашої української душі. Українська вишивка — це наш олімпійський вогник, який ніколи не погасне в українських серцях.

Ініціатором Вишиваних вечерниць була Жіноча Ланка при Батьківському Комітеті СУМ. Пані своєю відданістю, муравлиною працею і посвятою в громадській роботі — приклали всіх старань, щоб ця імпреза увінчалась якнайкращим успіхом.

На особливе відмічення заслуговують пані: Дусанівська — голова Забавового комітету, активний член управи жіночого відділу УНПомочі, Чирська — голова Жіночої Ланки, активний член управи жіночого відділу УНПомочі, Г. Бонк — культурно-освітній референтка управи Жіночої Ланки та фінансовий секретар і організатор жіночого відділу УНПомочі в Торонті, О. Туренко — член управи Жіночої Ланки та голова жіночого відділу Української Народної Помочі в Торонті.

Присутніх на заставі було стільки, що новозбудована зала задале не могла вмістити (понад 1,200 осіб). Особливою прикрасою імпрези була наша молодь, яка взяла численну участь не лише в заставі, але також вирізнялася своїми прекрасними вишиваними суконками. Численна присутність на шого молодого цвіту свідчить про те, що наше багате українське народне мистецтво на чужині не загине, а навпаки, буде далі плекатися у кожній родині, в кожному домі, де лише б'ється українське серце. Не легко було журі перевести вибір королеви, маючи перед собою багату панораму найкращих українських вишивок.

- Вислід констету:
- Довгі сукні:**
1-ше місце — Ірина Маргович, 2-ге місце — Орієн Моцяк, 3-тє місце — Ганна Троян.
- Виріжені довгі сукні:**
1-ше місце — Ліда Бонк, 2-ге місце — Христина Каниок, 3-тє місце — Леся Костина.
- Короткі сукні:**
1-ше місце — Оля Сивак, 2-ге місце — Оля Вівчур, 3-тє місце — Ірина Вахів.
- Виріжені короткі сукні:**
1-ше місце — Анастасія Спендик, 2-ге місце — Наталія Якубовська, 3-тє місце — Олександр Микитенко.
- Мужчини:**
1-ше місце — Орест Хахула, 2-ге місце — Дмитро Скалій, 3-тє місце — Василь Комар.
- Для кращого плекання і розвитку нашого народнього мис-

тцтва, наших національних традицій, окреме значення має економічна незалежність. Розбудова українських економічно-фінансових установ є запорукою кращого і тривалішого росту наших культурних надбань та національно-визвольних стремлінь. Наглядним доказом цього є новий будинок на вулиці Крісті, збудований завдяки жертвенності українського громадянства, в тому бізнесменів міста Торонта і околиці.

Перший будинок на вул. Крісті допомогла зфінансувати Українська Народня Поміч завдяки п. Володимирові Мазурові з Пітсбургу, тодішньому організатору референтів, а тепер голові Української Народньої Помочі, який перебуває на Заході Канади в організаційній поїзді.

Так само з фінансовою допомогою поспішила Українська Народня Поміч при закупі Дому молоді в Гамільтоні та в інших місцевостях. З вище поданих фактів бачимо, що потрібно розбудувати наші громадсько-економічні установи, які допомагають творити рідні школи, виховувати молодь і плекати наші національні традиції та влаштовувати національні імпрези, прикладом чого нехай будуть вишивані вечерниці в Торонті. Богдан Криницький

Ви не мусите платити податку від всього вашого прибутку. Ось, що це значить.

Якщо ви канадський платник податків, тоді вам прислуговує певне відрухування від усього вашого прибутку.

Наприклад, кожен платник податків, який живе у Канаді цілий рік, одержує \$1,000 звільнення від податку.

Також, якщо ви одружені і прибуток вашої дружини виносити менше, ніж \$250 річно, ви маєте право на претенсію дружих \$1,000 на неї. А якщо маєте діти, тоді на кожну дитину дається \$300 нижче 16 років і \$550 на всіх дітей у віці 16 до 21 років.

Якщо ваша дитина є інвалідом або учасцем до школи чи університету, можете подавати додаткових \$550 на звільнення за цю дитину, навіть коли вона у віці понад 21 рік.

Якщо ви утримуєте свого родича поза Канадою, і якщо цей родич відповідає певним положенням канадських податків, ви зможете також одержати звільнення за нього.

Одну важливу річ мусите пам'ятати при виповнюванні податкових бланків: якщо ви жили в Канаді не цілий рік, тоді ваше звільнення є пропорційне до вашого перебування в Канаді. Це докладно вияснене в інформаційному листку.

Якщо потребуєте допомоги при виповнюванні податкових бланків, а долученні інструкції багато не помагають, тоді придіть до нас. Недалеко вас є Округне податкове бюро, яке дасть вам відповіді на всі ваші питання у податкових справах. Багато службовців там говорять кількома мовами. Також можете привести свого приятеля на перекладача. Ми вже подбасмо, щоб у якийсь спосіб поладити ваші податкові справи без великого для вас труду.

МИ Є НА ТЕ, ЩОБ ДОПОМАГАТИ.
DEPARTMENT OF NATIONAL REVENUE, TAXATION

Ріст націоналізму тривожить Москву

(Закінчення із ст. 2)

Сьогодні совєтські республіки щораз виразніше домагаються більше прав для себе на господарському полі. Це видно в Латвії, а зокрема це виявляється — пише Зожа — між рядками в українському економічному журналі.

„Економіка Совєтської України” відмічує, що від багатьох років „великі капітальні інвестиції спрямовувалися переважно в тяжку промисловість України розвинених індустриальних центрів. У тому самому часі райони, що вимагали інтенсивної розбудови індустрії, щоб затруднити надмір робочих сил, були позбавлені капіталу. Тепер у нашій республіці є цілі галузі індустрії — хемічної і легкої промисловости та машинобудівництва, які ще не осягнули належного рівня розвитку”. У цьому самому журналі спеціально відмічено „зовсім недостатній” розвиток індустрії електронних приладів та автомобілів.

Там поміщено список товарів, що їх в „недостатній кількості” виробляють в Україні і тому їх треба довозити з інших республік, як частини до пральних машин і холодильників.

Отже Україна вимагає для себе більше капіталу для розбудови потрібних ділянок індустрії.

Україна та інші народи прагнуть, як це показала недавно Чехо-Словаччина, визволитися з-під диктату і „спілки” Москви.

Зожа відмічує подивугідний спір, що його ставить молода генерація в українській русифікаційній політиці Кремлю. Росіяни в містах становлять третину, а в більших — половину населення. Русифікаційний тиск доводить до того, що „українці в своїй власній країні часом уважають доцільнішим посилати своїх дітей до не-українських шкіл. Тепер зростає вживання російської мови доведено до широко розгорненого „націоналістичного” домагання, щоб друкувати

більше підручників, головних для університетів, українською мовою. На ці вимоги секретар для ідеологічних справ відповів, що важливішим є технологічний розвиток, а не мова, у якій друкуються підручники”.

Все таки, щоб заспокоїти наполегливі вимоги населення, перший секретар компартії УССР, П. Шелест, оказав на зібранні студентів у Києві, що вже більше підручників будуть друкувати українською мовою. Рівночасно він знову нап'ятував український націоналізм.

Зожа закінчує свою статтю таким ствердженням:

„Сьогодні молоді українці, ув'язнені за домагання свободи думки, так само

як молоді росіяни в Москві, — стають націоналістичними героями. Появу українських підручників без сумніву всі вітають, але це лише початок. Політичні права і мовні, культурні та економічні — всі ці вимоги ставлять тепер. Концесії призведуть до дальших націоналістичних домагань. Репресії змицять лише національні сантименти в Україні, як теж в інших республіках.

„Націоналізм зростає в усьому світі, але Кремль, як показала інвазія Чехо-Словаччини, менше здібний пристосуватися до цього, ніж інші режими. Коли Москва не вивчить скоро цієї лекції, то стане в обличчя іншої Чехо-Словаччини, тям разом всередині Совєтського Союзу”.

За що хвалять КПЗУ?

(Продовження із ст. 2)

нізацій. Це стара форма боротьби большевицьких провокаторів і її вживали коляборанти з КПЗУ. Наприклад, Ярослав Галан це залюбки робив, але в той час він був секретним співробітником польської дивізії в кругах КПЗУ.

І. М. Сахарчук, як сталінсько-беріївський учень, стосує тактику провокаторів як засіб сучасної боротьби з українськими самостійниками. Не цитуючи зовсім джерела, звідки він узяв такі ідіотські твердження, на 18 стор. названої статті він написав таке: „Українські буржуазні (?) націоналісти вважали Радянську Україну і весь Союз РСР територією, які „треба зорати танками і засіяти бомбами”. Хто з мислячих і відповідальних українців міг написати такі рядки щодо України? Тому, що Сахарчук не виявив джерела, ясно, що це його власна видумка з метою диверсії та провокації.

Ось чергова диверсійно-провокаторська вихватка Сахарчука. Покликаючись на совєтське львівське

журнал „Працо” з 6 липня 1930 року, Сахарчук твердить, що „спеціальні легіони” вже „у 1930 р. формували націоналістичний... (ту хамський вигук автора) Коновалець, одержавши згоду... в англійського, польського та румунського урядів”. Можна полемізувати навіть з неграмотною людиною, але не можна сперечатися з примітивним провокатором, який, виходить, є комплектним дурнем у справах, які обговорює з міною знавця. Сахарчук мав відвагу підписатися під вищезацитованими рядками, а УІЖ їх помістити з відміченням, що „в даній статті на основі вивчення матеріалів показано роль (?) КПЗУ, у викритті зрадницької (?) діяльності та реакційної (?) ідеології буржуазного (?) націоналізму”. Зарозумілець Сахарчук вірить, що він написав геніальну статтю. „Вивчення матеріалів” — це не власні вигадки і рядки з комуністичних диверсійних рептілбок, а глибокі студії українських, англійських, польських і румунських джерел. Примітивні вис-

тачить в СССР виснути на українських самостійників і патріотів, щоб його зразу нагородили... премією ім. Галана.

Цього року у Львові, Рівному та інших містах України відбулися зібрання решток кол. членів КПЗУ в присутності місцевих партійних кацків, щоб відмітити 50-річчя від дня заснування комуністичної партії, яку пізніше переназвано КПЗУ.

(Далі буде)

Кр-ов

ЛІКАРСЬКА РЕЗИДЕНЦІЯ

Вид на Гай Парк і Озеро Онтаріо, 382 ф. глибока площа легко спадиста, поміж природою, на півдєві від Блюру. Каміний фронт будинку, 2 балькони ззаду, укліматизований. 30 ф. вітальня, 4 спальні, і 3 лазнички. Внутрі модерно і коштовно викінчений. Потрібно \$35,000 вплати до першого 8 1/2% мортгеджу. Телефонуйте тільки до продавця — О. ЯКУБАШКА, 531-5701.

Gibson Willoughby Limited Realtor.

ГОМІН УКРАЇНИ

HOMIN UKRAINY

Суспільно-політичний тижневик, видає Видавнича Спілка „Гомін України” з обм. поруком.

140 Bathurst St., Toronto 2B, Ont. — Canada

Тел. адміністрації і дирекції: 368-3443 і 368-3444, редакції: 368-9443
Складання кожного чергового числа закінчується у поведілок. Дописи й оголошення до кожного чергового числа приймається до п'ятниці включно.

Редакція не звертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігаючи за собою право їх скорочувати та спрявляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами автора, не є коначно висловом становища Редакції.

За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Зміна адреси 10¢. При зміні адреси подавати стару адресу.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ

Канада: Річно \$9, піврічно \$5, чвертьрічно \$2.75.

США і інші країни: Річно \$9.50, піврічно \$5, чвертьрічно \$2.75.

SUBSCRIPTION RATES

Canada: \$9 per year, \$5 per six months, \$2.75 per three months
USA & foreign: \$9.50 per year, \$5 per 6 months, \$2.75 per 3 months.

Читайте в цьому числі:

30-річчя Карпатської України	стор. 1
Між Москвою і Пекіном	стор. 1
Державний акт Срібної Землі	стор. 2
Ріст націоналізму тривожить Москву	стор. 2
За що хвалять КПЗУ?	стор. 2
Відзначено 40-річчя ОУН в Сиракузах	стор. 3
Небудемий гість у Рочестері	стор. 3
Українське народне мистецтво	стор. 4
Спорт	стор. 5
З українського життя у світі	стор. 6
Словацьке політиканство в Церкві	стор. 7
„Братерство Тарасівців” і „Просвіта”	стор. 9
Концерт колядок і щедрівок	стор. 9
До ювілею Капелі бандуристів	стор. 10
У Перемиській гімназії	стор. 10
Мирслав Скала-Старицький помер	стор. 11
Нещасливі жінки	стор. 12
Містами західноєвропейськими	стор. 13

ВИСТАВКА МАЛЮНКІВ ВАСИЛЯ КУРИЛИКА

Наш видатний мистець Василь Курилик працює постійно і від часу до часу звітує громадянству про свої успіхи індивідуальними виставками. В цьому році, як завжди, Курилик присвячує свою виставку окремій тематичі. Цим разом називає її „Горючою стодолю”. Один з образів ілюструє горючу стодолу, в якій бавляться діти і не знають, що дах вже охоплений полум'ям. Двері відчинені напруженим шнуром, кінець якого проходить понад соломі на горіщі. За коротку хвилину шнур перегорить і двері

автоматично замкнуться вихід дітям із стодоли. Їх неминуче чекає смерть. Попередити дітей немає кому. Дорослі усі в полі.

Таких символічних образів віддав на виставку Курилик більшу кількість, щоб ними показати контрасти: зла і добра, любові і ненависти, болю і радості, одоров'я і хвороби, життя і смерті, поневолення і свободи, війни і миру, релігії і безвірства.

Виставка відкрита повних 7 днів у тижні від 8.30 ранку до 10.30 ночі від 11 — 29 березня ц. р. в „Кемпусі” університету Торонта.

УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО...

(Закінчення із ст. 4)
Він хотів би, щоб наша спільнота в Канаді використала ті можливості, які дають нам загальноканадські культурні інституції — музеї, як, наприклад, Національний музей. Під сучасну пору наш відділ у музеї щойно на початковому ступені розвитку (крім Б. Климаша, як керівника відділу, там ще працює пані Д. Боровик), але є всі вигляди на його дальший ріст і розбудову.

До українського грома-

дянства в Канаді в Б. Климаша одне прохання: „хто має зразки народного мистецтва, хай передасть (або продасть) їх до Національного музею. Ніякий зразок нашого мистецтва не сміє пропасти. Спільним зусиллям розбудуймо при Національному музеї наш відділ.”

Хочемо надіятися, що наша громада на цей заклик нашого ентузіаста народного мистецтва відгукнеться.

М. Сосновський

REAL ESTATE Parkdale District

ДО 75% КОМІСОВОГО

СПИТАЙТЕ В НАС ПРО РОЗПОДІЛ КОМІСОВОГО!!!
ДОВІДАЙТЕСЯ, ЯК МОЖЕТЕ ЗАРОБИТИ БІЛЬШЕ
НІЖ ДЕШДЕ!

Даємо авансом комісове. Маємо велику клієнтелю, яка на Вас чекає. Якщо знаєте добре англійську мову, щоб скласти державний іспит, ми Вам допоможемо, щоб Ви не провалились. Навчальний курс скоро почнеться. Приєднайтесь до нашого модерного кліматизованого („ер кондишн”) бюра в околиці Паркдейл. Телефонуйте або зайдіть до:

MANNING REAL ESTATE LTD. REALTORS
301 RONCESVALLES AVE. CORNER GEOFFREY ST.
TEL. 537-1291

ПРОДАЖУ НЕРУХОМОСТЕЙ

W. W. HRYNYK

REALTORS

726 Queen St. W., Tel. EM 3-5316

ЦЕНТРАЛЬНА ДІЛЬНИЦЯ, майже новий 6-кімнатний на 2 підлогах, мурований з рапавої цегли дім. Модерна кухня, заінстальовані проводи для другої кухні на 2 підлозі, 2 лазнички, гарний город, вигідний заїзд і гараж. Близько шкіл, закупів і транспорції. Інформації подасть П. Мозіль, 363-5316.

PARKSIDE DR. - HIGH PARK
\$20,000 вплати, різниця на 1 відкритий мортгедж. 14-кімнатний відокремлений мурований дім, водне ogrивання, 4 кухні, 2 лазнички, добра околиця до виайму, близько транспорції. Дальші інформації подасть П. Мозіль, 363-5316.

BAVY POINT - ANNETTE
6 кімнат на двох підлогах, мурований з рапавої цегли дім, викінчена кімната в пивниці, водне ogrивання, гараж. Дуже гарна дільниця. Близько шкіл, закупів і транспорту. П. Мозіль, 363-5316.

DUNDAS - HIGH PARK
Крамниця і 5-кімнатний апартамент у дуже добромі стані. Рухливе місце. Водне ogrивання, вигідний заїзд і гараж. Потрібно \$10,000 вплати. П. Мозіль, 363-5316.

ЗНАМЕНІТА ІНВЕСТИЦІЯ
В західній рухливій дільниці Торонта. Великий торговельний центр „шопінг плаза”, збудований кілька років тому, має 8 крамниць і 6 бюр. Все виаймлене. Місце безконкурентне. Паркування для 80 автомашин. Вплати потрібно около \$100,000. За дальшими інформаціями звертайтесь до: пп. П. Яреми або М. Підлісного, тел. 363-5316.

В ОКОЛИЦІ ПІКЕРІНГ
Лише 20 миль на схід від Торонта, при асфальтованій дорозі є 10 акрів гарної землі, на якій є майже 3 акри саду. Вартість землі в тій околиці широко зростає. Потрібно около \$20,000 готівки, різниця на один відкритий мортгедж. Подробіці подасть п. Ярема, 363-5316.

\$3,000 ВПЛАТИ, решта на 10 років відкритого мортгеджу, за 6-кімнатний будинок у східній частині міста. Повна ціна \$17,000. М. Підлісний, 363-5316.

8-КІМНАТНИЙ БУДИНОК на 3 підлогах, 2 гаражі, добрий заїзд, в околиці Блюр і Шау Ст. Питальна ціна \$32,000, вплати \$8,000, решта на один відкритий мортгедж. М. Підлісний, 363-5316.

В ОКОЛИЦІ ГАЙ ПАРК
7-кімнатний відокремлений будинок на 2 підлогах, 2 модерні кухні, 2 лазнички, спільний заїзд і гараж. Близько всіх вигод. Питальна ціна \$35,000. М. Підлісний, тел. 363-5316.

RAY TYSIAK

ROBERTSON CHEV.-OLDS. LTD.

1555 DANFORTH AVE.
(at COXWELL SUBWAY STOP)
TORONTO 6, ONT.

У справах продажу чи купна авт або вантажних автомашин марки CHEV.-OLDS., CHEVY-NOVA, CHEVELLE CORVAIR звертайтесь з довір'ям до нашого українського представника

РОМАНА ТИСЯКА

Тел. — бюро: 466-1131, дім: 532-7016

J. BOYKO

Real Estate Limited — Realtor

3327 BLOOR ST. W. — 239-3041
383 RONCESVALLES AVE — 534-8821
795 QUEEN ST. W. — 364-5481

ТОРГОВЕЛЬНІ ІНВЕСТИЦІЇ:

КРАМНИЦЯ ТА ОДИН АПАРТАМЕНТ
\$15,000 вплати — 4-річний будинок з паризуваної цегли. Цілість врентувана за \$4,000 річно на дуже добрих умовах. Рентівники платять всі видатки за будинок, а власник тільки податок.

КРАМНИЦЯ ТА ДВА АПАРТАМЕНТИ
\$15,000 вплати, новий, щойно викінчений будинок. Крамниця і два люксові апартаменти врентувані за \$8,200 річно. Надзвичайно добре купно, безпосередньо від будинкового.

ДВА КРАМНИЦІ ТА 4 АПАРТАМЕНТИ
\$30,000 вплати — пошій будинок. Цілість врентувана за \$16,000 річно. В ціну купна включено 4 холодильники та 4 електричні печі. Один відкритий мортгедж на баліне.

ТРИ КРАМНИЦІ ТА 6 АПАРТАМЕНТІВ
\$45,000 вплати — 9-річний модерний будинок, в дуже добромі торговельному положенні. Три люксові крамниці та 6 модерних апартаментів врентувано за \$18,000 річно. Цей будинок можна купити або замінити за Ваш дім як частину вплати.

П'ЯТЬ КРАМНИЦЬ ТА П'ЯТЬ АПАРТАМЕНТІВ
\$40,000 вплати, 10-річний торговельний будинок, положений у західній частині міста. Крамниці та апартаменти в дуже добромі стані. В цілості врентувані за \$17,500 річно. Дуже вигідний 6% мортгедж, відкритий на 10 років.

Маю далеко більше різного роду інвестицій, тому прошу звертатися по дальші інформації з повним довір'ям до: Олег Бурачок, тел. 239-3041.

ІНВЕСТИЦІЯ
21 апартаментів по \$10,500 за одиницю. Річний прибуток з ренту \$31,775, а витрати всього \$10,000. Центральне положення. Продасть М. Черч, 534-8821.

БЛЮР - ІСЛІНГТОН
Нове 6-кімнатне бонгало, приватний заїзд з гаражем, чудова, велика площа з деревами, близько до підземки. Тел. В. Максимець, 534-8821.

ВЕСТ ЕНД - САБВЕЙ
Двоповерховий дім, 6 кімнат і велика кімната в підвалі (рекрейшен рум), центральне розположення кімнат, приватний заїзд, гараж, гарна і велика площа. Тел. В. Максимець, 534-8821.

ГРЕНАДІР - РОНЦЕСВЕЛС
\$10,000 вплати, 10 просторих кімнат, дві модерні кухні, розположені на площі довжини 169 стіп. Докладні інформації подасть В. Максимець, 534-8821.

БЛЮР - ДУНДАС
\$5—7,000 вплати, решта на одну відкриту гіпотечку, 7-кімнатний мурований дім на двох підлогах, великі і ясні спальні, заїзд, гараж. Кличте О. Янкович, 534-8821.

ГАЙ ПАРК
Майже новий 6-апартаментовий будинок, по дві спальні, коло \$10,500 річного ренту. Великі світлі кімнати. Покаже О. Янкович, 534-8821.

БЛЮР - АЛЬГАМБРА
\$5,500 вплати, решта на одну 10-річну гіпотечку, мурований 7-кімнатний дім, широкий заїзд, гараж, близько всіх вигод. Кличте 534-8821.

РОНЦЕСВЕЛС
\$25,000 вплати за пекарню з будинком, решта на вигідну довготлітню гіпотечку. Пекарня модерно вивинувана, оказійне купно. Кличте Я. Горнов, 534-8821.

БОСТОН - ДАНДЕС
\$3,000 вплати, 6-кімнатний дім, нові підлоги та цілковито внутрі відновлений, близько всіх вигод. Тел. Я. Горнов, 534-8821.

12-ПЛЕКС
\$40,000 вплати за 12 апартаментів, вповні виаймлений, який приносить річно \$16,800 прибутку. Водне ogrивання на оливу. Покаже Е. Логаза, 534-8821.

ГЛЕНДЕННАН - АННЕТ
\$8,000 вплати, 7-кімнатний дім на двох підлогах. Прекрасно викінчений, дві модерні кухні, дві модерні лазнички, приватний заїзд, два гаражі. Тел. Е. Логаза, 534-8821.

АРМАДЕЙЛ - КОЛБЕК
6-кімнатний дім на двох підлогах, кімната в підвалі (рекрейшен рум), дві кухні, дві лазнички, заїзд і гараж. Кімнати випосажені доброї якості меблями. Докладні інформації подасть М. Черч, 534-8821.

КРАМНИЦЯ І АПАРТАМЕНТ
\$8,000 вплати за цей будинок. Крамниця надається на різні потреби, близько всіх вигод, в околиці Гай Парку. Кличте М. Черч, 534-8821.

ВЕСТМІНСТЕР - РОНЦЕСВЕЛС
\$10,000 вплати, решта на одну гіпотечку на 10 літ. 10 кімнат і три в підвалі. Відокремлений будинок, три кухні, заїзд з вулиці, гараж. Тел. М. Черч, 534-8821.

MANN & MARTEL

REALTOR

Canada's largest seller of properties

HIGH PARK - BLOOR

\$5,900 вплати, солідна цегла, відокремлений дім, 6 великих чистеньких кімнат, модерна кухня і лазничка, 2 каміни, модерний „форнес”, широкий заїзд з гаражем. Л. Ковальчук, 762-8255.

COLLEGE - BATHURST

\$3,900 вплати, солідна паризувана цегла, оливне ogrивання, кроки до транспорції і закупів. Багато подробиць. Дім у прекрасному стані. Л. Ковальчук, 762-8255.

ТРИПНЯК З БАЛЬКОНАМИ

\$9,900 вплати. Модерний із солідної цегли будинок, 10 років як збудований. Великі кімнати, гараж з повним паркуванням. Л. Ковальчук, 762-8255.

ІСЛІНГТОН — НА СХІД ВІД 27

\$29,900, бонгало, 6 кімнат, 3/4 акра площа. Дуже велика вітальня, оливне ogrивання, близько закупів і транспорції. Л. Ковальчук, 762-8255.

VARIETY & GIFT STORE

Продається з модерним 9-річним будинком і 5-кімнатним апартаментом. Солідна цегла, в західній частині головної вулиці. Повне паркування з фронту і ззаду. Л. Ковальчук, 762-8255.

FOUR-PLEX — PRINCE EDWARD & BERRY RD.

Відокремлений з 4 гаражами та паркуванням, 5% мортгедж, \$20,000 до \$25,000 вплати, 20 кімнат і повна пивниця. Велика вітальня і їдальня, близько до закупів, 5 хвилин до підземки. Ю. Демедя, 762-8255.

MARKLANDWOOD & BLOOR

8-кімнатне бонгало, відокремлене, \$7,900 вплати, привидований гараж, великі „Л-шейп” з „бродлюмами” вітальня і їдальня, 4 великі спальні, викінчена рекреаційна кімната, велика площа, близько до всього. Ю. Демедя, 762-8255.

20-PLEX І 3 КРАМНИЦІ — DUNDAS & RUNNYMEDE

Тільки \$80,000 вплати, може бути перебудований кожночасно на готель і 16-автовний гараж, можливість побудови тераси для приміщення 200 людей, новий будинок, прекрасна інвестиція! Ю. Демедя, 762-8255.

KEELE - EGLINTON

2 площі, відокремлений 7-кімнатний будинок на двох підлогах, \$10,000 вплати, один відкритий мортгедж, 2 модерні кухні, 2 лазнички, гараж на три авт. Підходить контракторіві або „тракєрові”. Кроки до підземки і автобуса. В. Кішинський, 762-8255.

BURNHAMTHORPE - RENFORTH DR.

Бонгало із солідної цегли, „Л-шейп” вітальня і їдальня, велика модерна кухня, 3 великі спальні, рекреаційна кімната з бароу. Приватний заїзд, привидований гараж. Близько закупів, транспорції. Питальна ціна \$34,900. В. Кішинський, 762-8255.

KEELE - DUNDAS

\$24,900 з солідної цегли будинок, відокремлений, 6 великих кімнат, 2 модерні дуже великі кухні, 2 лазнички, новий „форнес”, широкий заїзд, гараж. Кроки до транспорції і закупів. Пан Геняга 762-8255.

SWANSEA

\$29,900, солідна цегла, відокремлене 5-кімнатне бонгало, модерна кухня, водне ogrивання, заїзд, гараж. Кроки до Блюру. Пан Геняга, 762-8255.

Замало, рідше замало знає українська громадськість про великий історичний подвиг „Братерства Тарасівців“.

Це ті, що на могилі Шевченка присягали присвятити все своє життя справі визволення України. Це перша визвольна організація — снована на справжній ідеології Шевченка. Разом із тим це зав'язок братерського ордену тих, що справи визволення і державності України присвячують не добровільні датки, але жертву всього життя. Їх присяга у високому духовому піднесенні й горінні, дослбно при огорожі на могилі Шевченка, вліті 1891 року, це зав'язок і почин нової історії України, а зокрема доби революційних змагань із чітко окресленою ідеологією самостійності України. Як уже, може, відомо, ця ідеологія стала основою для проголошеної Миколою Міхновським програми „Самостійної України“ — основоположного каменя усіх дальших виз-

вольних програм і рухів, включно з ОУН.

Пам'ятного сонячного дня було їх на могилі Шевченка тільки чотирьох. Їх духовим провідником, основоположником „Братерства“ та ініціатором історичної присяги був забутий в історії українського визвольного руху, а ще більше в історії української духовності й літератури Іван Липа, тоді студент медицини Харківського університету. З нагоди 100-річчя „Просвіти“ згадаємо хоч начерком їхню працю на полі великої і соборної просвітнянської праці.

Овою працю в цій ділянці уважали вони нерозривно від усієї їхньої дії. Все ж і саме тому вони чітко розрізняли два окремі етапи чи ступені своєї боротьби. Просвіта була для них підготовчою діяльністю. І тут вони виявилися знаменитими конспіраторами, які зуміли прекрасно і відрізно поєднати підлітню роботу із працею просвітнянського типу, яка, хоч також

Проф. Володимир Шаїн

„Братерство Тарасівців“ і „Просвіта“

нелегальна, але підготовляла, та з другого боку заслужила їх революційні дії.

Були дві лінії цієї, так би сказати, „півлегальної“ праці. Перша з них — це праця на терені „Студентської Громади“, що служила їм тереном добору і вибору між ітих та ідейніших характерів. Це активне вербування членства до визвольного чину. А друга лінія — це саме чин Просвіти, очевидно без її законного чи статутного оформлення. Для цієї мети заклали вони „Товариство ширення українських книжок“. Вербували для цього перш за все активну українську інтелігенцію, а також людей аполітичного типу, які одначе щиро і прихильно інтересувалися справами книжки і культури. Належало до неї

80 людей, головню учителів народніх шкіл. Узором для них була тут діяльність і „лабораторія“ Бориса Грінченка, де виготовлялися українські книжки для народу.

Рівночасно вони заклали з більш активних і вже готових до політичного чину прихильників „Громаду Тарасівців“ — посередній ступінь поміж „Товариством ширення українських книжок“ та своїм „Братерством“. Як бачимо, це була, стже, многоступнева організація, яка обіймала людей від самого початку їх бажання працювати на просвітньому полі, через ступінь політичної активності аж до орденського типу при святі всього життя в самому „Братерстві“. Така сис-

тема була безсумнівно прообразом ордену.

„Товариство ширення українських книжок“ збирало грошові датки і за них закуповувало книжки для нелегального поширення. За ці гроші вони вислали члена — основника Миколу Байздренка до Галичини, де він накуповував книжок і перевозив їх до Харкова. Таких поїздок відбув він декілька. Одного разу вони вібрали суму кількисот рублів. Це величезна сума і повна самовідречення жертва для найбільших у світі студентів, які з трудом утримувалися на університеті з лекцій та корепетитції. Під час цієї поїздки Микола Байздренко, проворний, меткий і пребадьорий тарасівець, накупив книжок за гальної ваги... чотири туди. Таку кількість книжок перепачкував він за допомогою професійних „пачкарів“ із Львова до Рівного, а звідси надавали їх поштою на адресу контори „На дежда“ у Харкові. Однак на цей раз про справу довідалася поліція.

За короткий час три пуди із цих книжок зникли безслідно. На одну Полтавщину передано 40 примірників другого тому „Кобзаря“, в той час забороненого в Україні.

Підкреслим, що чотири пуди — це тільки з однієї поїздки. Було їх декілька перед тим і ми не знаємо, скільки пудів української культури у виді книжок розповсюдили тарасівці в Україні. Отже, це була

правдива „Просвіта“, і той факт, що вона не була легальною і статутною, ніяк не зменшує, а навпаки, збільшує її працю.

Але, як я згадав, така їх діяльність звернула на себе увагу царської поліції, яка почала пильно слідкувати за відборцями їх літератури. Так слідкуючи, вона на своє здивування відкрила, що відборцями часто були визначні люди, поміж ними професори університету. Головний склад був деякий час у домі проф. Олександра Русова, дружина його Софія Русова була одною із активних членкинь „Товариства ширення українських книжок“. Поліція жахнулася і не мала спершу сміливості переводити арешти у таких високих кругах, але через службино вони дістали „пробку“ їхніх книжок і тоді рішилися перевести масові арешти. Це сталося вночі з 30-го квітня на перше травня 1893 року. Переведено відразу 40 трусів у самому Харкові та ближче невідому кількість у Києві, Одесі й у менших місцевостях. Арештовано понад 20 осіб у Харкові. Справу названо „Справа Олександра Русова“, хоч він сам не відіграв ані керівної, ані навіть визначної ролі у згаданому товаристві. Однак його та інших професорів призвано допомогти справі, довели до величезного розголосу і шуму в пресі. Про ці арешти професорів і студентів посялилися негайно відомості в Україні...“ ст. 13)

Концерт колядок і щедрівок

„Ой радуйся, земле, радуйся люди
Славен Бог Предвічний на небі й землі“.
(Рефрен з колядки „Пресвята Маріє“)

Релігійні та національні елементи тісно пов'язані з собою в боротьбі за визволення України та у вихованні молодого покоління — сказав сумівець Олесь Гнатюк, відкриваючи Різдвавний концерт, що його влаштували: Спілка Української Молоді та Об'єднання Жінок Ліги Визволення України в Едмонтоні.

Концерт відбувся в неділю, 19 січня по полудні, в аудиторії школи „Вікторія Композит“. Того дня був сильний мороз (22 градуси нижче зера), але зимно не відстрашило виконавців та любителів української пісні, які численню прибули, щоб послухати наших колядок.

Програму концерту започаткував жіночий хор ОЖ ЛВУ „Верховина“ традиційно колядою „Бог Предвічний“ в обробці Мирона Федорова. Ця могутня коляда в невогучому музичному оформленні випала наперед гарно, концертно.

Коротке, глибоко-змістовне слово відкриття згаданого вже сумівця О. Гнатюка, до того ще й добре виголошене, прийняли з признанням, виявленням у щирих сплесках.

Далі виступав хор Ю. СУМ, який проспівав три колядки: „На рождество“ — сбр. М. О. Гайворонського, „Марія Діва“ — муз. О. Кишакевича, і „У Вифлєсмі новина“. Особливо друга колядка „Марія Діва“ — нова в Едмонтоні — мило звучала у виконанні дітей.

Відомий співак-соліст Ярослав Щур, при фортепіановому аккомпаньяменті сумівки Христі Фіалки, співав „Тиха ніч“ — муз. Ф. Грубера, а далі, при аккомпаньяменті вчительки музики п-ї Марії Дитиняк, „Не плач, Рахиле“ і „Що то за предиво“.

Колядки звичайно співають гуртом, грутами, хором. Щоб колядувати сольно, то треба вже наперед гарно співати. Баритон Я.

Щур проспівав ці колядки надзвичайно гарно і мило. У дальшій частині програми Ярослав Щур виступав вдруге, тим разом з бандуристками СУМ, і в супроводі бандур він колядував: „Бог народився“ і „Нова радість стала“.

Першу частину концерту закінчено різдвяною сценкою „З колядою“ — пера п-ї Тетяни Федорів у постановці авторки. Вступом до цієї інсценізації був вірш Б. Лепкого у виконанні сумівки М. Дворницької на тлі колядки, награвий на магнетну плівку і так переданий.

Сама інсценізація зробила дуже гарне враження. Учасці у ній брали багато юних сумівців і сумівок та старших хлопців і дівчат із зведеною й вертепом. Виступали вони групами, починаючи від найменших, які не сміло колядували, так як умли, потім — старших, досвідченіших, а далі — до реслих вже колядників, що колядували під вікном хати щиро, природно і віншували так гарно, що звору-

шили не лише господарів, які щедро давали коляду і просили до хати, але й при явних на залі, що кожну групу колядників супроводжували рясними оплесками. Останньою була група з вертепом у прекрасних строях.

Така інсценізація — це нова, дійсно успішна форма передання краси українських колядок та наших різдвяних звичаїв. Вона не тільки викликала у старших різні коментарі й присміні спомини довшоминувих рєків, коли вони самі, в морзні дні ходили з колядою по рідних селах і містах, але й молодим та малим ця сценка незвичайно подібалася. На залі чулися дитячі голоси:

— Тату, мамо, — я хочу іти так колядувати.

Це гарно було.

У другій частині знову виступив хор „Верховина“ і проспівав три колядки: „На Ісрдані“ — гарм. С. Яремєнка, „Ой, учєра“ і „Ой там за горою“ — муз. К. Сгєценка.

Останньою точкою програми (Концерт... ст. 13)

Осередок СУМА у Філадельфії

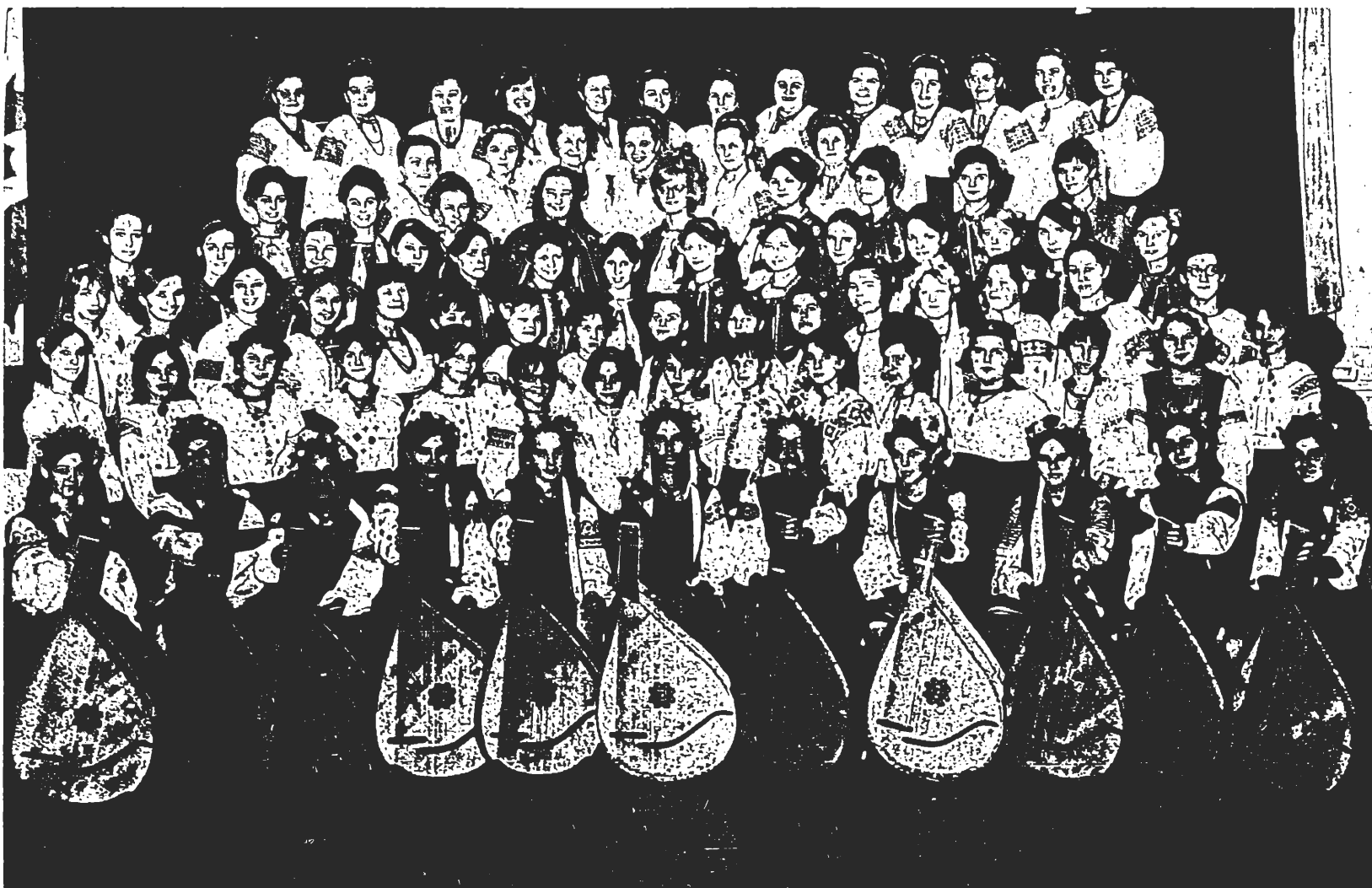
У неділю 9 лютого 1969 року в залі Дому Української Молоді відбулися Річні Загальні збори Осередку СУМА ім. УПА в Філадельфії. Хоч погода не дописала, то все таки на ці двадцять з черги Збори прийшло понад 50 членів Осередку — головню молодь, як теж гості та представники різних організацій.

Збори відкрито молитвою, яку проспів М. Солтис. Відтак голова Осередку, Б. Лужецький, привітав членів, гостей та представників організацій і подякував усім за участь. Після відчитання програми Загаль-

них зборів одногосно вибрано президію Зборів у складі: М. Солтис — голова, І. Шперналь — заступник, В. Риндич — секретар. Подякувавши за довір'я та вибір на голову Зборів, М. Солтис попросив до привітання представників організації: Миколу Бачару — відпоручника Головної Управи СУМ в Америці, д-ра Івана Скальчука — представника місцевого відділу УККА і нашої української школи при Осередку СУМА, проф. Івана Струка — голову Української Інформаційної Служби, інж. Мирєна Ганушевського — голову 6-го відділу ООЧСУ, інж. Романа Левицького — представника Пластової Станиці, пані Марію Лєсюк — представницю Об'єднання Жінок ООЧСУ, і представників Батьківських Комітетів: п. Кобриня (Франкфорд), п. Вишинського (24-та вул.) і п. Лєшака (Найєтавн); теж відчитано письмовий привіт д-ра О. Лужницького, директора Школи Українознавства при Осередку СУМА.

По закінченні привітів обрано Номінаційну комісію в складі: М. Бачара, М. Пришляк, Ю. Романець, Д. Матійєв і Я. Тимєв. Відтак приступлено до прочитання протоколу минулорічних Зборів та звітів членів управи Осередку і Булави Відділу. Хоч праці пророблено багато, референти зручно уклали свої звіти так, що надто багато часу — як це часто буває на Загальних зборах будь-якої організації — не забрали. Одначе звіти ясно представили стан Осередку в двадцять річницю його існування: 213 активного юнацтва в 26 ролях, і 63 активних дружинників та сеньйорів Осередку, власні приміщення на провадження сходив, вистав, виступів. Осередковє сальдо понад 5,000 дол., ряд імпрез, вистав, виступів, а-

(Осередок... ст. 13)

Жіночий хор ОЖ ЛВУ „Верховина“ і бандуристк СУМ в Едмонтоні

До ювілею Капелі бандуристів

Перебуваючи мої студентські, напівголодні роки в золотоголому Києві, квартирі Державної Капелі бандуристів, я слідкував завжди за афішами її концертів. Не дуже щастило в моєму житті, бо лиш два рази вдалося мені там наших бандуристів послухати за 10 років. Завжди десь вони були поза Києвом — у Росії, Узбекистані, Таджикистані, Татарській республіці, — переважно далеко від України, а особливо від Києва, де понад Хрещатий Яром вічно витає нездоланий привид українського бунтарства.

Капелю бандуристів, що завжди й скрізь електризувала патріотичного українського слухача, тримали віддалік від України її московські, чи помосковщені правителі. Склад капелі був надміру змінливий, бо багато бандуристів відправляли на „співанки“ до ненависного будинку НКВД на Катеринівській вулиці.

Коли 1939 року розпочався „визвольний“ похід москалів на Західню Україну, державний директор Капелі бандуристів (здається — Катан) заармував надзвичайні збори, на яких подав

завдання партії і советського уряду їхати на Захід. Буквально за кілька годин після цієї промови, ще по гарячому сліду танкових плазунів, котилися на захід новенькі автомашини заводу ім. Молотова з бандуристами... Струни на бандурах напружені на мажор, у валізках поспішно витрашували полуботківські сорочки славнозвісної Опшлянської майстерні, козацькі, як блакитне Чорне море, штани і несподіваний „спедпайок“. В кишенях — папірочки „Казбек“, які зрідка доводилося закурити дома. І

словесний наказ від Катана: „продумати заперечений репертуар“.

Ще гуркотіли танки на сході й заході, як на площі в Тернополі магнічно з'явилася імпровізована естрада з таким мальовничим козацьким хором:

„...Не кишені трусить, ідем ривати, палить, братів визволяти!“ греміть могутня пісня з „Гамалі“, оплетена так повногласно з гелеривчастих тенорів Панаценка, Цюри і оксамитно-глибоких октав Протопопова і тих, що поруч нього. Як соколи, праворуч Григорій Китастих, ліворуч — Григорій Назаренко, — з таким надхненням у сер-

цях, що наразі можна заспівати улюблену, давно заборонену пісню.

„По синьому морю байдаки під вітром гуляють, братів визволяти запорожці чим дужч поспішають!“, виривається друга степова пісня, за нею — третя, четверта...

„Слухайте! Ось тут стихія українського завзяття й волі! Ось тут прибула вона з Наддніпрянської України!... А нам писали, що там вона заборонена... Та це ж наша, українська воля!... Хіба не чуєте, без московського акценту... А нам казали, що там не вільно співати такі пісні. Та це ж воля прилинула! Слухайте!“

Таке ж враження і в інших містах і містечках, де розлягалася така цпра й незрадлива гілля з українських сердець, під акомпаньямент бандур, народжених там, на рідному Запоріжжі, де ніколи вона не була під чужинецькою командою.

Бандуристам, що дуже швидко зорієнтувалися, хочеться зирватися з місць, закрячати: „... Не вірте, це облуда, нам заборонили співати ці пісні там, над Дніпром!“ Але не можна: куди не повернешся, скрізь Катан і ще два загадкові його помічники, прикомандировані на цю подорож, і ніяк не можна озватися до братів із Західньої України, щоб хтось непевний не наставив великого, правдивого вуха на те братерське слово. Нікуди не пускають без провідника, навіть до глибокого туалету. Недарма наказали співати заборонений репертуар...

Початок 1941 року. Капелю бандуристів дістала наказ з'явитися на кийський вокзал до від'їзду в УФУ, за Урал. І робітники відрада (До ювілею... стор. 12)

Дещо з правопису

Пригадується дискусія в підсоветській пресі на тему деяких іменників. М. Рильський обстоював, щоб у давальному не писати Івану, а Іванові, не Грінченку, а Грінченкові і т. д. Після цієї дискусії якийсь час іменники відмінювано правильно, себто Іванові, Грінченкові і т. д. Однак від кількох років пишеться (за російським взором) Івану, Грінченку і т. д. Та на цьому не кінець. Йдеться про родивий відмінок іменників із закінченням на „сть“ — радість, можливість, грамотність і т. п.

Замість писати в родивному радості, можливості, грамотності і т. д., в підсоветській пресі і книжках пишеться радості, можливості, грамотності і т. п.

Отже однаково у другому і третьому відмінках. Треба знати, чому введено такий правопис. У московській мові пишеться однаково: радість, радості, радості, можливість (можливість), можливість, можливість, грамотність, грамотності (або любов, любові, зам. любови). Засвоєння московської форми наближує нашу мову до московської, байдуже, що це звучить неприродно для нашої мови.

На жаль, в еміграційній пресі починає грийматися такий спосіб відмінювання іменників.

Бувають теж інші „кальки“, як наприклад: „Театр у П'ятницю показав т'єсу Л. Полтави „Недосяжні“, яку дивились кругло 600 осіб...“

ПРАЦЮЄ НАД ДРУГИМ ТОМОМ РОМАНУ

Письменниця Галина Журба народилася на Поділлі в сім'ї завідуючого маєтками поміщика. 20-літньою випустила у вільному Києві першу книжку п. н. „З життя“. Згодом з військами армії УНР вона виїхала до Польщі і скиталася по таборах полонених. Пізніше виїхала заміж за літератора Антона Нивинського. Працювала в Т-ві „Прогресс“ та інших

установах. У Львові написала роман „Зорі світ заповідають“. По війні з Зах. Німеччини прибула до США і замешкала у Філадельфії. В США побачили денне світло нові книжки — „Далекий світ“ і перший том роману „Тодір Сокіл“. Незважаючи на свої 80-ті роки, письменниця надалі працює над другим томом роману.

Читаючи, приходиться застановлятися про що мова: чи „Недосяжні“ дивилася кудись, а чи люди оглядали т'єсу під назвою „Недосяжні“.

Мовознавці повинні б сказати своє слово в таких випадках.

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ

Теодосія Волошина

Astro Travel Service

2198 BLOOR ST. WEST — TORONTO, ONT. — TEL. 766-1118-19

- Полагоджує всі справи зі спровадженням рідні з України й інших країн Східної Європи.
- Продає квитки на всі літунські, корабельні й автобусові лінії світу.
- Нотаріально завірює всі потрібні документи.

КРИЛАТІ ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОГО ЮНАЦТВА

Ілюстрований місячник українського юнацтва

Річна передплата \$5.00. Слати на адресу:

"KRYLATI" - 83 Christie St. - Toronto 4, Ont. - Canada
а в Європі — на адресу:

"KRYLATI" - 72 Charlemagne Blvd. - Bruxelles 4, Belgium
„КРИЛАТІ“ — в руки молоді юнацького віку та батьків!

М. Л.

У Перемиській гімназії

1930 — 1934 РОКИ

*) Росли ряди членів і симпатиків ОУН. Доїжджаючи були охоплені у своїх місцевостях. Будучи у п'ятій класі „В“ відділу 1931/1932, я одержав дозвіл від „Бімба“ приєднувати нових членів — організувати „Звено“. Цю першу організаційну спробу я почав від своєї класи, бож найкраще знав своїх співдрузів. У час шкільної перерви я приступив до свого доброго друга Леська Масляника, який доїжджав тоді з Хирова, та почав путірку на політичній темі. В ході дискусії я запропонував йому вступити у ряди Юнацтва ОУН. Лесько був два роки старший від мене. На мого здивування Лесько признався мені під секретом, що вже належить і має зв'язок у Хирові. Ми дали собі взаємно слово нікому того не зрадити. А Масляник по матері обняв повітову, а відтак окружну референтуру Юнацтва ОУН у Перемишлі 1935-1937 рр.

Свою припиту з Леськом я зголосив „Бімбові“, який заявив мені, що моя класа 5-та „В“ вже „охоплена“. Хто ще був членом у моїй класі, я міг наразі тільки здогадуватися.

Ця наша кляса була досить цікава, навіть хоч би прізвиськами учнів. Наприклад: Криль, Дрозд, Когут, Чміль, Бонк, чи Маселко, Масляник, Дрань, Нога, Ласка і ін. Це був своєрідний, так би мовити, звіриний, як би мовити, звіриний у сполудці з добримі речами чи прикметами. Усі ми були добре зжиті. До восьмої класи вона не дійшла повністю. Зайшли деякі зміни. Правда, наша кляса не тішилася дуже доброю опінією у дирекції чи в учительському зборі. Не раз спікували нашої класи проф. Б. Загайкевичеві, по-батьківському вирозумілому для всіх без винятку учнів, приходилося боронити нас перед дирекцією. Це були переважно учні доїжджаючи поїздами, або доходячи з підгірських сіл. Одна третина учнів мешкала в інституті чи бурсі, а кількох було міських. Але ця наша кляса мала відносно багато членів та симпатиків ОУН. Багато з них положили свої голви у лавах УПА або загинули серед інших обставин.

Степан Чміль із Судової Вишні виїхав тоді з групою 12 учнів із нашої гімназії до новозаснованого монастиря „Салезіян“ в Італії. Згодом він був кілька ро-

ків ректором Малої Семінарії у Римі. Тож загальна опінія про учнів не завжди покривається з їхніми характеристиками і чеснотами. Правда, не один з них залишився, може, довжником за книжки проф. Б. Загайкевичеві, який — як господар нашої класи — старався якнайбільше поширити поміж нас української книжки, збудити цікавість і любов до них. Учні брали книжки, але не завжди мали гроші, щоб заплатити за них. Професор все записував, але тільки часами вимагав повернення довгу.

Учні — мешканці гімназійного інституту чи бурси, мали окремі „звена“.

Організаційно — усвідомлююча праця на терені гімназії спочатку нам вповні вдавалася, мимомовою щораз більшого натиску польської шкільної кураторії. Не було ще тоді чужого ока і вуха дирекції гімназії, а згодом і поліції. Ми слідкували за поглядами і ставленням до Організації наших професорів і настоятелів у бурсі та відповідно до того поступали.

З кінцем шкільного року — у червні 1929 р. шкільна кураторія у Львові покликала дир. Девіса Лукіяновича на інспектора середніх шкіл. На його місце управління нашої гімназії були члени учительського збору: Степан Бобеляк, Михайло Федевич, Роман Дубляниця. Вони, хоч вимагали

від учнів придержуватися доручень шкільної кураторії і дирекції гімназії, але ці вимоги подавали в поміркованій формі.

В 70-ті роковини смерті Тараса Шевченка — у березні 1931 року, коли управителем був Михайло Федевич, ми влаштували величавий Шевченківський концерт, спільно з дівочою гімназією в українському інституті для дівчат. Святокувсьому комітетові учнів у складі Володимира Федика, Бориса („Веріца“) Вітошинського, Любка Пеленського та інших, під опікою проф. Б. Загайкевича, вдалося переконати дирекцію й учительський збір нашої й дівочої гімназії, що годиться відважувати ці роковини величаво і спільно. Директором дівочої гімназії був тоді Степан Бобеляк, який відійшов з нашої гімназії на те становивше 31-го жовтня 1930 р.

Я співав тоді в хорі. На жаль, не можу пригадати собі, хто мав святокуву промову на тому концерті. У читальні нашої гімназії зовілейний комітет, за амальми інструкцій проф. Б. Загайкевича, влаштував гарну виставку Шевченкознавства.

Так поруч примусових польських державних свят, ми старалися влаштувати на терені наших гімназій свята з нагоди наших національних річниць. На жаль, крім Шевченківських

академій, руханково-спортових пописів та забав, інші імпрези були заборонені. Неофіційно відбувалися сходини з рефератами, організовані учнями в читальні або по клясах під фірмою різних гуртківсекцій. Традиційною такою імпрезою на більшу скалю були сходини з нагоди бою під Крутами. Крутянські роковини були, за ініціативою націоналістичної молодді, відзначували всією молоддю голодівкою. Молодь добровільно в цей день відмовлялася від їди, а заощаджені за це гроші віддавала на політичних в'язнів. При цій нагоді не раз приходило до словних зударів між делегатами учнів гімназійного інституту чи бурси і їх управителями у справі пожертви на політв'язнів. Не завжди управи цих інститутів були настільки свідомі, щоб передати свій даток. Вони не завжди були такої жертовні із цієї нагоди, як учні. У них була боєзнь перед гімназійною дирекцією, поль. шкільною кураторією, а звідки перед польською владою. Солідарність уоих учнів перемагала.

Тим часом ОУН розгортала щораз ширше свою працю — вишкільну, пропагандивну та проводила свої акції проти окупанта.

В серпні 1931 р. — в часі вакацій, ученик нашої гімназії, два роки старший від мене Роман Куцак із Доб-

ромильщини, та Василь Цебеняк і ще кількох членів ОУН брали участь у нападі на поштовий амбулянс під Бірчею. Роман Куцак — завзятий, відважний і опритний хлопцеві продістався тоді до Чехо-Словацьчини, де перебував аж до другої світової війни. Зловлений більшовицькими на німецько-більшевицькій границі, був вивезений на Сибір. Звідтіля дістався до армії Андерса, а відтак був перекладачем у німецькій армії. Загинув від німецької бомби у Відні. Знову ж В. Цебеняк, завдяки одному учневі з нашої гімназії, який був тоді у селі Р. Куцака на вакаціях і який довідався про акцію і її учасників, був заарештований і засуджений у Перемишлі 1932 р. на 15 літ тюрми. Оборонцем В. Цебеняка був д-р Володимир Загайкевич. Цебеняк виїхав із в'язниці під час польсько-німецької війни. Загинув у сутичці з большевицькою партизанкою. 30-го листопада 1932 р. кол. учень нашої гімназії загинув у нападі на пошту в Городку Ягайлонським. Така акція, а голівню участь у них учнів нашої гімназії, будили в нас гордість і бажання самим стати учасниками бойових акцій ОУН.

Виховно-вишкільна праця юнацтва приймає більше зогранизовані, конкретні форми.

(Далі буде)

Софія Наумович

Мирослав Скала-Старицький помер

У понеділок, 17 лютого 1969 року, рознеслася по Парижі та його околицях жахлива в ової неймовірності вістка: маестро Старицький помер! Не хотілося йняти віри. Адже ще в суботу відбував він, як звичайно, свої лекції співи з учнями в залі Плесель. У неділю був на Службі Божій у соборі св. Володимира, а після неї, втертим звичайно, постояв ще „під церквою“ на розмовах з людьми, зокрема з хористами-співаками та з диригенткою п-і Вірою Дратвінською. Після того був на обіді в п-ва Мельниковичів, щоб із секретарем Українського Громадського Центрального Комітету обговорити велику програму свята „Просвіти“, що має відбутися в Парижі в травні ц. р. Адже відправила його омоло 10-ої год. панна Дарка до метра...

Так, усе це було ще того самого по полудні коли вечером у 21.30 год. залунав зловіщий дзвінок у канцелярії о. канцлера Левенця з повідомленням, що

Мирослава Старицького відвезло рятункове погортівля до шпиталю, де він після півночі закінчив своє земне життя...

У понеділок вранці страшна вістка оформилася: на прохання д-ра Мусляновича лікарі зробили обслідування і ствердили смерть від вилуви крові в мозок у наслідку артеросклерозу та надто високого тиснення крові.

Проте люди інакше інтерпретують цю ненадійну смерть: від смерті його дружини, Євгені, наш співак був уже „не від світу цього“. Він постійно ходив на цвинтар, він у сні не спав, а на яві з нею розмовляв, — залишившись самітним у цій хаті, де ще так недавно, перед кількома місяцями, вони щасливо жили удвох...

Паризька громада, що спершу наче задеревіла від цього нового нещастя, поволі заворушилася, виловила зі себе комітет, що має постаратися, щоб гідно віддати останню прислугу Покійному. Виявило-

ся, що цей знаменитий організатор численних імпрез, звичайно на велику скалю, — так же само зразково і точно впорядкував свої приватні справи, наче передбачаючи свій близький кінець. Так він і сказав після похоронів дружини: „щоб громада не мала зо мною клопоту“ — тому й завчасу зробив завіщання та заплатив собі місце на кладовищі біля улюбленої дружини. Комітетові залишилося ще полагодити різні формальності та розіслати в світ повідомлення про цю гірку втрату, що її зазнала вся українська еміграція.

Про заслуги Покійного для української культури ще рано говорити, — надто великий біль проймає, коли згадати, що його вже не стало поміж нами. Та й умістити бодай короткий нарис його творчого життя — не під силу одній людині в одній статті. На це треба монографії, — яка повинна була появитися ще за його життя!

У цій монографії мусіли б забрати слово його вчителі та товариші, зокрема ж музикологи і знавці вокального мистецтва, музичні критики тощо. У ній були б уміщені всі ці похвальні рецензії та знамениті критики, що супроводжували кожний його виступ, кожний концерт, кожну нову роллю в опері. А побіч були б чудові світліни з його театральних вистав у костюмах перших героїв світових опер, таких як „Фавст“, „Ріголетто“, „Ловчі перел“, „Сила призначення“, „Богема“, „Манон Леоко“, „Голландець-вітрогон“, „Мадам Батерфляй“, „Міньйон“, „Вертер“, „Тоска“ та багато інших, загалом коло 30 опер. Не могло б бракувати теж і театральних афішів, де прізвище Старицького завжди друкувалося товстим шрифтом і на першому місці, і де завжди стояло слівце „українці“, „юкреїни“ чи „україно“. Нерідко ці афіші мали наші блакитно-жовті кольори... У цій монографії були б теж і програмки цих незлічен-

них українських концертів, академій, фестивалів і його власних четитативів бож він концертував у кожній країні нашого поселення на еміграції, розпочавши свою опівацьку кар'єру ще в Україні, у львівській опері.

У свідомості необхідності видання такої монографії, — Український Громадський Центральний Комітет у Парижі вирішив призначити ті гроші, що їх мали б видати товариства і приватні особи на вінки, — на триваліший, нерукотворний пам'ятник для бл. п. Мирослава Скали-Старицького, а саме на його монографію. У надії, що всі друзі, приятелі й звелічники його таланту допоможуть родині здійснити цей творчий задум,

— так само, як за його життя спішили на його концерти і виступи, — УЦРКомітет започатковує збірку на цю благодіну збірку.

Хай же слава про українського співака — Мирослава Скалу-Старицького, — що не пішов до чужих ні за які вигоди, ні користи, — що не тільки сам плевав українську пісню, але й нашу молоддь її навчав, — збережеться на віки для прийдешніх поколінь! А ця молоддь із його студії, що вопіла вже полюбити цю, найкращу в світі, українську пісню, — хай дорожить пам'яттю ово великого вчителя та про довже його шляхетну місію! Хай вона не зупиниться на півдороги, дарма, що його вже між нами не стало! Хай його великий, піо-

нерський труд не піде на марне!

Українська паризька громада дуже цінила свого визначного члена, хоч і не завжди його розуміла. Проте свідчив його останній виступ на Святі соборності 26. I. 1969 р. в залі Корто в Парижі. Численна публіка наче б відчула, що це його „лебедина пісня“, виконана так майстерно і зворушливо, що не хотіла його випустити зі сцени. А він співав своїм божеським тенором про „рідний край такий веселий, про рідний край такий сумний“, якого так і не довелось йому побачити. Хай же французька земля заступить йому покищо рідну!

Вічна і славна йому пам'ять!

Отець Йосип Теліжин

(У першу річницю смерті)

Є на світі люди, які обов'язки свого життєвого покликання чи суспільно-громадського становища виконують з неприхованою достойністю та незаступимою людською гідністю. Такі люди вже самою формою своєї людської постави і навіть зовнішньої форми, стають завжди прямим символом то наших туземних інтересів, то знову носіями Божої ідеї на землі, перед якою ми всі мимоволі клонимо завжди свої голови.

Коли, буває, смерть видирає таких людей з громадського середовища, тоді ми всі якось довго після того оглядаємося за їх тінню, якої звичайно немає жим заступити.

До таких людей належав і мій односельчанин і приятель о. Йосип Теліжин, останньо парох української католицької церкви св. Івана Хрестителя у містечку Брентфорді, у Канаді. Високий і пристійний мужчина, постійно дбайливо вдягнений. В часі виконання своїх священних обов'язків за престолом у церкві — репрезентативний і повний поваги. У поведінці з людьми уважливий, повний такту і людського вирозуміння.

Він не завжди мусіли годитися з його особистими поглядами, людськими рішеннями чи потягненнями, а однак у його священній поставі було видно постійно щось з того, що ми тут зустрічаємо, а саме — виразний елемент української релігійної і національної традиції.

Продовж свого майже 40-річного священства, від рідного

Іванкова почавши, почерез сім своїх парафій в Україні, а на канадському Брентфорді скінчивши, — о. Йосип Теліжин був типовим українським священником. Він був непримиренним у справах збереження законів нашої Церкви і української традиції. Ще, бувало, до-

подив і віру у невмирущість нашого народу. З того то часу мав о. Теліжин виразну погорду до людської міроти та дрібноти, яку постійно ставив у відповідне місце.

Висвячений і рукоположений митрополитом Кипр Андреем Шептицьким у Львові 1930 р., він з того часу вірно служив українській Церкві та народові. Коли у Німеччині — в Ашафенбурзі примусили його працювати фізично в тартаку, то своє дивне положення о. Теліжин переносив гідно, з виразним стоїцизмом і вродженим почуттям людського гумору.

Прибувши до Канади в 1949 році, став парохом у містечку Брентфорд, Онтаріо, де помер 18-го лютого 1968 року.

За його ініціативою та орудуванням основно відновлено церкву, поставлено приміщення для священника та прикрашено нутро брентфордської церкви. У кожному громадському почині своєї останньої канадської парафії о. Теліжин завжди, до останніх днів свого трудовитого життя стояв на пості доброго громадянина і прикладного священника.

Зокрема Осередок СУМ у Брентфорді, відділ ЛВУ та школа мали в ньому завжди свого доброго приятеля, дорадника та опікуна. В річницю смерті о. Йосипа Теліжина нехай ці короткі та скупи стрічки заступлять грудку нашої рідної борщівської землі, на яку він завжди сподівався повернутися.

Степан Ошудляк

Надіслані книжки і журнали

Визначні постаті визвольної боротьби України, найкраща доба видавства Спільки Української Молоді: Америк. утворювачев Д. Чайковський, Нью-Йорк, 1967 р. Випуск 25 циклопедії, 100 стор.

Меморіальний календар на 1969 рік. Торонто — Пассейк. Н. Дж. 130 стор.

Українська Земля — Союз земель Себорної України — Селянська партія, ч. 4-5 Нью-Йорк, 1968 р. 56 стор.

Енциклопедія Українознавства, вид. НТШ, словникова частина, зошит 22. Головний редактор проф. д-р В. Кубійович, в-во Молоде Життя від 1681 до 1760 стор і зошит ч. 23 від 1761 до 1840 стор. Сарсель — Мюнхен.

Ярослав Григивич — Катря Гриневичева. Біографічний нарис. 96 стор. видавництво „Гомін України“, ч. 35 Торонто.

Український Історик, Нью-Йорк — 1968 — Мюнхен 1-4 (17-20) рік. V. 188 стор.

Коссаж, Охримович, Тураш у

сизвольо-революційній боротьбі. Політична бібліотека ЛВУ ч. 27, з циклу: мемуаристика. 190 стор.

Павло Штепа — Москваство, його походження, зміст форми й історична тяглість. видав Семен Стасішин Торонто, 1968 р. Книга перша, 345 стор.; книга друга від 346 до 701 стор., циклопедія. У праці зібрано багатий матеріал на тему „Москваство“. Тверда обортка. Вергіона праця.

Альманах Провінції на рік 1969 видавництво „Америка“, Філадельфія, 234 стор.

І. Боднарчук — Далекі сбрї, о-во ОПДЛ — для дітей і юнацтва. 1968. Торонто 56 стор.

Екран — український журнал для молоді і старших великий формат. Ілюстрації. 28 стор. Чікаго вересень - грудень 1968 р.

Нові Дні — український ілюстрований місячник січень 1969 р. 32 стор., Торонто.

Лікарський Вісник — журнал Українського Лікарського Т-ва (Надіслані... стор. 14)

Направа і продаж годинників, біжутерії, діамантів, перстнів та інше.

— Задоволення гарантоване —
Власник — М. ШУМСЬКИЙ

SHUMSKY JEWELLERS

766 QUEEN STREET WEST
Toronto 3, Ontario
Tel. 363-1773

НОВЕ ВИДАННЯ „ГОМОНУ УКРАЇНИ“

Пригадуємо, що вийшла друком і вислана нашим читачам праця д-ра Ярослава Гриневича під заг. „Катря Гриневичева — біографічний нарис“.

Катря Гриневичева відома наша письменниця, яка в своїх творах дуже глибоко відображала славне минуле нашого народу. Її „Шестикрилець“ — поема про князя-лицаря Романа Мстиславича і „Шоломи в сонці“ — повість про події після загиби того князя під Завихостом у бою з поляками, становлять чи не найкращі літературні перлини на тему нашої давньої історії.

Автор книжки, син письменниці між ін. пише: „Гриневичева не належала до тих борзописців, що випускають книжку за книжкою...“

Письменниця Катря Гриневичева працювала без спіху, проте наполегливо вивчала історію і події часу, що його відображала в творах, включно з мовою, якою тоді розмовляли наші предки.

К. Гриневичева була авторкою інших творів, про що в нарисі згадує її син д-р Я. Гриневич.

Величезна книжка 96 сторінок, у тому кілька незвичайно вартісних знімків.

Ціна книжки для передплатників „Гомону України“: у твердій оправі — \$1.50, брошурованій — \$1.00. У книгарнях — 50 центів дорожче.

Тираж книжки малий, тому просимо замовлення робити завчасу, перед вичерпанням.

В-во „Гомін України“

З'їзд ПЕРЕМІЩЕНИ-ПОСЯННЯ!

Комітет Переміщени повідомляє всіх кол. учениць і учнів середніх шкіл Перемішля та кол. жителів Переміської землі, що

З'їзд ПЕРЕМІЩЕНИ

відбудеться в суботу і неділю 26 і 27 квітня 1969 року в залах Укр. Нар. Дому при 2 Авеню (9 вулиця) в Нью-Йорку. З'їздом відмічуємо: 50-ліття відродження української держави, 80-ліття укр. гімназії в Перемішлі і 15-ліття першого З'їзду в Нью-Йорку.

У програму З'їзду ввійдуть: субота, год. 9 рано реєстрація, відтак ділова частина з рефератами, споминами, висвітлюванням цікавих знімків з гімназійних часів та з теперішнього Перемішля, виставка цікавих і унікальних відзнак наших сільських формацій (УСС, УГА, Діва Армія, І Дивізія УНА, УПА), бенкет з мистецькою і веселою програмою, товариська забава з танцями при звуках оркестри „Амор“, заспіває п. І. Раковський до переміських мелодій композицій д-р О. Волянського; неділя — Служба Божя, закінчення ділової частини, застосування товариства „Переміщина“, резолюції і прощальна перекуска.

Почесний Комітет: Владика Ніль Саварис, владика Андрій Сапельяк, Генеральний вікарій о. митрат В. Г., о. прелат проф. П. Голіський, о. дек. А. Трещевський, о. д-р. Р. Чавс, о. ка-

понік І. Лебедович, пані: Кл. Кульчицька, С. Котис, О. Корінець, О. Бемко, пп. дир. С. Шах, проф. Т. Росткович, проф. Л. Бачинський, проф. Т. Ставничий, дир. С. Бобеляк, проф. д-р. З. Храпливий, проф. М. Проць, проф. Ю. Яремкевич, проф. М. Ждан, дир. О. Станімір, дир. А. Гула, інж. А. Артимович, інж. В. Котик, радник П. Зубрицький, д-р П. Шкурят, д-р М. Рибак, інж. М. Хронов'ят та дир. А. Кігічак.

Організаційно-діловий Комітет: о. В. Івашко, о. І. Кобат, о. М. Мицишин, о. І. Сиротинський; пані: Ю. Безсонів, І. Бучак, С. Буцик, М. Вовкодів, О. Гнатик, М. Данч, І. Іванішин, Ю. Кушпета, І. Левицька, О. Мельничук, д-р Р. Навроцька, О. Плятош, М. Саламов, К. Ско робогата, М. Турко, Е. Харченко; панове: А. Бук, д-р О. Волянський, Р. Гриць, П. Генгало, С. Глют, дир. П. Гула, О. Загайкевич, д-р С. Зяттик, М. Жук, В. Івашко, М. Клофас, М. Ковальчин, М. Кознарьський, Е. Колодій, А. Копистяпський, д-р Т. Крупа, інж. А. Лапічак, Р. Лапічак, М. Ласка, В. Мавько, інж. Я. Ошудляк, д-р Ю. Подлуський, д-р М. Прокоп, Е. Стахів, М. Хитра, ред. П. Явняк, інж. В. Яріш, В. Шараневич та проф. Г. Голембівський.

Дальші зголошення на З'їзд проситься слати НЕГАЙНО на адресу:

W. MANKO
46 SCHEERER AVE.
NEWARK 12, N.J. 07112, USA

САМОСТІЙНА УКРАЇНСЬКА ФІРМА

CENTRAL FUEL OIL
(TORONTO) LTD.

2076 Dundas St. W. (cor. Howard Park)
Toronto 3. Tel. 532-8648

Доставляє найкращої якості опалову оливу

Чистимо форнеси даром та обслуговуємо різного роду форнеси 24 години безплатно на території Торонта, Брентфорду і околиці.

За якість оливи та добру фахову обслугову гарантуємо повністю. З повним довірям звертайтеся до нас вден ь вночі:

TORONTO — Tel. 532-4755 або 532-8648
BRANTFORD — Tel. 759-3391

ПОВІДОМЛЕННЯ

Заходами Організації Українського Визвольного Фронту працює

ОДНОГОДИННА РАДІОПРОГРАМА П. Н.

Українська вечірня трибуна

Радіопересялання передаються КОЖНОЇ СЕРЕДИ від год. 9-ої до 10-ої вечора з радіостанції W.S.B.C. на хвилях 13-40 позілки Вашого радіоприймача.

Керівником радіопрограми є п. МИХАЙЛО ФЕДАК. „Українська Вечірня Трибуна“ надає: точковий огляд світових подій — вісті з України — вісті з Чикаго — статті на політичні, ідеологічні, церковно-релігійні, літературні, мистецькі, наукові та виховно-педагогічні теми — відзначування українських національних і культурних святкувань — спертую хроніку, календар імпрез і т. п., а також англійськомовну частину. Оголошення, повідомлення, побажання та інші матеріали просимо слати на адресу: М. ФЕДАК, 900 N. Fairfield, Chicago

Управи Орг. Укр. Визвольного Фронту.

Серафим Архангел

Нещасливі жінки

(Фейлетон)

Ви не повірили б, як багато на світі нещасливих жінок. І їхнє нещастя не приходиться навіть ззовні, — від чужих людей. Зовсім ні. Воно, те їхнє нещастя, має внутрішній характер; воно сидить таки у власній хаті. І найчастіше тим нещастям є власний чоловік.

Візьмім такий приклад: жінка має артистичні уподобання, — я сказав би навіть артистичний талант. Вона любиться, — скажімо — в образах. А чоловік у неї такий, немов би на очах мав катаракту. Показуй йому хоч який образ, — він на кожному образі те саме бачить: ціну. А що вартісні образи не продаються за центи, — вони коштують десятки, а то й сотки доларів, — тому то така жінка ніяк не може намовити такого чоловіка, щоб йому якийсь образ подобався. І чи не важке, не нещасливе життя має така артистична жінка з таким катарактним чоловіком?

Недавно якось я зустрів мою давню приятельку, паню Порфірію, яку я здригнуло ще з молодих літ кликав просто Порфірцею. Давно ми не бачились, то й почав я питати: а що там, — а як там, — а чи всі здорові, — а чи мають вже сплечений мортгедж на хаті і т. п. Опісля я перейшов на діти: — чи добре вчать, чи може вже мають власні діти, — а чи може вже і поженились, і чи наймолодший, шістнадцятилітній син має вже

власне авто і чи може вже встїп його розбити, — та ще такі інші питання хатнього порядку. Моя приятелька Порфірця на все відповідала з усміхом подяки; — що все, хвалити Господа, в порядку і нарікати не можна. Заохочений її щасливістю, я вкінці поставив необережно питання: як почуває себе чоловік, шановний „пан мал-жесонко“?

З Порфірцею сталася нагло метаморфоза; вона несподівано посумніла, в лівому оці появилася сльоза, — скотилася носом вниз і була б впала на землю, як би її Порфірця в „клінекс“ не зловила. Я стривожився.

— Що сталося? Якесь не щастя?

— Ех! — зітнула важко пані Порфірця, і зловила в „клінекс“ другу сльозу, — тим разом з правого ока.

— Змилюється, дорога Порфірцею, не лякайте мене. Що з Андрієм? Хворий, чи може, не дай Господи...?

Я лякався вимовити це страшне слово і лишень з німим, повним тривоги запитом дивився на мою приятельку. Вона, обтерши ще дві малі сльозинки-перли, почала оповідати:

— Нічого йому не сталося, — тому моему Андрієві. Не хворий він та й вмирати не збирається. Але не має мені з ним тепер життя. Немає в нас тепер щастя у наших подружніх взаємовідносинах.

— Але ж Порфіріє, —

я ж знаю Вас від дня вашого з Андрієм шлюбу! Для мене ви все були взором щасливого подружжя. Що ж сталося тепер? Хропить Андрій вночі, — чи може крізь сон фиркає ногами?

— Ет, — було щастя та минулося. Знаєте, коли ми обоє з Андрієм були ще молоді, — що іншого було мені тоді в голові. Звісно, — молодий молоде гадає. Опісля прийшли діти, їм я присвятила цілу себе, — забуваючи зовсім про себе саму. А тепер, коли діти подоросли, все успокоїлося, я почала думати теж і про себе. Так що ж? Андрій мене не розуміє.

— Не вірю, дорога, щоб Андрій міг робити вам кривду. Це до нього зовсім не подібне.

— Бачите, любий, не можу сказати, щоб Андрій робив мені кривду, але він мене не розуміє. Кажу ж вам, що не розуміє.

— Якже це так, дорога Порфіріє, — не розуміє?

— Бачите, — почала розповідати Порфірця, — ще маленькою вродилася я з великим замилуванням до малярства. Сама я малювала тоді не багато, але коли піросла, любила все малювати. Пригадую, коли якось то в нас вийшов був державний розпорядок малювати всі плоти на біло, як я тоді ними любила малювати. Опісля через подружжя, через чоловіка, через діти це мє замилування у мене призабулося. А тепер відродилося воно в мене з подвійною силою. Я дуже люблю малюнки. Я їх оглядала б цілими днями, — і коли б могла, усі стіни малюнками обвішала б. Так що ж! Мій Анд-

рій для цього ніякого зрозуміння не має. Витягнути його на якусь виставку образів, — річ прямо неможлива. А коли вже й витягну його, — тоді він мені лишень нерви псує. А ви ж знаєте, які у жінок ніжні нерви. Ви послухайте лиш, що сталося з нами вчора.

Вичитала я в газеті, що в готелі Роял Йорк відбувається виставка образів європейських малярів і що можна там купити образи по зниженій ціні. Ви розумієте: коли виставка відбувається в найелегантнішому готелі, то це вже не будь-яка виставка. Намовила я мого Андрія піти зі мною туди, може щось купимо. Ходимо, оглядаємо. Я оцінюю, захоплююся, а

мій Андрій сковидається за мною і лишень за кріслом оглядається, де б йому при сісти. Мені сподобався один образ італійського маляра — ЯРМАРОК. Селянин приніс на ярмарок про давати козута. Козут, як живий.

— Що, Андрію, може б ми купили цього козута?

— А яка його ціна? — питає Андрій.

— Нормально він коштує 285 доларів, а сьогодні лишень сто десять.

— Що?! Сто десять доларів за козута? Та у нашого grosерника дістанеш козута за три долари, — це й обскубаного, — а цей з пір'ям.

Оглядаємо далі. Мені по добалася студія французь-

кого маляра, — нага жінка. Думаю: — може візьму Андрія бодай на це.

— А може б ми, Андрію, купили для тебе цю кату дівчину? Гарна вона яка!

— Ш-о-о-о? А що б я з нею робив?

— Знаєш, вона дуже надавалася б до нашої спальні.

— А мені нащо в моїй спальні чужі жінки? Там я маю тебе та й цього мені вже забагато.

— Але ж, Андрію, — ми повісили б її на стіні.

Андрій видивився на мене:

А це що за нові претенсії до мене? На стіні маю тебе вішати, чи що?

Мене взяв нерв. Я ріши-

(Нещасливі... стор. 16)

До ювілею Капелі бандуристів

(Продовження із стор. 10) зу бандуристи. Різними манівами п'ятнадцятеро їх урятувалося.

Збіглися з вовчих схованок з радістю, що нарешті співачуть так, як їм давно на серці було. Але не проминуло й кілька місяців, як інший окупант України відчув тих небезпечних гайдамаків. Заборона концертувати прийшла вже за чотири місяці після німецької окупації нашого Києва, можливо за порадою росіян, що негайно опинилися в Гестапо, і без сумніву за порадою українських квіслінгів, що опинилися на командних становищах.

Але люди з українським серцем у Київській міській управі покачали крадькома заброньовану капелю уповноваженому Райхскомісаріату, Ульріхові, коли він приїхав з Рівного інспектувати Київ. Капеля справила таке сильне враження зі своїм початковим маршем „Гей, нум, хлопці, до зброї, на герць погуляти!“ на то-

го культурного представника західного світу (дружини на його була визначною німецькою кінозіркою), що він не хотів залишити концерт, доки не проспівали йому наші бандуристи 22 пісні. Заохплений тим концертом української екзотики, Ульріх відразу сказав забути про заборону концертувати й написав запрошення капелі приїхати на концерт до Рівного.

Після концерту в Рівному, що справив таке велике враження, як недавно на студентів американських університетів, чи на еспанську добірну публіку в Мадриді, — присутній на концерті, під чаркою комісар Волині (на підступне проханання тодішнього українського провідника капелі), підписав запрошення концертувати на Волині.

І навесні 1942 року почалася перша, справді українська, незабутня подорож бандуристів по Волині. Від села до села, на возах, вимощених запашним сіном і застелених квітчастими ліжниками з українських

спадкових скринь, запряжених найкращими кіньми села. І, звичайно, зі спонтанним, забороненим „Ще не вмерла Україна“ наприкінці кожного концерту, що починався маршем „Гей, нум, хлопці, до зброї, на герць погуляти!“ І скрізь, після концерту: „Слава бандуристам, слава!“

Замість трьох дозволених місяців, ця тріумфальна подорож привала лише місяць. У Жидачеві біля Луцького, де понад 10 тисяч патріотів зібралося на посвячення могили українських героїв, автор цієї статті вголосив запальне привітання. Багатотисячний майдан спонтанно вибухнув національним гимном: „Ще не вмерла Україна!“ І наступного ранку, коли ми сідали на вози, застелені, як звичайно, квітчастими ліжниками, підлетіло два мотоцикли, з кулеметами на стернах, і прочитано нам наказ німецького офіцера — негайно повертатися до Києва...

(До ювілею... ст. 13)

ЗАХОДАМИ ОСЕРЕДКУ СУМ У БОФАЛО

В СУБОТУ 15 БЕРЕЗНЯ 1969 О 7 ГОД. ВЕЧЕРОМ В ЗАЛІ „ДНІПРО“ — 562 ДЖЕНЕСІ СТ., БОФАЛО

відбудеться

ВЕЧІР ПІСНІ, РИТМУ І ГУМОРУ

„КАРАВАНА СПІВАЄ“

при співучасті відомого гумориста ЛЮСЛАВА ПІНОТА-РУДАКЕВИЧА

Громадно привітайте знаних мистців співу й сцени!

ПОВІДОМЛЕННЯ

Подаємо до відома членів Об'єднання Українських Педагогів, що в суботу, 19 квітня 1969 р. в 6 год. вечора, у приміщенні Свято-Миколаївської Рідної Школи, вул. Беллуде ч. 4 у Торонті відбудеться

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОУПК — ВІДДІЛ У ТОРОНТІ

а по їх закінченні

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Об'єднання Українських Педагогів Канади (Головна Управа)

із звичайним порядком нарад.

Участь членів обов'язкова. Гостям раді. Якщо на означену годину не явиться статутом призначене число членів, тоді збори відбудуться на годину пізніше, без огляду на кількість прийшлих.

За Головну Управу ОУПК: За Відділ ОУПК — Торонто: К. Паліів М. Федак

Драматичний гурток Курсів Українознавства ім. Юрія Липи при О.СУМ у Торонті, під керівництвом Андрія Ількова, влаштовує

23 березня 1969 року о 7.30 год. вечером в Авдиторії Українського Дому при вул. Крісті ч. 83-85 в Торонті

ВЕЧІР ЛЕСІ УКРАЇНКИ

У програмі:

ДОПОВІДЬ — п-і Аріядна Стебельська

„НА ПОЛІ КРОВИ“ — драматична поема

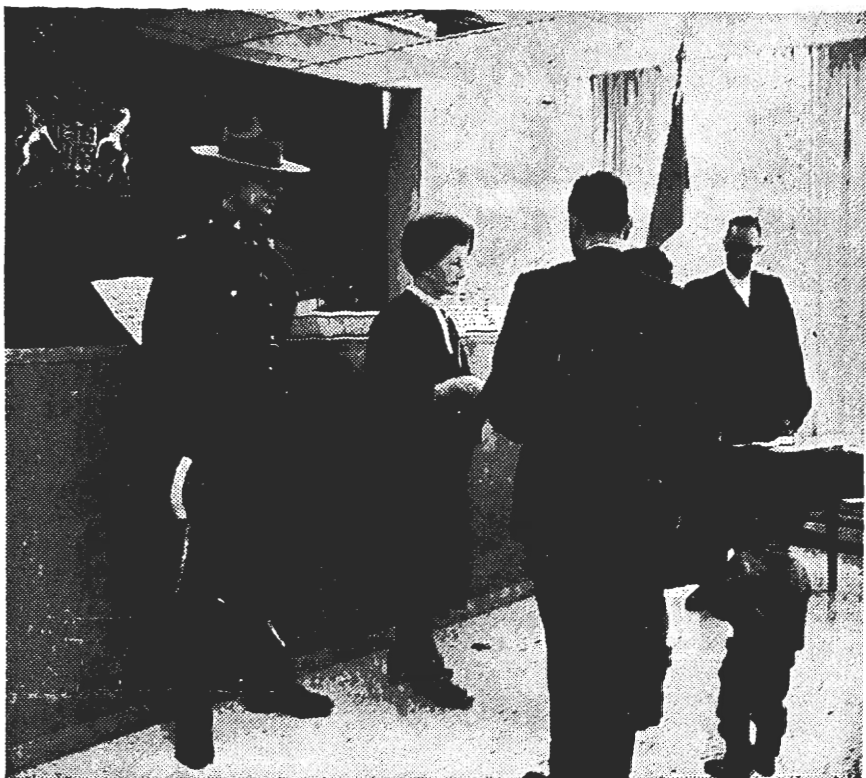
„В ДОМУ РОБОТИ, В КРАЇНІ НЕВОЛІ“ — діалог

„АНША І МОГАММЕД“ — діалог

ДЕКЛЯМАЦІЇ

Вступ за програмками, які можна набути в книгарнях АРКА, АРКА ВЕСТ, БІБЛЬОС І ПЛАЙ

Дирекція школи

Після п'ятих років...

вони стали канадськими громадянами, як і їхній син, який народився в Канаді. Багато людей у світі бажали б стати громадянами нашої країни. Кожного року коло 60 тисяч людей, прибувши до нас, дістають канадське громадянство.

Чи Ви маєте права на привілеї та обов'язки канадського громадянина? Довідайтеся про це в найближчому до Вас державному суді.

У цих справах Вам допоможуть у слідуючих містах: у ГАЛІФАКСІ, МОНКТОНІ, МОНТРЕАЛІ, ОТТАВІ, СУДБУРАХ, ТОРОНТІ, ГАМІЛЬТОНІ, СТ. КЕТЕРІНСІ, КІЧЕНЕРІ, ЛОНДОНІ, ВІНДЗОРІ, ВІННІПЕЗІ, РІДЖАЙНІ, САСКАТУНІ, КАЛІГАРАХ, ЕДМОНТОНІ, а також ВАНКУВЕРІ. Можна також писати на таку адресу:

The Registrar of Canadian Citizenship, Secretary of State Department, Ottawa.

GOVERNMENT OF CANADA

Леоніда Вертипорох

Містами західноєвропейськими

Ідемо до Мадриду

*Разом, майже без спізнання, приїждимо до граничної станції Франції Гендея, переходимо на другий бік до еспанського двірця Іруа, тут після скорі контролю паспортів (наших валізок не перевіряють), всідаємо до люксового акліматизованого турбо-поїзду, в якому, наче в літаку, пообідали.

Недовго милуємося лістою околицю серед високих піренейських гір, що де-не-де блищать білим кристалем верхів. В'їжджаємо в кам'янисту пустинну рівнину. Перед нами — земля і пісок сірої краски. Цю монотонію переривають час-до-часу нужденні, з глини ліплені халуди з купами сміття перед вікнами, а коло станцій, що їх минаємо, або задержуємося, вражають полосою сміття з паперами, бляшанками, які чомусь нагороджені здовж залізничних рейсів. Часом ці нечистоти переривають фарми з городинною, до яких допроваджують воду старовинними акведуктами, які разом з кам'яними солідними дорогами, мостами і іншими залишками римського характеру споруд свідчать, що Піренейський півострів був також в давнині колонією могутньої римської імперії.

*) Продовження із чч. 4-6, 8, 10.

Наш поїзд так швидко мчить, що вже коло п'ятої год. по полудні виринають сірі, касарняні жмарочоси передмістя Мадриду, столиці Еспанії з 2,000.000 населення. На станції зустріла нас панна Тамара, донька покійного д-ра Д. Бучинського, з яким мій чоловік протягом кількох років був в дружньо-листовому контакті, з запрошенням замешкати в їх апартаменті, що його вдалося їм набути кооперативним способом в одному з нових житлових жмарочосів, які тепер численно споруджено на передмістях Мадриду.

Ідемо через місто, голов-

ні вулиці широкі, хідники обсажені деревами, час від часу переривані просторими площами з водограями, на інших височать пам'ятники. До замітніших належить скульптура славного Дон Кіхота на коні та його слуги Санчо Пансі на ослі. На вулицях великий рух трамваїв, автобусів, тролейбусів, особових авт. Він краще упорядкований, як у Римі. Безліч пішоходів, що повнолюються вихідцями з підземки, багато жінок з дітьми зайнятих дуже голосними розмовами. Вони невисоки ростом, пов-

(Містами... ст. 16)

До ювілею Капелі бандуристів

(Закінчення із ст. 12)

Ми ще не знали тоді, що за волинський тріумф капелі комісар Волині дістав гостру догану від Коха, який ще й тепер, незважаючи на свої нацистські злочини, десь сховався під плащем Брежньова, що наш культурний німецький приїтель Ульріх був відряджений на передову лінію фронту за те, що відчинив ворота „крамольникам“ бандуристам на Волинь. Кох написав тоді бундючно, що дзвін кіс мусить заглушити звук бандур на „східно-европейському просторі“.

Капеля, не підозрюючи пастки, повернулася до Ки-

сва, де її запрошено на концертне турне в Німеччині, ніби з подякою за надзвичайний успіх на Волині.

З бадьорою пісню „Завсвистали козаченки в похід з полуночі“ відіхали бандуристи з Києва, з радістю привезти рідну пісню тисячам українців на чужині, але опинилися в Гамбурзькому концентраційному таборі. Бандури були сконфісковані.

Два місяці Київ нічого не знав про долю бандуристів, а райкокомісарят запевняв, що вони концентрують, тільки, мовляв, пошта тепер на милицях. Та нарешті довідалися від одного нещасного, що йому пошталюло вирватися з Гамбургу.

Кількамісячні невпинні заходи усіх українських чинників і вогонь під німецькими ногами на фронтах і в українському загінні, під ударами УПА, вирвали капелю з гамбурзького пекла, вже на попухлих ногах, але з бандурами під пахвою! Два тижні підготовували бандуристів, — бодай трохи зігнали пухлину про людські очі і відпустили додому. Дісталися якось бандуристи до Рівного. Вирвавши, просто чудом, кілька родич з-понад Дніпра, подалися бандуристи до Львова і розпочали своє друге незабутнє турне, тепер без Кагана, по Західній Україні.

Скрізь братерська зустріч, захоплення й незмінна підтримка українських організацій і громад — у Львові, Радехіві, Дрогобичі, Станіславові, Кам'янці, Струмиліві, Перемішлі, Золочеві, Самборі, Турці, — в кожному місті й кожному селі — незабутня, надихаюча зустріч і пісня. І не одного разу, по концерті, під покровом ночі, — почесна варта УПА, при виході з залу, з автоматами на раменах... Слава бандуристам... Слава!

Незабутній час плідної роботи Капелі ім. Шевченка для своєї нації. Дві візитатичні книжки свідчать про цю тріумфальну подорож. В одній — ентузіастичні враження покійного мітрсполита Шептицького, Скорпадського, архієпископа Мстислава, Степана Бандери, полковника Мельника й багатьох інших наших визначних провідників.

Колісь, сподіваюся, виїде у світ книжка про наших дорогих бандуристів і читачі прочитають ті сердечні відгуки на їхню пісню, що свідчать про силу й характер впливу наших сьогоднішніх ювілярів на наших і чужинців.

„Братерство Тарасівців“ і „Просвіта“

(Закінчення із ст. 9)

мости в „Ділі“, в „Народі“ та в інших газетах навіть в Америці.

„Найближчою пригокою до арештів — писав чикагський московський „Прогрес“ — був донос контрабандиста, що перевозив заборонені українські видання з Австрії до Росії (ч. 24).

Між арештованими відборцями літератури опинилися також москалі Ширяєв, Кисилев і Петров, яким трудно було поставити обвинувачення про „отторженіє Малоросії“. Крім того ніяких доказів про існування політичної організації в нікого, включно з Іваном Липою, не знайдено. Тарасівцям було суворо заборо-

нено їх написаними законодами писати щонебудь у листах чи інших матеріалах про їх організації. Саме тому трудно досліджувати їх історію. Але саме тому царська поліція не могла поставити їм ніякого більшого обвинувачення, крім „українофільської пропаганди“. Але далі почалися теж звільнення під заставу, починаючи з толстовця Ширяєва за 5,000 карбсванців. Це цілий масток. Софію Русову звільнили дешевше, за 2,000. Лева Падальку за 5,000, Левандовського за суму 6,000. Повелися різні натиски і впливи визначних приятелів арештованих, так що за кавцією випустили їх усіх, за витягком... Івана Липи. Його допитували майже щодня довгими місяцями, намагаючись його зламати та добути від нього якісь зізнання чи матеріали для більшого обвинувачення, крім поширювання літератури. Але надаремно. Іван Липа відстояв героїчно всі ці „допити“, як і сам процес, у висліді якого разом із слідством просидів рік у тюрмі. Крім того був засуджений на три роки поліційного нагляду в родинній місцевості без права продовжувати студії на університеті. А був він тоді на п'ятому році медицини, арештований на місяць перед останнім іспитом.

Така була „Просвіта“ тарасівців!

Але ж не самим поширюванням книжок вони займалися. Влаштували чи брали участь в численних домашніх зібраннях і концертах на честь Тараса Шевченка і це були одні з перших Шевченківських святкувань в Україні. На однесу з таких концертів вони різко і рішуче запроєтували проти пресового одного „патріота“, що назвав себе „новроссом“ і виголошував прмову в московській мові.

— Навчіться наперед говорити по-українському, а тоді говоріть про Шевченка! — закричали наші студенти.

Тоді білослобий Іван Ли-

па піднявся з місця, а за ним усі тарасівці чи громадіви і вийшли із зібрання.

Знаменита праця Трохи-ма Зінківського є прикладом патріотичного просвітництва тарасівців. Це „Молода Україна“ — виголоше на не ним самим на одному із таких зібрань чи приватних концертів, хоч як написаний матеріал носить на собі ще „півлегальне“ маскування.

Програма тарасівців була проголошена в пресі також у тому ще „півлегальному“ виді і, мабуть, проти волі самого Івана Липи, як „Конфесіон де фуа“, себто „Визнання віри молодих українців“. Писав про це Іван Франко. Загальну атмосферу того роду діяльності і духа часу змальовує прекрасно Борис Грінченко у повісті „Соняшній промінь“, кінець якої із висновками про самостійність не пропустила в його творчості та сама україножерна большевицька цензура.

Як бачимо, праця тарасівців була організована поєднанням ть зв. „півлегального“ відтинку з зовсім нелегальною і підпільною політично-революційною боротьбою, яка знайшла своє завершення в етапі РУП (себто Революційної Української Партії) із її програмою зформульованою Миколаю Міхновським як „Самостійна Україна“.

У святкуванні „Просвіти“ така виразно проовітня ська, а рівночасно ідейно-політична діяльність тарасівців, зовсім призабута. Тимчасом якраз їх „Просвіта“ була прикладом і взором для „Провіти“ кінця двадцятих і тридцятих років цього століття, коли так само, як у „Братерстві“, вона поєднувала легальну, півлегальну і підпільно-революційну діяльність. Була рівнобіжно і різниці сторінками своєї діяльності пов'язана з революційним рухом Організації Українських Націоналістів. Так! Але кінечність такого саме унапряження праці „Просвіти“ знали і здійснювали вже тарасівці.

Осередок СУМА у Філядельфії

(Закінчення із ст. 9)

ноненко, В. Риндич, П. Воляннюк, С. Вонс — члени Булави; М. Бачара, М. Солтис, І. Чомко, С. Юрчак — Контрольна комісія; А. Міджак, В. Максим'юк, Л. Трищевський, М. Дякун — Товариський суд; М. Солтис, Л. Трищевський, В. Риндич — члени дирекції Дому Української Молоді.

Треба зазначити, що управа Осередку, окрім кількох „піонерів“ Осередку, складається з молодих дружинників і дружинниць, виховників Відділу і Осередку СУМА. Це — велике досягнення Осередку і гордість тих, — як сказав М. Бачара, один із основоположників СУМА у Філядельфії, у своєму слові, — які заснували Осередок, які тепер можуть легше віддихнути, знаючи, що їхня праця не пішла намарно, але що її плекатимуть і поширюватимуть нові сили їхніх вихованців.

Останньою точкою була дискусія над досягненнями і недоліками Осередку та відділу, і над побажаннями батьків чи членів. У дискусії займали слово: Стефурак, Феруляк, Шперналь, Стасюк, Бачара, Вишнякський, Пришляк, Петрович, Міджак, Воляннюк, Лукецький, Трищевський, Федорійчук, Романець, Мірчук і інші. Роман Мірчук

бл. п. ЛЮБИ ЗІНКЕВИЧ

буде відправлена в понеділок 17 березня 1969 року о 8-ій годині рано

СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Покрови, вул. Ліде 30, Торонто.
Просимо знайомих про молитви.

Ярослава Кушнір з родиною — сестра
Роман Зінкевич з родиною — брат

НАБУВАЙТЕ ВИДАННЯ „ГОМОНУ УКРАЇНИ“

З нагоди 20-річчя „Гомону України“ проголошуємо березень і квітень 1969 р. випродажем видань „Гомону України“ по зниженій ціні.

Видання „Гомону України“ зареєстровані в Конгресивній бібліотеці США.

1. Д. ДОНЦОВ — „Рік 1918, Київ“ спогади, 128 ст. звич. ціна \$1.00 у випродажу \$0.75
2. Ольга МАК — „Чудасій“, повість, 214 ст. звич. ціна \$2.00 у випродажу \$1.00
3. Юрій ТИС — „Конотон“, — оповідання звич. ціна \$2.00 у випродажу \$1.00
4. Ольга МАК — „Жайра“, роман, 2-ий т. — з бразилійського життя — звич. ціна \$3.00 у випродажу \$1.50
5. Меланія КРАВЦІВ — „Калейдоскоп“, оповідання, 134 стор. (малий запас) звич. ціна \$2.00 у випродажу \$1.00
6. Ольга МАК — „Проти перекопань“, роман, 368 ст. (малий запас) звич. ціна \$3.50 у випродажу \$2.50
7. Олег ЛИСЯК — „Люди такі, як ми“, повість, 310 ст. (У твердій оправі \$0.50 дорожче) звич. ціна \$3.50 у випродажу 1.50
8. М. ПОНЕДІЛОК — „Говорить лише поле“, новели, парси, оповідання, 318 стор. Дуже малий запас. у твердій оправі \$0.50 дорожче. Звич. \$4.00 у випродажу \$3.00
9. Е. МАЛАНЮК — „Книга спостережень“ 2-й т. 478 ст. У твердій оправі 0.75 дорожче. Звич. \$4.00 у випродажу \$2.50
10. В. ВОЛИЦЬКИЙ — „На Львів і Київ“, 238 ст. У твердій оправі \$0.75 дорожче. Звич. \$2.50 у випродажу \$1.25
11. Зенон ТАРНАВСЬКИЙ — „Дорога на Високий замок“, 254 ст. У тверд. опр. \$0.50 дорожче. Звич. \$2.50 у випрод. \$1.50
12. Юрій ТИС — „К-7“ фантаст. оповідання, 204 ст. У твердій оправі \$0.50 дорожче. Звич. \$2.00 у випродажу \$1.00
13. Оксана КЕРЧ — „Наречений“ оповідання, 280 ст. У твердій оправі \$0.50 дорожче. Звич. \$3.00 у випродажу \$1.50
14. В. КУЛІШ — „Слово про будинок „Слово“ 68 ст. Звич. ціна \$1.25 у випродажу \$0.75
15. Д. ДОНЦОВ — „Хрестом і мечем“ 320 ст. У твердій оправі \$0.50 дорожче. Звич. \$3.50 у випродажу \$2.50
16. Н. РІПЕЦЬКИЙ — „Р. 33“, оповідання, нариси, 320 ст. У твердій оправі \$0.50 дорожче. Звич. \$2.50 у випродажу \$1.50
17. Д-р Я. ГРИНЕВИЧ — „Катря Гриневич“ біогр. нарис У твердій оправі \$0.50 дорожче. Звич. \$1.50 у випродажу \$1.00

АЛЬМАНАХИ-КАЛЕНДАРІ: 1956, 7, 8, 9, 1960, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 і 1968 рр. (Альманаха немає за 1961 р. вичерпано) звич. ціна \$1.50 у випродажу \$0.75

Видань: Ольга Мак — „Жайра“ 1-й т., Д. Донцов — „Дві літератури вашої доби“, Д. Донцов — „Незримі Скрижалі Кобзаря“, М. Кравців Меланія — „Дорога“ і Е. Маланюк — „Книга спостережень“ — 1-ий т. немає, вичерпано.

Родинна і товариська хроніка

День 1-го лютого 1969 р. залишиться незабутнім для п-ва Степанів і Остапа Романюків.

Родина і приятелі зішлись до їхнього дому, щоб разом з ними відсвяткувати 25-ліття їхнього подружнього життя. Господарем вечора був п. Омелян Пашинський. Привітавши ювілянтів, він поприсів о. Лавриншина перевести молитву. По чері господар вечора в гарний спосіб перевів програму, поклав кавши до слова о. Лавриншина, а опісля сестру п-і О. Хлопецьку, яка в гарний спосіб переказала перебіг їхнього життя.

Вкінці п. О. Пашинський у своїх словах підкреслює велику пошану до ювілянтів та гідне виховання їхніх дітей. Покликані до слова ювілянти зі зворушенням висловили вдячність гостям за звеличання їхнього родинного свята своєю присутністю. Присутні зложили \$40 на „Український Дім“ на вул. Крісті в Торонті і \$10 на прес-фонд „Гоміну України“.

Щира подяка жертводавцям, а ювілятам бажаємо кріпкого здоров'я та багато щасливих літ життя.

М. К.

22 лютого ц. р. в д-ві п-ва Сурових зібралось велике число приятелів та знайомих, щоб ошанувати господарів із їхнім 25-літнім ювілеєм подружнього життя та відзначити їх за їхню суспільно-громадську працю. Вечірню емлію провів товариш із юних літ і сусід ювілята п. Вол. Василькевич. Свято розпочато молитвою та благословенням трапези, чого дсвершив о. шамбеляк Р. Добрянський, парох церкви св. Покрови, парафіянами якої є ювілянти. В офіційній частині вечора привітання для ювілянтів зложили: п. І. Новосад від Централі Українців Католиків Манітоби та Братства св. Миколая, о. д-р Олександр Баран, приятель ювілянтів ще із таборового спільного життя, І. Цяпута від Інституту Провсвіти та о. Добрянський від парафії. Присвяго було слухати при віт сина Ростислава від дітей, як теж похресниць ювілянтів, висказаний в поправній українській мові.

Оригінальним привітанням були привітти від рідних братів ювілянта з України, саграли на платівках. Був відчитаний теж привіт від п-ва Василькевича (сестіфорів) із Америки, які з огляду на поважний вік не могли прийти. П-во Василькевич: — це вчителі студії, в д-ві яких частим гостем був ювілянт у своїх молодих роках; які мали великий вплив на формування його світогляду.

Господар вечора, як близький друг ювілята, подав присутнім життєвий шлях ювілята. Він сказав, що п. Суровий вже з юних літ включився в суспільно-громадське і політичне життя. Будучи членом ОУН, він брав активну участь у різних видах організації озвєсти, зокрема в часі боротьби за волю Карпатської України. З того часу із дозою гордості згадує ювілянт свою співпрацю із визначними членами ОУН — полк. Гасинем — Лицарем та Грицасем — Перебіліносом.

За приналежність до ОУН він був ув'язнений поляками в 1938 році. В час другої світової війни, безпосередньо після одруження в Білій Підляській, доля закліла собі із ювілята, кинувши його в большевицькі лабетти, з яких вда лось йому щасливо вирватись, пербувши довгий шлях від Уралу до Чехо-Словацьки.

На терені Вікіпеду п-во Сурові весь час активні в організованому нашому житті. На сьогодні п. Суровий є секретарем Централі Українців Католиків Манітоби, секретарем архієпархіального Управління БУК, доволітим фін. секретарем і фактичним керівником кооперативи Північного Вікіпеду, членом Інституту Провсвіти, членом ЛВУ, а останньо від листопада 1968 року обраний верховним організатором Братства св. Миколая.

Супружжя п-ва Сурових благословило двома синями, Ростиславом і Орестом, з яких старший Ростислав кінчає цього року університет. Він, як і його батьки, наснажений патріотизмом і любов'ю до свого рідного народу, бере активну участь в студентських організаціях і виробляється на провіданого члена нашої спільноти. Ювілянти це приміряє християнське патріотичне супружжя, як це підкреслює у своєму слові: о. Добрянський і в такому дусі виростають і їхні діти, що є запорукою для нашої спільноти для задержання нашого національного обличчя в Канаді.

Скромність і безпретензійність ювілята, з якою він висловив свою подяку для гостей за їхню участь у святі, а зокрема за гарні подарунки якими приятелі обдарували їх, є тільки ще одним доказом їхньої громадської виробленості і взаємності, що зробило мило враження на всіх присутніх.

При нагоді цих святкувань не забуто теж за нашу пресу „Гомін України“ і „Поступ“, читачами яких є ювілянти і зложено для кожного із цих часописів по 25 доларів, з чого переважну частину ввлатили самі ювілянти.

Гарно зформоване слово господаря про ювілянтів його „міх“ дотепі, якими були переплетітві виступи поодвожних промовців, добіра і смачна вечеря та одосталь — холодних — випитків, все це створювало дуже приємну атмосферу, так що ювілей цієї задержиться в пам'яті присутніх на довгий час.

Тут і там можна почути критичні зауваження родичних ювілянтів, мовляв, це зайва витрата часу, це обсорбує людей і т. п. Всі ці зауваження вилучують критики тому, що це єдина нагода для громади пошанувати вклад праці людини і тим самим зобов'язати працювати для тієї громади на майбутнє. Пошанування є добрим триклядом для інших, які бачать, що громада ємі оцінити працю людини ще за її життя. Зрештою, навіть для самої творчій зустрічі — варто це робити тому, що люди пізнають себе взаємно і їхнє взаємство приймає інтимний характер, що так потрібний для нашого суспільного життя.

Учасник

26 жовтня 1968 р. зала „Дому Молоді“ при вул. Дулот 120 в Монреалі заповнилася приятелями та знайомими, щоб ошанувати п-во М. і Я. Гумєних з нагоди набуття ншого будинку. П-во Гумєних є активними працівниками в ОСУМ, п. Я. Гумєний є членом управи Батьківського Комітету від початку його заснування, членом комітету „Верховини“, як також одним з організаторів нещодавньої дутої оркестри „Трембіта“ при ОСУМ у Монреалі. Їх двоє синів — Петро та Орест є вірними членами Юнацтва СУМ і членами дутої оркестри.

При вході на залю батьки п-ва Гумєних привітали їх хлібом та сіллю, та під оплески присутніх впрсвдили їх на почесне місце. П. М. Гаїда, який емлію провадив цим родичним святом, поприсів присутнього о. декана А. Цімбалістого провести молитву. Крім побажання, яке зложив о. А. Цімбалістий, побажання склали від ОСУМ п. М. Безпальок, від Батьківського Комітету — п. М. Андрусак та п. Т. Баран — від земляків. Від родичів ширій привіт зложив п. В. Сидор. На заклик п. П. Кушніра присутні гості зложили пожертву в сумі 177 дол., що її розподілено в такий спосіб: „Гомін України“ — 10 дол., „Шлях Перемоги“ — 10 дол., журнал „Крилаті“ — 15 дол., Візв. Фсод — 25 дол. та на виховні цілі юнацтва СУМ 117 дол.

Усім жертводавцям щира подяка а п-ву Гумєним зрокити довгі роки в щасті та здоров'ю у своїй хаті.

Присутній

24 серпня 1968 р. дого залишились в пам'яті родини п-ва Степанів та Михайла Біликів. Того дня приятелі та знайомі влаштували їм гарну несподіванку з нагоди набуття власного дому Простора зала парафії св. Михайла на Іберолі була заповнена по берені їхніми друзями які зішлись, щоб разом з ними веселитись їхнім новим здобутком. П-во Білики є активними членами ОСУМ, Паві Білик, крім жертовної праці у Жіночій Ланці, є також членом хору „Вояк“ при ОУВФ у Монреалі, а п. Білик в управі ОСУМ є головою Будівельного Комітету Дому Молоді при Орг. Виз. Фронту в Монреалі. Також їхні діти Рома та Петруся є членами Юнацтва СУМ. Програмою емлію провадив п. М. Безпальок. Він просив о. Коляківського провести молитву та благословення, а згодом привітти зложили від ОСУМ п. П. Дубас, від Жіночої Ланки пані С. Шнурицька та п. П. Кушнір від Батьківського Комітету. Від ближчих приятелів, ще з рідних сторін, привіт зложили пп. М. Процьків та В. Солодкіл. Наприкінці п-во Білики зложили усім щирю подяку за влаштування гарної несподіванки та за їх присутність.

На заклик п. І. Ковалю присутні склали пожертву в сумі 215 дол., з чого призначено по 10 дол. на журнал „Крилаті“, „Гомін України“, „Шлях Перемоги“, на Візвольний Фсод — 20 дол. та на виховні цілі юнацтва СУМ — 165 дол. Усім жертводавцям щира подяка, а п-ву Біликам всього кращого у своїй хаті. Щастя Вам Боже.

Присутній

8. II. 1969 р. в д-ві п-ва Марії і Григорія Чамбулів близькі приятелі та знайомі зробили їм привітання — несподіванку з нагоди набуття ншевецького дому, у якому вони тепер живуть.

Вч. о. І. Савчак поблагословив господарів та пояснив їм провіан молитву, а по відпіванні моголіття о. Савчак сказав дуже гарно промову, в якій між іншим ствердив, що „це дуже гарно, що ми тут на чужині, так любимося і на такі привітання так численно сходимося“. Також о. Савчак згадав про церкву св. Покрови на Лідс — Осінгтон, яка ще має около 200 тисяч дол. довгу. З цієї нагоди пані Марія Женчук провела збірку, яка приїздила 53 дол. З цієї суми 41 дол. призначено на церкву, а 12 дол. на „Гомін України“.

Господарі дому, Марія і Григорій Чамбули щиро подякували усім присутнім, що не погордили та прийшли привітати їх на ншевому місці, а о. Савчак подякував за дар, який гості зложили на церкву. Молитвою закінчили вечерю, а після гості забавлялись до пізньої ночі.

Василь Женчук

Дуже милою несподіванкою для п-ва Володимира і Ани Руденських був день 12 жовтня 1968 р., в якому то дні родина, земляки, друзі, приятелі і знайомі зішлись в залі катедри св. Йосафата в Торонті, щоб привітати шановних ювілянтів в 25-річчя їх подружнього життя.

Того ж дня о. Шараневич відслужив молебень в навіренні ювілянтів.

При вході на залю ювілянтів втали хлібом і сіллю п-ві Голосацька і п. Кушнік — швагер ювілянта.

Зал була заповнена приятелями. Між присутніми була рідна сестра ювілянта, Софія Кутчик, яка з мужем і донькою прибула з Балтімору, США. Святом провадив брат ювілянта. На голсованому столі перед ювілянтами пишався прибраний барвінком український коровай. На прохання господаря першу частину свята розпочав молитвою о. Юліан Микитин. В своїй промові побажав ювілянтам щастя і здоров'я в дальшому житті, при тому згадав, що точю 25 років тому він вінчав ювілянтів на рідних земляках. Після вітан ювілянтів колишній їх друг п. Богдан Гурпалівський з Детройту, який хотів переповіт перебіт життя ювілянтів. Привіт від рідної мами пані ювілятки відчитав п. Іван Москаль. Милою нагородою для ювілянтів була промова доньки, яка від себе і брата подякувала батькам за їх труд, який вони вложили для їх виховання.

Пані Голосацька зложила привіт від себе і господарів та передала ювілянтам подарунок.

В часі за́бав, на заклик п. Москаля збірку перевели пані Осипа Олійник і панна Е. Кутчик. Збірка приїздила 85 дол., з чого 15 дол. призначено для „Гоміну України“, а 70 дол. на будове доми при вул. Крісті в Торонті.

Першу частину свята закінчив молитвою о. Ю. Микитин. Далше гості мило забавлялись до пізнього вечора. Ювілянтам дсждатись золотого

ювілею, а жертводавцям щира подяка.

Наш активний і побожний член православної громади св. Покрови в Су Сейн Марі пан Анатолій Бобер минулого року дав понад 400 дол. на будове резиденції і безкоштовно з свого матеріалу провів всі водопроводи в резиденції. Цього року він має щастя бути в Греції і там знайти собі подругу життя та одружитись.

8 лютого 1969 р. відбулася зустріч членів громади й приятелів з ексодруженою парою, Анатолієм і Анастасією, в залі при резиденції. Прот. Д. Свиринський поблагословив Анатолія й Анастасію та поздоровив від усіх присутніх і побажав життя в щасті й любові між собою та не забувати Господа і Його святої Церкви.

Потім відбулась спільна трапеза, що приготували сестриці. Голова трапези пані Байор. Під час трапези присутні поздоровляли одружених і подарували їм диванка, а також проведено збірку на українську пресу. Збіркою 15 дол. і розподілено так: на „Вісник“ 5 дол., на „Український Голос“ 5 дол. і на „Гомін України“ 5 дол. Крім того наш шанований пан Мильченко Григорій пожертвував на потреби нашої церкви 100 дол. Щира подяка всім жертводавцям а Анатолію й Анастасії щасливого життя.

Прот. Д. Свиринський

Між присутніми була рідна сестра ювілянта, Софія Кутчик, яка з мужем і донькою прибула з Балтімору, США. Святом провадив брат ювілянта. На голсованому столі перед ювілянтами пишався прибраний барвінком український коровай. На прохання господаря першу частину свята розпочав молитвою о. Юліан Микитин. В своїй промові побажав ювілянтам щастя і здоров'я в дальшому житті, при тому згадав, що точю 25 років тому він вінчав ювілянтів на рідних земляках. Після вітан ювілянтів колишній їх друг п. Богдан Гурпалівський з Детройту, який хотів переповіт перебіт життя ювілянтів. Привіт від рідної мами пані ювілятки відчитав п. Іван Москаль. Милою нагородою для ювілянтів була промова доньки, яка від себе і брата подякувала батькам за їх труд, який вони вложили для їх виховання.

Пані Голосацька зложила привіт від себе і господарів та передала ювілянтам подарунок.

В часі за́бав, на заклик п. Москаля збірку перевели пані Осипа Олійник і панна Е. Кутчик. Збірка приїздила 85 дол., з чого 15 дол. призначено для „Гоміну України“, а 70 дол. на будове доми при вул. Крісті в Торонті.

Першу частину свята закінчив молитвою о. Ю. Микитин. Далше гості мило забавлялись до пізнього вечора. Ювілянтам дсждатись золотого

ювілею, а жертводавцям щира подяка.

Наш активний і побожний член православної громади св. Покрови в Су Сейн Марі пан Анатолій Бобер минулого року дав понад 400 дол. на будове резиденції і безкоштовно з свого матеріалу провів всі водопроводи в резиденції. Цього року він має щастя бути в Греції і там знайти собі подругу життя та одружитись.

8 лютого 1969 р. відбулася зустріч членів громади й приятелів з ексодруженою парою, Анатолієм і Анастасією, в залі при резиденції. Прот. Д. Свиринський поблагословив Анатолія й Анастасію та поздоровив від усіх присутніх і побажав життя в щасті й любові між собою та не забувати Господа і Його святої Церкви.

Потім відбулась спільна трапеза, що приготували сестриці. Голова трапези пані Байор. Під час трапези присутні поздоровляли одружених і подарували їм диванка, а також проведено збірку на українську пресу. Збіркою 15 дол. і розподілено так: на „Вісник“ 5 дол., на „Український Голос“ 5 дол. і на „Гомін України“ 5 дол. Крім того наш шанований пан Мильченко Григорій пожертвував на потреби нашої церкви 100 дол. Щира подяка всім жертводавцям а Анатолію й Анастасії щасливого життя.

Прот. Д. Свиринський

Між присутніми була рідна сестра ювілянта, Софія Кутчик, яка з мужем і донькою прибула з Балтімору, США. Святом провадив брат ювілянта. На голсованому столі перед ювілянтами пишався прибраний барвінком український коровай. На прохання господаря першу частину свята розпочав молитвою о. Юліан Микитин. В своїй промові побажав ювілянтам щастя і здоров'я в дальшому житті, при тому згадав, що точю 25 років тому він вінчав ювілянтів на рідних земляках. Після вітан ювілянтів колишній їх друг п. Богдан Гурпалівський з Детройту, який хотів переповіт перебіт життя ювілянтів. Привіт від рідної мами пані ювілятки відчитав п. Іван Москаль. Милою нагородою для ювілянтів була промова доньки, яка від себе і брата подякувала батькам за їх труд, який вони вложили для їх виховання.

Пані Голосацька зложила привіт від себе і господарів та передала ювілянтам подарунок.

В часі за́бав, на заклик п. Москаля збірку перевели пані Осипа Олійник і панна Е. Кутчик. Збірка приїздила 85 дол., з чого 15 дол. призначено для „Гоміну України“, а 70 дол. на будове доми при вул. Крісті в Торонті.

Першу частину свята закінчив молитвою о. Ю. Микитин. Далше гості мило забавлялись до пізнього вечора. Ювілянтам дсждатись золотого

ювілею, а жертводавцям щира подяка.

Наш активний і побожний член православної громади св. Покрови в Су Сейн Марі пан Анатолій Бобер минулого року дав понад 400 дол. на будове резиденції і безкоштовно з свого матеріалу провів всі водопроводи в резиденції. Цього року він має щастя бути в Греції і там знайти собі подругу життя та одружитись.

8 лютого 1969 р. відбулася зустріч членів громади й приятелів з ексодруженою парою, Анатолієм і Анастасією, в залі при резиденції. Прот. Д. Свиринський поблагословив Анатолія й Анастасію та поздоровив від усіх присутніх і побажав життя в щасті й любові між собою та не забувати Господа і Його святої Церкви.

Потім відбулась спільна трапеза, що приготували сестриці. Голова трапези пані Байор. Під час трапези присутні поздоровляли одружених і подарували їм диванка, а також проведено збірку на українську пресу. Збіркою 15 дол. і розподілено так: на „Вісник“ 5 дол., на „Український Голос“ 5 дол. і на „Гомін України“ 5 дол. Крім того наш шанований пан Мильченко Григорій пожертвував на потреби нашої церкви 100 дол. Щира подяка всім жертводавцям а Анатолію й Анастасії щасливого життя.

Прот. Д. Свиринський

Між присутніми була рідна сестра ювілянта, Софія Кутчик, яка з мужем і донькою прибула з Балтімору, США. Святом провадив брат ювілянта. На голсованому столі перед ювілянтами пишався прибраний барвінком український коровай. На прохання господаря першу частину свята розпочав молитвою о. Юліан Микитин. В своїй промові побажав ювілянтам щастя і здоров'я в дальшому житті, при тому згадав, що точю 25 років тому він вінчав ювілянтів на рідних земляках. Після вітан ювілянтів колишній їх друг п. Богдан Гурпалівський з Детройту, який хотів переповіт перебіт життя ювілянтів. Привіт від рідної мами пані ювілятки відчитав п. Іван Москаль. Милою нагородою для ювілянтів була промова доньки, яка від себе і брата подякувала батькам за їх труд, який вони вложили для їх виховання.

Пані Голосацька зложила привіт від себе і господарів та передала ювілянтам подарунок.

В часі за́бав, на заклик п. Москаля збірку перевели пані Осипа Олійник і панна Е. Кутчик. Збірка приїздила 85 дол., з чого 15 дол. призначено для „Гоміну України“, а 70 дол. на будове доми при вул. Крісті в Торонті.

Першу частину свята закінчив молитвою о. Ю. Микитин. Далше гості мило забавлялись до пізнього вечора. Ювілянтам дсждатись золотого

ювілею, а жертводавцям щира подяка.

Наш активний і побожний член православної громади св. Покрови в Су Сейн Марі пан Анатолій Бобер минулого року дав понад 400 дол. на будове резиденції і безкоштовно з свого матеріалу провів всі водопроводи в резиденції. Цього року він має щастя бути в Греції і там знайти собі подругу життя та одружитись.

8 лютого 1969 р. відбулася зустріч членів громади й приятелів з ексодруженою парою, Анатолієм і Анастасією, в залі при резиденції. Прот. Д. Свиринський поблагословив Анатолія й Анастасію та поздоровив від усіх присутніх і побажав життя в щасті й любові між собою та не забувати Господа і Його святої Церкви.

Потім відбулась спільна трапеза, що приготували сестриці. Голова трапези пані Байор. Під час трапези присутні поздоровляли одружених і подарували їм диванка, а також проведено збірку на українську пресу. Збіркою 15 дол. і розподілено так: на „Вісник“ 5 дол., на „Український Голос“ 5 дол. і на „Гомін України“ 5 дол. Крім того наш шанований пан Мильченко Григорій пожертвував на потреби нашої церкви 100 дол. Щира подяка всім жертводавцям а Анатолію й Анастасії щасливого життя.

Прот. Д. Свиринський

Між присутніми була рідна сестра ювілянта, Софія Кутчик, яка з мужем і донькою прибула з Балтімору, США. Святом провадив брат ювілянта. На голсованому столі перед ювілянтами пишався прибраний барвінком український коровай. На прохання господаря першу частину свята розпочав молитвою о. Юліан Микитин. В своїй промові побажав ювілянтам щастя і здоров'я в дальшому житті, при тому згадав, що точю 25 років тому він вінчав ювілянтів на рідних земляках. Після вітан ювілянтів колишній їх друг п. Богдан Гурпалівський з Детройту, який хотів переповіт перебіт життя ювілянтів. Привіт від рідної мами пані ювілятки відчитав п. Іван Москаль. Милою нагородою для ювілянтів була промова доньки, яка від себе і брата подякувала батькам за їх труд, який вони вложили для їх виховання.

Пані Голосацька зложила привіт від себе і господарів та передала ювілянтам подарунок.

В часі за́бав, на заклик п. Москаля збірку перевели пані Осипа Олійник і панна Е. Кутчик. Збірка приїздила 85 дол., з чого 15 дол. призначено для „Гоміну України“, а 70 дол. на будове доми при вул. Крісті в Торонті.

Першу частину свята закінчив молитвою о. Ю. Микитин. Далше гості мило забавлялись до пізнього вечора. Ювілянтам дсждатись золотого

ювілею, а жертводавцям щира подяка.

Наш активний і побожний член православної громади св. Покрови в Су Сейн Марі пан Анатолій Бобер минулого року дав понад 400 дол. на будове резиденції і безкоштовно з свого матеріалу провів всі водопроводи в резиденції. Цього року він має щастя бути в Греції і там знайти собі подругу життя та одружитись.

8 лютого 1969 р. відбулася зустріч членів громади й приятелів з ексодруженою парою, Анатолієм і Анастасією, в залі при резиденції. Прот. Д. Свиринський поблагословив Анатолія й Анастасію та поздоровив від усіх присутніх і побажав життя в щасті й любові між собою та не забувати Господа і Його святої Церкви.

Потім відбулась спільна трапеза, що приготували сестриці. Голова трапези пані Байор. Під час трапези присутні поздоровляли одружених і подарували їм диванка, а також проведено збірку на українську пресу. Збіркою 15 дол. і розподілено так: на „Вісник“ 5 дол., на „Український Голос“ 5 дол. і на „Гомін України“ 5 дол. Крім того наш шанований пан Мильченко Григорій пожертвував на потреби нашої церкви 100 дол. Щира подяка всім жертводавцям а Анатолію й Анастасії щасливого життя.

Прот. Д. Свиринський

Між присутніми була рідна сестра ювілянта, Софія Кутчик, яка з мужем і донькою прибула з Балтімору, США. Святом провадив брат ювілянта. На голсованому столі перед ювілянтами пишався прибраний барвінком український коровай. На прохання господаря першу частину свята розпочав молитвою о. Юліан Микитин. В своїй промові побажав ювілянтам щастя і здоров'я в дальшому житті, при тому згадав, що точю 25 років тому він вінчав ювілянтів на рідних земляках. Після вітан ювілянтів колишній їх друг п. Богдан Гурпалівський з Детройту, який хотів переповіт перебіт життя ювілянтів. Привіт від рідної мами пані ювілятки відчитав п. Іван Москаль. Милою нагородою для ювілянтів була промова доньки, яка від себе і брата подякувала батькам за їх труд, який вони вложили для їх виховання.

Пані Голосацька зложила привіт від себе і господарів та передала ювілянтам подарунок.

В часі за́бав, на заклик п. Москаля збірку перевели пані Осипа Олійник і панна Е. Кутчик. Збірка приїздила 85 дол., з чого 15 дол. призначено для „Гоміну України“, а 70 дол. на будове доми при вул. Крісті в Торонті.

Першу частину свята закінчив молитвою о. Ю. Микитин. Далше гості мило забавлялись до пізнього вечора. Ювілянтам дсждатись золотого

ювілею, а жертводавцям щира подяка.

Наш активний і побожний член православної громади св. Покрови в Су Сейн Марі пан Анатолій Бобер минулого року дав понад 400 дол. на будове резиденції і безкоштовно з свого матеріалу провів всі водопроводи в резиденції. Цього року він має щастя бути в Греції і там знайти собі подругу життя та одружитись.

8 лютого 1969 р. відбулася зустріч членів громади й приятелів з ексодруженою парою, Анатолієм і Анастасією, в залі при резиденції. Прот. Д. Свиринський поблагословив Анатолія й Анастасію та поздоровив від усіх присутніх і побажав життя в щасті й любові між собою та не забувати Господа і Його святої Церкви.

Потім відбулась спільна трапеза, що приготували сестриці. Голова трапези пані Байор. Під час трапези присутні поздоровляли одружених і подарували їм диванка, а також проведено збірку на українську пресу. Збіркою 15 дол. і розподілено так: на „Вісник“ 5 дол., на „Український Голос“ 5 дол. і на „Гомін України“ 5 дол. Крім того наш шанований пан Мильченко Григорій пожертвував на потреби нашої церкви 100 дол. Щира подяка всім жертводавцям а Анатолію й Анастасії щасливого життя.

Прот. Д. Свиринський

Між присутніми була рідна сестра ювілянта, Софія Кутчик, яка з мужем і донькою прибула з Балтімору, США. Святом провадив брат ювілянта. На голсованому столі перед ювілянтами пишався прибраний барвінком український коровай. На прохання господаря першу частину свята розпочав молитвою о. Юліан Микитин. В своїй промові побажав ювілянтам щастя і здоров'я в дальшому житті, при тому згадав, що точю 25 років тому він вінчав ювілянтів на рідних земляках. Після вітан ювілянтів колишній їх друг п. Богдан Гурпалівський з Детройту, який хотів переповіт перебіт життя ювілянтів. Привіт від рідної мами пані ювілятки відчитав п. Іван Москаль. Милою нагородою для ювілянтів була промова доньки, яка від себе і брата подякувала батькам за їх труд, який вони вложили для їх виховання.

Пані Голосацька зложила привіт від себе і господарів та передала ювілянтам подарунок.

В часі за́бав, на заклик п. Москаля збірку перевели пані Осипа Олійник і панна Е. Кутчик. Збірка приїздила 85 дол., з чого 15 дол. призначено для „Гоміну України“, а 70 дол. на будове доми при вул. Крісті в Торонті.

Відійшли у вічність

Бл. п. ГАННА СКАЛЬНА

У суботу 22 лютого ц. р. відправлено у Торонті Богослуження і Пашиду за спокій душі бл. п. Ганни Скальної: на поминальному обіді присутні зложили на пресовий фонд „Гоміну України“ 20 дол. Жертводавцям щиро сподіваємося, а родичі Покійної найкращіх висловів співчуття.

Бл. п. ІЛЛЯ ГАБОРА

Бл. п. Ілля Габора народився 8. 7. 1898 р. в селі Дорошевиці, пов. Застава, на Буковині, а помер 27. 12. 1968 р. в Су Сент Мері, Онт. Ще будучи юнаком, служив в австрійській армії і брав участь в боях на Італійському фронті. Згодом був учасником Українського повстанського полку в Чернівцях, за що пізніше був репресований. Вийшовши з тюрми, одружився, а оскільки виїхав до Канади шукати кращої долі. Залишив дружину і двох

дітей з думкою і надією, що в скорому часі повернуться і забере свою родину. Тут доля виявилася іншою, як він собі бажав.

Під час війни дружина померла. Пізніше одружився в Канаді

вдруге і до кінця свого життя залишився вірним подружжю. Як українець ніколи не відмовлявся від жертви на добру ціль. Похороною Покійного з української престолаві церкви на Ассісве кладовище, куди відправив бл. п. Ілля Габора і відслужив Пашиду о. Дем'ян Свиріденко. Згодом відбулася трапеза в приміщенні парафії, де її передала збірка на пресу. Це було бажання дружини Покійного. Вона сама зложила на „Гомін України“ 15 дол., а п. С. Манчулеко 5 дол.

Покійний Ілля Габора залишив у смутку дружину і сина та онуків в Україні, а в Канаді дорогу дружину та багатьох приятелів, бо й сам був доброю вдачею. Хай казедська земля буде йому легкою.

ПОДЯКА

У першу річницю смерті бл. п. Івана Голуба, у Гамільтоні, 16 лютого ц. р. відправлено поминальне Богослуження, яке відслужив о. парох Т. Герасимчук, а Пашиду о. Г. Войко. За те складе сердечну подяку Всесвітньому отцям опечалена дружина Покійного Івана — Мокрина з дякою.

Опісля рідня бл. п. Івана запросила найближчих друзів у хату на спільну трапезу. Молитву перед трапезою прочитав о. Г. Войко, п. Кличів, як близький знав про Покійного теплим словом, а кум П. Починюк вів заповіт, щоб Покійного Івана спом'янути не тільки словом, але також і ділом. Збіркою на пресу — „Гомін України“ зайнявся п. Іван Марчук. Вона принесла 27 дол. З цієї суми призначено на невідому війну 17 дол., а 10 дол. на пресовий фонд „Гоміну України“.

Літургія українською мовою

Архиепископський Синод українських католицьких владик видав, для літургійного вжитку по церквах і для богомільного читання, Євангелії на неділі, празники і різні потреби.

Переклад виготовила Літургійна комісія при збереженні церковно-літургійної традиції та в продовженні безперервної вікової практики.

Книга має форму настольної Євангелії, налічує 345 сторінок друку, у двох кольорах, червоному й чорному, та є оздоблена численними закладками старої київської школи.

Євангелії на неділі, празники і різні потреби мають вступне слово і благословення Верховного архиєпископа, надруковані вони в Криптоферратській обителі біля Риму.

Ціна неоправленої книги — 10 доларів. Найдешевша, але гарна і висококомітетська оправа коштує 25 доларів.

Появилася літургійна книга, а саме: Священна й Божественна Літургія Йона Золотоустого, видана в Римі 1968 р.

„К-7“

Фантастичне оповідання Юрія Тиса „К-7“ знаходить масового читача. Не проминіть нагоди закупити „К-7“ і для себе в цілі (для передплатників) 2.50 - 3.00 дол. в книгарнях 2.50 - 3.50 дол.

ДОСТАВА

ПОСИЛОК ДО ВСІХ
КРАЇН ЄВРОПИ
ЛІТАКОМ АБО КОРАБЛЕМ

Солідне опакуння
у скринях.
Полагоджуємо всі митні
документи.

Телефонуйте:

ARROW
World Wide
Shipping
889-6269
METRO TORONTO

GOLDENS 233-1231

тепер має імпортовані оселедці
європейського виробу Бісмарк та „рольмопси“,
які можете набити у:

RONCESVALLES SUPER MARKET—147 Roncesvalles Ave.
BROWN BROS. FOOD MARKET — 592 Queen St. West

та в інших українських кращих крамницях.

Увага! СЛУХАЙТЕ Увага!

ЄДИНУ ЩОДЕННУ УКРАЇНСЬКУ
РАДІОПРОГРАМУ В ТОРОНТІ

„ПІСНЯ УКРАЇНИ“

з радіостанції СНО — на хвилі 1250
щоденно о годині 4.30 по полудні

АДРЕСА:

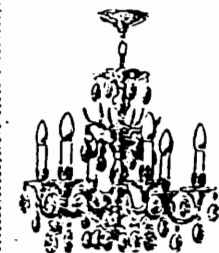
SONG OF UKRAINE
64 Hewitt Ave. Toronto 3, Ont. Tel. 536-4262

Українська текстильна крамниця
STYLETEX TEXTILES

555 Queen St. W. Toronto 2B, Ont.
Tel. 366-3375

Власник — Семен Медницький
Висилаємо посилки на різні землі: Пачки,
всичина, 22 фунти. Харчові, 33 фунти.
Літунська пошта — готові речі. Теж. с.о.д.

УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ ЛЯМП

FACTORY OUTLET

536 QUEEN ST. WEST, TORONTO
Tel. 364-3964

Висячі, стоячі та столові лампи.

ТЕЛЕФОНУЙТЕ Й ЗАЙДІТЬ ДО:

НАПРАВИ ДОМІВ, ДАХІВ

M. S. ROOFING & SHEET METAL CONTRACTOR
Metro Lic. No. 153

Степан Данилів

Наша спеціальність: Всі роди плоских дахів — Направа і будова нових: дахів, ринв, коміннів. — Криття дахівкою

Оббивання стін штучною цеглою.

— Уживаємо найкращої якості матеріалів —

Робота гарантована • Кошториси безкоштовно
41 WARREN CRESC. — TORONTO, ONT. — TEL. 764-7761

PETER'S ROOFING & SHEET METAL CONTRACTOR

П. Данишук — власник

• Дахи — криємо нові, направиємо старі.

• Ринви — вставляємо нові, направиємо старі.

• Оббиваємо стіни штучною цеглою.

Робота солідна, дешева! Оцінки безкоштовно!

Телефон: 368-3765 по год. 6-й веч.

ПІДЛОГИ

ЧИЩУ І НАПРАВЛЯЮ
СТАРІ ТВЕРДІ ПІДЛОГИ

— Робота гарантована —

Tel. 787-3681

ФОТОГРАФИ

Steven Studios

927 BLOOR ST. W. TEL. LE 1-0777

виконує
ВСІ ФОТОГРАФІЧНІ
РОБОТИ

в кольорах та чорно-білі
Єдине в Торонті спеціально влаштоване ПАТІО (ТЕРАСА) для
всільних знімків. Власники — Ст. і О. КУТОВІ

ІНСТАЛЯЦІЇ І НАПРАВИ

V. ORALEWYCH PLUMBING & HEATING

Metro Lic. No. 163

Українська фірма

Пльомберські роботи, перемодельовання.

Контрактні роботи, солідно і дешево.

Tel. 259-5586

КРЕДИТІВКА

"BUDUCHNIST" (Toronto) CREDIT UNION

140 Bathurst St. Toronto 2B, Ont. Tel. EM 6-9863

83 Christie St. Tel. 533-0244

ТЕКСТИЛІ

FIRCHUK'S TEXTILES
PARCELS TO EUROPE

HEAD OFFICE:

670 QUEEN ST. W. TORONTO 3, ONT. EM 4-5036

HAMILTON BRANCH:

293 OTTAWA ST. N. HAMILTON, ONT. Tel. 549-2005

METRO FABRICS

N. & O. Krushelnicky

PARCEL SERVICE

712 Queen St. W. Toronto 3, Ont.

Tel. 364-6789

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

J. CARDINAL & SON

366 Bathurst Street, Toronto, Ont. Tel. 368-8655

92 Annette Street, Toronto, Ont. Tel. 762-3141

ЕЛЕКТРИК

Ф. МАНАСТИРСЬКИЙ

Виконує всі електричні інсталяції

і всякого роду направи.

Тел. 239-0566

Робота гарантована!

CLEAR-VISION T.V. SERVICE

1613 Dundas St. W. — Toronto, Ont. — Tel. LE 2-7733

УКРАЇНСЬКА ГУРТІВНЯ ФАРБ І СТІННОГО
ПАПЕРУ

My Grade Paint & Wallpaper Co.

23 ST. JOHN'S RD. (at DUNDAS ST W.)

Toronto, Ont. Tel. RO 7-0464

Гуртовий і дрібний продаж — ціни дуже приступні.

ЗАЛЯ ДО ВІНАЙМУ

BAVY POINT HALL

на весілля, забави, бенкети, зустрічі

(CATERING SERVICE AT REQUEST)

343 Jane St. C. ЗАЗУЛЯК Tel. RO 7-3423

(South of Annetto) EM 6-1700 (ORCHESTRA)

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

АРКА

Всі книжкові новості. • Пластинки, грамофони, машинки до писання • Європейські та канадські радіо-ві апарати • Італійські акордіони, гітари • Біжутерія

• Канцелярні приладдя • Кераміка, різьби, вишивки, полотна і нитки до вишивання.

АРКА

Ukrainian Book Store

3644 St. LAWRENCE BLVD. - MONTREAL, QUE. - Tel. 842-3498

ІНСТАЛЯЦІЯ І ПРОДАЖ

LONDON PLUMBING & HEATING SERVICE

власник **S. PALYNIAK** Metro Lic. 165

Tel. 531-2902

852 BATHURST ST., TORONTO 4, ONT. (коло Блюру)

УКРАЇНСЬКІ ПЕКАРНІ

"THE FUTURE BAKERY"

735 QUEEN ST. W. TORONTO 3, ONT. TEL. 368-4235

"HOME TOWN BAKERY"

164 KANE AVE. TORONTO, ONT. TEL. 651-5166

Випікають найкращий хліб і різне домашнє печиво.
— Доставка до крамниць і домів. —

УКРАЇНСЬКА ШАДНИЧО-ПОЗИЧКОВА СПІЛКА
„ПЕВНІСТЬ“ у Чикаго

приймає особисто і поштою ошадності та виплачує
НАЙВИЩУ ДИВІДЕНДУ

4 3/4% два рази в році.

Всі шадничі кошти є **УБЕЗПЕЧЕНІ ФЕДЕРАЛЬНИМ
УРЯДОМ** до СУМИ 15,000 дол.

Спілка уділяє позички (мортгеджі), приймає
міські рахунки, видає чеки і „моні ордери“.

Адреса:

SECURITY SAVINGS & LOAN ASS'N.

936 NORTH WESTERN AVE. - CHICAGO, ILL. 60612 - TEL. SP. 2-4500

УКРАЇНСЬКА ФІРМА

ALASKA FUEL LIMITED

425 JANE ST. — TORONTO 9, ONT. Tel. RO 6-3040

доставляє найкращої якості опалову оливу

V.A. FURNACE OIL

— 24-ГОДИННА ОБСЛУГА —

Телефонуйте вдень RO 6-3040 — вночі RO 3-1802

Нічна доставка оливи — RO 7-0047

ALBERTA FUEL OIL LTD.

278 BATHURST ST. - TORONTO, ONT. - Tel. EM 2-3224

Українська
самостійна фірма

ПОСТАЧАННЯ
ОПАЛОВОЇ ОЛИВИ

для хатнього та
індустріального
вжитку.

Чистіщення печей та обслуґа безплатна.

Містами західноєвропейськими

(Продовження із ст. 13)
новидні, чорняві, в яскравих суєтках, „міні скертів“ не багато. Це саме найрухливіша пора дня після сієти від 1 - 4 год. по полудні, в час якої уряди і крамниці, окрім споживчих, замкнені.

Мадрид положений майже посередині Піренейського півострова над невеличкою річкою Мансарес з численними мостами. Тепер це модерне місто з кількома літунськими майданами, густою залізничною сіткою і автострадами. Про Мадрид згадується в історії на початку X століття, як форпост для мавританської фортеці Толедо, віддалений від неї 50 миль. Згодом воно стало центром Кастилії, а від 1561 р. за короля Филипа II — столицею країни. Мадрид розвинувся в середньовіччі, але його вигляд зовсім ін-

ший від сучасних європейських міст тієї епохи: вулиці широкі, площі просторі і відповідно до цього будівлі і доми. З того часу не залишилося багато замітних пам'яток, крім кількох церков, королівського замку в довкіллі чудового саду-городу „Ретіро“, ратуші, імпазантної королівської палати та кількох будинків в центральній старій дільниці. Новіші дільниці з XIX століття забудовані імпазантними будівлями, в яких приміщуються державні установи, торговельні бюро, театри тощо. При міністерстві інформації міститься українська радіопрোগрама, яка почала діяти від квітня 1951 р. (коли закрито українську радіопрোগраму в Бельгії). Її відкрито заходами п. д-ра Д. Бучинського і п. В. Пастушчука, опочатку всього на 15 хвилин пересилан-

ня в Україну і то лише три рази на тиждень. Тоді було аж 5-х редакторів. Тепер, коли радіопрোগрама відбувається кожного дня і тривають цілу годину, не має великої помочі. Окрім п. В. Пастушчука при радіомовленні працює пані Ів. Бучинська і допомагають двоє молодих студентів: панна Тамара Бучинська і студент Коваль з Аргентини. Платні невеликі, з них вижити неможливо, тому треба працювати в іншому місці, а тільки вільний час присвятити радіопраци, щоб правдиво поінформувати наших братів за залізною заслоною про події в Європі та в інших країнах, про життя і осягні українців в західному світі. Передаються теж коментарі і статті релігійної, політичної і літературної тематики, читають поезії і твори авторів заборонених в Україні.

На університеті в Мадриді студіювали і покінчили студії деякі наші студенти, діставши стипендії, які вивідав архієпископ Кир Іван Бучко. Вони роз'їхалися по світі, лише кілька залишилися тут, одружившись з єспанками. Тепер дехто приїжджає на студії з Аргентини й США. Університет, заонований 1508 р., протягом століть

славився передусім правничими і медичними студіями з великим книжковим фондом 2,000.000 томів з літератури, філософії і природничих наук, з власним плянтарієм, став найважливішим центром для всієї Еспанії. Навчання відбувається на європейський лад, повна академічна свобода, іспити

можна складати після власної волі і охоти (можна бути „вічним студентом“), не так, як в Канаді або США. Назрівають тенденції, щоб завести більше ригорозний плян студій в Еспанії. У 1928 році започатковано замістом побудову Університетського містечка, яке в час революції майже зов-

сім знищено, тепер воно відбудоване.

Гордістю Мадриду є його музей Прадо, збудований в 1795 р. біля ботанічного городу як музей природничої історії; в 1819 р. віддано його для приміщення художніх образів, що висіли в королівських замках.

(Далі буде)

Нещасливі жінки

(Закінчення із ст. 12)
ла уже не питати Андрія, а купити щось без нього. Вибрала я презарний краєвид. Високі, покриті снігом гори, — між горами глибоке і незамерзле озеро і, — здається, — якісїні над водою ходять. Ціна лише триста шістдесят доларів. Я почала розмову з продавчицею і вже готова була купити цей прекрасний образ, — як в нашу розмову вмішався Андрій.

— Ви, пані маестро, продасте рами разом з образами, чи можна у вас тільки самі рами купити?

Я уся почервоніла зі стиду за мого Андрія, — а про давчиця, сама малярка, обрарилася.

— Ми продаємо образи, а не рами, — пояснила.

— Як хочете, — казав Андрій. Щоби зробити моїй жінці приємність, я готовий у вас купити, — але

лишень рами. Образ я маю свій.

— Т-а-к? — з іронічною усмішкою відозвалася малярка. Що ж це за образ ваш такий? Він мусить бути дуже гарний?

— Був колись, — відворкнув Андрій. Це фотографія моєї жінки з її молодих літ. Оправлю її в рами, буду в неї вдвлятися та прислівувати їй до сну: „Чи пригадаєш ти, синьоока моя...“ Не буду мусити драпатися по тих горах, що намальовані на вашому образі та дешевше мені це обійдеться.

— І скажіть самі, Серафиме, чи можна з таким чоловіком щасливо подружжє нього життя доживати? — закінчила сумно свою розповідь пані Порфірія.

Я не знав, що маю відповісти. Але нещаслива жінка, мабуть, не вичитала в моїх очах такого співчуття, якого очікувала, бо ска зала:

— Е, — що з вами говорити. Усі ви мужичини одним миром мазані, — і холодно попроцавшись, відійшла.

Я ж залишився на вулиці з таким виглядом, немов би мене намальовав... Пікассо.

КОНЦЕРТ КОЛЯДОК І ШЕДРІВОК

(Закінчення із ст. 9)
грамі був виступ спільних хорів: жіночого хору ОЖ ЛВУ „Верховина“, юнацького хору СУМ у супроводі 14 бандуристок Ю. СУМ та скрипалів — учнів школи проф. С. Яременка. Ця збірка, велика одиниця дуже ефективно й гарно виконала три коляди: „Нова радість стала“ — повстанська „Пресвята Марія“ — муз. М. Гайворонського і „По всьому світу“ — муз. К. Стеценка.

При акомпаньяменті бандур, підсиленних скрипками, по-дитячому щиро і молитовно звучали слова повстанської пісні-коляди: „Подивись Ісусе, ой Ти Вожний Сину, Закували у кайдани нашу Україну. В кайдани закули та ще й пов'язали, Тисачами люд невинний в могилу вложили. Пригорнись, Ісусе, своїми руками, Верни нашу Україну і Січ з козаками.“

Хором „Верховина“ і сумівським хором диригував проф. Сергій Яременко. Концерт був приготований старанно. Гарні афіші зі знімком, чітко оформле-

ні програти, на фронтівій сторінці малюнок малих колядників зі звізду на тлі засніженого українського села, а в середині вірш Б. Лепкого „На Свят Вечір“ і сама програна.

Кінцеве слово подяки мав п. Гр. Процьків.

Около 400 людей з приємністю прослухали цього концерту, що залишив дуже гарне враження і дав добрий приклад, як розвивати і популяризувати серед молоді українські колядки й шедривки, ще й у супроводі бандур. Це ж бо багатство нашої високої культури.

Іван Шевчук

CORRECT MOTORS CO.

138 BATHURST ST. TORONTO, ONT.
Telephone: 368-1236

Спеціалізуються у великих і дрібних ремонтах.

СПЕЦІАЛЬНІ ЦІНИ НА ГАМУЛЬЦІ \$25.00
DRUMS GRINDING — FREE!

НОВОВІДКРИТИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ГАРАЖ Kinal Adelaide Auto Body

Комплетна напрана авт — малювання „Боди ворк“.
Ліцензований механік.

876 ADELAIDE ST. W. - TORONTO, ONT. - Tel. 366-3828

UNIVERSAL Driving School

найстарша українська шоферська школа в Торонті
777 Dundas St. West, Tel. 364-3724
М. КУРМАН — власник.

YONGE MEMORIALS LTD.

2019 YONGE STREET, TORONTO 7 (between DAVISVILLE & EGLINTON)
тел. 487-2147 — вечорами 445-8955

спеціалізуються в пам'ятниках і хрестах українського стилю

Увага! Увага!

ЧИСТИМО БЕЗПЛАТНО ПЕЧІ (ФОРНЕСИ),
І ДАЄМО БЕЗПЛАТНУ ЦІЛОРІЧНУ ОБСЛУГУ
нашим сталим відборцям опалової оливи.

Замовляйте в нас оливу

DNIPRO
FUEL OIL LTD.

TORONTO • 2174 DUNDAS ST. W. NEAR RONCESVALLES • TEL: 537-2169
HAMILTON • 305 BARTON ST. E. • TEL: 549-9634

ПРОФЕСІОНАЛІСТИ

АСЕКУРАЦІЯ

життєва — авта — хата — підприємства та інше.

ІВАН ЦЕРКОВНИК
DEPENDABLE INSURANCE AGENCY LTD

794 Bathurst St., Suite 9, Toronto 4, Ont.
Phone: 531-4695

АСЕКУРАЦІЙНІ АГЕНТСТВА

Р. МИНДЮК і СИН та В. РОЄНКО і СПІЛКА

Всі роди убезпечень:

вогонь, крадіж, недуги, авта, підприємства.
TORONTO: 2259 BLOOR ST. W. ГАЗПІЛЬТОН: 585 MAIN ST. EAST
Off. 769-5497, Res. 233-8877 Off. 527-8714, Res. 545-7111

В. В. ГРИНИК, ПРОДАЖ НЕРУХОМОСТЕЙ

ПОТРІБНО домів, підприємств, будівельних площ і фарм.
— Маємо добрих купців —
Телефонуйте: 363-5316 726 QUEEN ST. W., TORONTO, ONT.

РІЗНОРІДНІ МУЗИЧНІ ІНСТРУМЕНТИ ПІЯНИНА - АКОРДЕОНИ

Найбільший вибір
по найнижчих цінах.

Прямий імпорт
із заощадженням
30—40%

561 QUEEN ST. WEST

РІЗНА СТОЛЯРСЬКА РОБОТА

Малювання • Напрані
Д. БІЛЯК

Тел. 466-6630 по 6 год.
87 BROOKLYN AVE. TORONTO 8.

ОКУЛІСТИ

Л. ЛУНСЬКИЙ
і М. ЛУНСЬКИЙ
ОКУЛІСТИ

Екзамінуємо очі. Добираємо
окуляри на різні недоза-
ганья очей. Лікуємо
церовість і болі голови.
Говоримо по-українському.

470 COLLEGE STREET WEST
TEL WA 1-3924

S. BROGOWSKI O.D.

окуліст (оптометрист)
екзамінує очі і пристосовує
окуляри.
412 Roncesvalles Ave.
531-4251

ANNE PHOTO STUDIO

865 QUEEN ST W. - EM 8-3147
TORONTO 3, ONT.
Власник — В. ТРАЧ

ВСТАВЛЯЄМО НОВІ ТВЕРДІ ПІДЛОГИ

• Робота гарантована •
• Ціна приступна •
М. Творинський
Тел. 767-0858

Запросіть GOODERHAM'S

НА ВЕСІЛЛЯ, РОДИННІ
ЗУСТРІЧІ, ЗАБАВИ І ДО
ВАШОГО ДОМУ.

BONDED STOCK, BALLANTINE'S SCOTCH, SKOL VODKA,
GOODERHAM'S GIN.

GOODERHAM виробляє добрі напінки від 1832 року.

Чому б не запросити їх на вашу наступну зустріч.

Продуктові, який був добрим так довго,
належить запрошення.

ЗА ВАШЕ ЗДОРОВ'Я!

GOODERHAM'S ДИСТИЛЮЄ ДОБРІ КАНАДСЬКІ ВІСКІ ВІД 1832 Р.